

අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විභාගය, 2015 අගෝස්තු (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, August 2015 (New Syllabus)

සිංහල I / පැය තුනකී
Sinhala I / Three hours

උපදෙස්:

- ☆ පළමුවැනි ප්‍රශ්නය ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න.
 - ☆ පිළිතුරු ලිඛිමේ දී වර්තමාන ලේඛන ව්‍යවහාරය ම යොදා ගන්න.
- පහත දැක්වෙන උද්ධාත්‍යාය කියවා, ඒ ඇසුරෙන් අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

01. (අ) ඒ කොළ ද ක්‍රියාවෙන් කුම් ව්‍යවත් ජාතින් හා සම්පත්තින් උතුම් තරම් ඇති සිවුදුවීණියන් රේඛිබෙකින් වසාලු මැණිකක් පරිද්දෙන් කැඳවාගෙන දුරට ගොසින් එක් ගමෙක රඳාහිද අයට අදාළ සි සාගෙන, වප් වපුවගෙන දර පළා ගෙනවුන් තේවන් වෙති. සිවුදුවීණියේ ද කුසරපු ව උපන් බේසුන් ප්‍රභාවතින් නිසා නිකෘත්ව ලෙසින් හැසිරුණු නියාවට ඩුදක් පිරිමිහු ම ගැනුන් නිසා නිකෘත්ව ලෙස අවිදිනෝ නොවෙති. ගැනුන් පිරිමින් නිසා නිකෘත්ව ලෙසින් හැසිරෙනි යන්න හගවන්නාක් මෙන් කළයෙන් පැන් ගෙනවුන් තබුමින් සිය අතින් ම පරමන් පිසමන් ආදිය කෙරෙමින් තමන් යට කළ අකුගලයෙහි අතිෂ්ට විජාකය වී බත් කමින් සිට හමු බතකුන් කන්නා සේ අනුහුත කරන්නට පටන්ගත්තේ.

- (i) සිවු දියණියගේ ස්වරුපය මෙහි ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ කෙබඳ ආකාරයෙන් ද?
- (ii) ජ්වල් වීම උදෙසා තරුණායා කවර කාර්යවල නිපුණ වූයේ ද?
- (iii) සිවුදියණිය ඉටු කළ ගෙව කටයුතු මොනවා ද?
- (iv) 'නිකෘත්ව' හා 'අදාළය' යන වචනවල තේරුම් ලියන්න.

(ලකුණු 04 පි)

(ආ) එසැද රිදී දමක් සේ ධවල වූ සොබි දිගු කොට විමසන්නා වූ මහ බේසිසත්ත්වයන්ගේ අත බුද්ධාදීන්ගේ අර්හත් දිව්‍ය වූ කාසාය වස්තුය ප්‍රශ්නකරාගුයෙහි වැදි පුතු තෙම නිමුයේ ය. එබඳ වේදනාවෙන් පීඩිත වූ මහ බේසිසත්ත්ව තෙම සිතනුයේ 'අරහත් දිව්‍ය නම් සත්කාර ගරුකාර කටයුතු ය. එබැඳින් මොහු මැරිය යුතු නොවේ' සිතා ඒ සොතුන්තර නම් වැදි පුතුයා සොයින් මසවා ඉදිරියෙහි සිවුවා මෙලෙස කරා කරන්නේ ය. 'රාගාදී කසටින් කිහුවු' ව ඉඳුරන් දුම්මක්, සබවසක් නැති යමෙක් කාෂාව, වස්තුය දරා වඳුරන් පෙරවී සිංහවර්මයක් මෙන් ඒ එට යෝගා නොවන්නේ ය.

- (i) ඇතාගේ දිගු කළ සොබිය උපමා කර ඇත්තේ කුමකට ද?
- (ii) මෙහි දැක්වෙන පරිදී විවරය දැරීමට යෝගා නො විත්තේ කුමනාකාර ප්‍රදේශයන් ද?
- (iii) 'සබවසක් නැති යමෙක් කාෂාය වස්තුය දරා වඳුරන් පෙරවී සිංහවර්මයක් මෙන්' මෙහි උපමාව හා උපමේය පැහැදිලි කරන්න.
- (iv) 'ප්‍රශ්නකරුගෙකි' හා 'සබවසක්' යන වචනවලට අර්ථ සපයන්න.

(ලකුණු 04 පි)

(ඉ) එම්බා සොදුර, තොපගේ මොලොක් වූ අතුල් තල තමැති ලද පල්ලවයෙන් අලංකාන ව තෙවිනා මන්තර තෙල බාහු යුත්මය ගරීර තමැති ක්ලේපලතායෙන් අවගත් ආයෝව්‍යවත් වූ අරඹ දෙකක් මෙන් හොබනේ ය. තව ද තොපගේ මැසිනා තමැති වත්දුකාන්තින් යුත්ත වූ මුඛ තමැති වත්දුතෙම මාගේ සිත් තමැති කොමද වනය විශේෂයෙන් ප්‍රබෝධ කරවයි. තව ද තොපගේ අතිරක්ත වූ අධරුපුත්මයෙහි රෝමින් රුදුණා වූ දන්තපන්තිහු විලිකුන් දෙලුම්බිජු පෙළක් මෙන් බෙලුන්නාහ. තව ද අන්ගයාගේ මාලිගාදොර නොහොත් රතිමැදිරිදොර රන් යමෙක බදනා ලද තිල් දිව්‍යදෙකක් හා සමාන වූ තොපගේ බැම් සාගල කාමීපුරුෂයන් තමා කරා කැඳවන්නාක් මෙන් විශේෂයෙන් බෙලුයි.

- (i) මෙහි වර්ණන කාන්තාවගේ බාහු උපමා කොට ඇත්තේ කුමකට ද?
- (ii) ඇයගේ දත් විලිකුන් දෙලුම බිජ පෙළක් මෙන් දිස් වූයේ කවර ආකාරයෙන් ද?
- (iii) ඇයගේ දෙබැම විශේෂයෙන් බෙලුන්නේ කුමන අපුරින් ද?
- (iv) 'උද ප්‍රශ්නගෙකි' හා 'යොවිනු' යන වචනවල තේරුම් ලියන්න.

(ලකුණු 04 පි)

(බ)

ඒ න	සද	පෙර මේ පුර කිරී සිදු දුව	තුවු	ව
සිදු	රද	විසින් ඇය රෙක්වරණට	කැවු	ව
ප එ ප	ස ද	එමු සිදු කඩිකෙවි නො ව	පවු	ව
ඇ ම	ස ද	පිරුණු දිය' ගල ලොබ වෙයි	දුවු	ව
සූ	වි ප	අගල දිය තුළ පෙනෙන		මනහර
ර ප	වූ	සසල රිවි සද මඩල		පැහැසර
තු	ගු තු	පවුරු හිස පැන යනු බැරී ව		හැර
ර ප	හ තු	පිවිස හැම වර යනු වැනි		මිතුර

- (i) සමුද්‍රයා ස්වකීය දියණියගේ ආරක්ෂාව සඳහා එවිලේ කුමක් ද?
- (ii) කවියාට අනුව ප්‍රාකාරයෙන් පැනයාමට නොහැකි ව සිටින්නේ කවුරු ද?
- (iii) 'රළවුල් සසල' යන්නෙන් වෙසෙසා දැක්වෙනුයේ කුමක් ද?
- (iv) 'කිරිසිදු' හා 'රසහල්' යන වචනවල තෝරුම් ලියන්න.

(ලකුණු 04 පි)

(උ) පහත සඳහන් උද්ධිත අතුරෙන් හතරක අවස්ථා සම්බන්ධය දක්වන්න.

- (i) "නුත් මට ජ්‍යෙෂ්ඨයක් වැනි බිසවුණි, මේ මිනිස් ලොව ඇති යම් සැපතක් ඇත්තාම් එම බොහෝ ව ඇත්තේ ය."
- (ii) "වේලා නොවරදාවා මෙතෙක් කතර යා හැකි දු'පි".
- (iii) "සත්පුරුෂයන්ට මෙත්තී කිරීම සත්පුරුෂයන්ගේ ස්වභාව ධර්මයෙක් ම ය."
- (iv) "දැන් ඔහොම කිවුවට මොකො ද, ඉස්සර නම් ඔහොම නොවේ කතා කළේ"
- (v) "මම සතුවු නෑ ඔබතුමාට අප්‍රිය දෙයක් කියන්වා"
- (vi) "තාත්තා නැති වුණාට පස්සේ මම ගෙදර නැවතුණා"

(ලකුණු 08 පි)

(උ) පහත දැක්වෙන කිහි පෙළ පිළිබඳ රසාස්වාදයක් කරන්න.

මඩා දෙදානු නිල් උදුපියලි බිම මත
 වැන්දේ ය මහු බැති සිතින්
 අම්මා වැළැසු තැන මහ පොලොවට;
 පිපිලා තිබුණි එතැන සුදු පාටට
 නමක් නොමැති පුංචි මලක්
 සිම්බේ ය මහු එමල නමා හිස

දස මසක් කුස තුළෙහි දරා සිට
 මා ලොවට වැදු අම්මා ඔබ ය.
 කෙළවරක් නොමැති දුක් දරා විද
 මා ලොවට හැදු අම්මා ඔබ ය.

අඩා විට මා කුඩා අවධියෙහි බඩිනි ව
 තම්බා බතල දළ
 පුණු දියර ඉස
 පොල් ගා මුසු කොට කවා
 බඩිනි තිබු අම්මා ඔබ ය.

උයා උදයෙන් නැහිට කඩයපේපන්
තබා තේ කඩයෙහි
ලබා ඉන් ලැබෙන සුඩ වට්ටම
ජංගි ඇන්දු අම්මා මබ ය.

ගල්වා ඉසෙහි තෙල් යහමින්
එල්ලා කරෙහි පංචායුදය
අල්ලා ගෙන අතින් මා
පාසුලට එක්ක ගිය
අකුරු තුළත් අම්මා මබ ය.

ඇවිද ලදු දෙණි කැලැ බීම්වල
රගෙන විත් තුන්හිරිය පන් කොළ
යොද කුකුල් සායම් රතු හා කොළ
වියා තෙක් විසිතුරු රටා පැදුරු
රටාවක් බව මේ මහා විශ්වය
කුඩා කළ සිට ම මට
කියා දුන් අම්මා මබ ය.

නොදත්තෙම් මම එකල
අම්මේ, ඔබ වත කුටපතක් බව;
මෙකල මා සිත පිළිබිඳු කරන
හිඹි යට ගිය ඇස් කුහර තුළ
නොදුටුවෙම් කිසිවිටක සතුවක්
නොදුටුවෙම් කිසිවිටක දුකකුත්

ඉවසා සම සිතින් සැම සැප දුක්
ලැබුවා ද ඔබ සිතෙහි සාමයක්?
ඉපයුවෙම් මම මුදල්
ඉපයුවෙම් කිතු යසස්
වි ය මන්දිර යාන වාහන
එහෙත් ඒ කිසිවකිතුත්
නොලදීම් සිත් සැනපුමක්
වටහාගෙන සිටියා ද, ඔබ ඒ සත්‍යය
නොලබා ම ඔබ ඒ කිසිවක්?

(ලකුණු 16 දි)

02. "සද්ධිර්මරත්නාවලිය උසස් සාහිත්‍ය කාතියක් බවට පත්වීමට හේතු වූයේ මානව වර්යාවන් සම්බන්ධයෙන් කතුවරයා ප්‍රකට කරන ජ්වන දාශ්වියයි." නියමිත කතා ඇපුරෙන් සාකච්ඡා කරන්න.
(ලකුණු 15 දි)

නැතහෙත්

"ජාතක පොත සහංස්‍යාගේ සම්භාවනාවට පාතු වූ කාතියක් බවට පත් වන්නේ පොදු මිනිස් අත්දුකීම් විවරණයෙහි ලා කතුවරයා විදහා දක්වන සියුම් නිරික්ෂණ ගක්තිය හේතුවෙනි." නියමිත කතා දෙකක් ඇපුරෙන් උක්ත කියලන පිරික්සන්න.

(ලකුණු 15 දි)

03. පුද්ගල ජීවිතවල පවත්නා හොඳ පැත්ත මෙන්ම නරක පැත්ත ද සියුම් ලෙස විවරණය කිරීම සඳහා ස්ථාන ප්‍රංශවල කාරකතුවරයා දරු උත්සාහය කොතේක් යුත් සාර්ථක වී ඇත් දී නිර්දිශ්ට කරා ඇපුරෙන් විමසන්න. (ලකුණු 15 ඩි)
04. "සාම්ප්‍රදායික කාච්‍යාලංකාරවලින් පෝෂිත වූ බස්වහරක් හාවිත කළන්, නිර්ච්‍යාප අත්දැකීම් ඇපුරෙන් සංඛ්‍යා ලෙස රමණිය වර්ණනා ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ගිරාසන්දේශය පාඨකයාගේ සින් ඇද බැඳ ගනි." වර්ණනා දෙකක් ඇපුරෙන් විහාර කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)
05. "එදිරිවිර සරව්වන්දෙයන්ගේ 'මළගිය ඇත්තේ' නවකතාවෙන් නිරුපණය වන්නේ ස්ත්‍රී-පුරුෂ ප්‍රේමයේ ආකුලත්වය හා ගුළුන ස්වරුපයයි." විමර්ශනය කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)
06. "අව්‍යෙකී ජීවන රටාවන්, ආරෝපිත පුහු මානයන් හේතුවෙන් දුරස්ථ වී ගිය මානව සම්බන්ධතා මැනවීන් නිරුපණය කෙරෙන කෙටිකතාවක් ලෙස ජයතිලක කම්මැල්ලවීරගේ 'තාත්තාගේ මළගම' අගය කළ හැකි ය." විමසන්න. (ලකුණු 15 ඩි)
07. පුද්ගලයා මූහුණපාන සමකාලීන සංකීරණ සමාජ ප්‍රශ්න කළාත්මක ලෙස ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමෙහි ලා තුතන කවින් සමත් වී ඇති ආකාරය තුතන පදා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් පදා පත්ති තුනක්වත් තිදුෂුන් කොට දක්වමින් පහදන්න. (ලකුණු 15 ඩි)
08. රත්නාවලි නාට්‍යය රචනයේ දී කතුවරයා අනුගමනය කළ සිල්පීය උපතුම කොතේක් යුත් සාර්ථක වී ඇත් දී නිමර්ශනය කරන්න.

අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විභාගය, 2015 අගෝස්තු (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, August 2015 (New Syllabus)
සිංහල II / පැය තුනකි
Sinhala II / Three hours

උපදෙස්:

- ☆ I කොටසේ 1 ප්‍රශ්නය ද, II කොටසේ 2, 3 ප්‍රශ්න ද, ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න.
- ☆ I ප්‍රශ්නයේ ඇති සියලු ම අනුකාටස්වලට මෙම ප්‍රශ්න පත්‍රයේ ම පිළිතුරු සපයන්න.
- ☆ I කොටස, II කොටසේ පිළිතුරු පත් සමග අමුණා භාර දෙන්න.

I කොටස

01. එක් එක් ප්‍රශ්නයට වඩාත් ම ගැළපෙන පිළිතුර තෝරාගෙන එයට සිම් අංකය වරහන තුළ ලියන්න.

1.1 අසේෂ්ප මහාප්‍රාණාක්ෂර පමණක් අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.

(1) ස, ක්, ස්, ඩ, හ	(2) ස, ඩ්, ඩ්, එ, එ, හ	(3) බ, ජ, ඩ්, එ, එ
(4) බ, ජ, ක්, එ, එ	(5) ඩ්, එ, එ, ඩ, එ, හ	(.....)

1.2 නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය සහිත පද පේෂීය තෝරන්න.

(1) උච්චාරණය, උද්සේෂ්පණය, පරිගණකය, දාශ්චිගෝවර, සමස්ථලංකා	(2) උච්චාරණය, උද්සේෂ්පණය, පරිගණකය, දාශ්චිගෝවර, සමස්තලංකා	(3) උච්චාරණය, උද්සේෂ්පණය, පරිගණකය, දාශ්චිගෝවර, සමස්ථලංකා
(4) උච්චාරණය, උද්සේෂ්පණය, පරිගණකය, දාශ්චිගෝවර, සමස්ථලංකා	(5) උච්චාරණය, උද්සේෂ්පණය, පරිගණකය, දාශ්චිගෝවර, සමස්ථලංකා	(.....)

1.3 අකාරාදී පිළිවෙළ අනුව නිවැරදි ව ලියා ඇති පද පේෂීය තෝරන්න.

(1) අඩ, දඩ, නාරං, කෙසෙල්	(2) අන්තාසි, මිදි, පැපොල්, ලොවි	(3) ඇපල්, ජම්බු, රුමුවන්, දුරියන්
(4) උගුරස්ස, වරකා, දිවුල්, දෙළඹි	(5) කොමඩි, දොඩිමි, සියඛලා, හිඹුව	(.....)

1.4 පහත සඳහන් වරණ අතුරෙන් නිවැරදි ප්‍රකාශය තෝරන්න.

(1) 'ඇ' යන්න විසරුය, ද්විනින්දු, අනුස්වාර යන නාමයන්ගෙන් ද හැඳින්වේ.	(2) 'ඇ' යන 'භ' යන අක්ෂර භාවිතයේ වෙනසක් තැත.	(3) 'ඇ' යන්න වෙනුවට 'ආ' යන්න ද යෙදිය හැකි ය.
(4) 'ඇ' යන්න කණ්ධිජ අක්ෂරයකි.	(5) 'ඇ' යන්න හල් අක්ෂරයකට පසුව ද යෙදේ.	(.....)

1.5 යංගය, රේඛය, රකාරාංශය හා ගයනුකිත්ත සහිත වවන අනුපිළිවෙළින් යේදී ඇති පද පේෂීය තෝරන්න.

(1) වාක්‍යය, ස්වරීය, වක්‍ර, වන්තාෂය	(2) හායාය, අනුමත්, බෙඩිස්ම, සර්ය
(3) ගද්‍යය, අලෙඥකික, වම්, වුනය	(4) ව්‍යය, අවණ්, අබෙඳ්ද, කුයෘක්තිය
(5) ගාක්‍ය, ප්‍රබල, සම්පූර්ණය, මෙළන	(.....)

1.6 එකිනෙකට අනුරුප වන සේ වවන යුගල යේදී ඇති වරණය තෝරන්න.

(1) පියෙදු කිරිය, මිහිදු තෙර, රජමහා විභාරය, අගමැති මන්දිරය	(2) සුරුය මණ්ඩලය, භාරත දේශය, තැං ප්‍රදානය, ජන්දස් ගාස්තුය
(3) හස්තිගෙල පුරය, විදුත් ආලෝකය, දුප වංශය, මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන	(4) කාන්තා කාර්යාංශය, රාජ්‍ය සහාව, සන්ධියා ප්‍රවත්, යහ පාලනය
(5) සර සඳ, සුඩ පැතුම්, ලිඟ අදියර, අග විනිසුරු	(.....)

- 1.7 තත්සම වවන පමණක් යෙදී ඇති වරණය කුමක් ද?
- (1) නීති, විටී, හිති, බාති
 - (2) ආලෝක, ආලාප, ආහාර, ආකාර
 - (3) සූන්දර, මන්දර, හින්දර, කින්නර
 - (4) දේශීත, හාජිත, බාධිත, සාදත
 - (5) සිරි, දිරි, පිරි, ක්රි
- (.....)
- 1.8 මූලින් දක්වෙන පදයට විරැද්ධික්‍රමයක් නොදෙන පදයක් ඇතුළත් පද පේෂිය තෝරන්න.
- (1) අසංවර - සංවර, සංයත, දුම්මුණු, දාන්ත
 - (2) වංක - නොවක්, අවංක, අකුරිල, සංජු
 - (3) අප්ධාන - ප්‍රමුඛ, ප්ධාන, මුඩ්‍ය, අවශේෂ
 - (4) අසරණ - පිහිට, සරණ, උපකාර, උදවී
 - (5) දුබ - ප්‍රිති, සුබ, සන්තුෂ්ථි, ප්‍රහර්ෂ
- (.....)
- 1.9 මූලින් ද ඇති පදයට සමානාර්ථ පදයක් ඇතුළත් නො වන වරණය තෝරන්න.
- (1) වන - අරණය, අවරි, කැලය, අරණ
 - (2) ගකුයා - විදුර්වී, වුජ්පාණි, සහගැස්, පුරුෂරු
 - (3) වායු - වාත, සුළුග, අනිල, මාරුත
 - (4) ආවාර්ය - ඇදුරු, ගුරු, ශික්ෂක, අධ්‍යාපක
 - (5) ව්‍යුද්‍යා - තාරපති, නිශාකර, සිසි, දිනකර
- (.....)
- 1.10 විහක්ති, විශේෂණ, අන්තර්ජල, අව්‍යය යන සමාසවලට අයන් පද පිළිවෙළින් දක්වා ඇති වරණය තෝරන්න.
- (1) පරපුවු, දසපනත, දසබල, දුසිරිත්
 - (2) තැකිලිතෙල්, සුන්බත්, තිලෝ, අබල
 - (3) ගත්කරු, නරසි, අනුවර්තන, සඳවත්
 - (4) ගිනිචිය, ලඩසවන්, රතුපුල්, ප්‍රඛ්දී
 - (5) බණ්ලෙව, නිවහල්, දුමිදුරු, තිල්අහස
- (.....)
- 1.11 කඩන්තයක් නො වන පදයක් අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.
- (1) පැස, ගැස, කැස, ලැස
 - (2) මැරුම්, හැඳුම්, රැවුම්, වැවුම්
 - (3) බැලෙනා, නැවෙනා, රැකෙනා, රැදෙනා
 - (4) සමරණ, කරණ, වරණ, මරණ
 - (5) දිවීම්, පැනීම්, වැලුපීම්, ගැසීම්
- (.....)
- 1.12 පහත සඳහන් වැකිවල තද කළ අකුරෙන් මූලික පද අයන් ක්‍රියා වර්ගය පිළිවෙළින් දක්වා ඇති වරණය තෝරන්න.
- (අ) "සැලැලිහිණිය වදු කැලණිය පුරවරට" (ආ) "සිදිත, මඟිත එක ලෙස පැතිරෙහි සුවද"
 - (ඉ) "පාලා ගිය වැනි බහුරු කොළම්" (ඇ) "ආයු බේව් වේවා!"
 - (1) විධිත්‍යා, පුරවත්‍යා, අසම්හාව්‍යත්‍යා, ආයිරවාදත්‍යා
 - (2) පුරවත්‍යා, අසම්හාව්‍යත්‍යා, විධිත්‍යා, ආයිරවාදත්‍යා
 - (3) ආයිරවාදත්‍යා, අසම්හාව්‍යත්‍යා, විධිත්‍යා, පුරවත්‍යා
 - (4) විධිත්‍යා, අසම්හාව්‍යත්‍යා, පුරවත්‍යා, ආයිරවාදත්‍යා
 - (5) ආයිරවාදත්‍යා, විධිත්‍යා, අසම්හාව්‍යත්‍යා, පුරවත්‍යා
- (.....)
- 1.13 අනුකත පද දෙකක් හා උකත පද දෙකක් අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.
- (1) දෙවගනක, එරියක්, පාලකයෙක්, ඇතැමෙක්
 - (2) පැටවතු, මුනිදාසයන්, මහතකු, තයෙක්
 - (3) කෙනකු, අප, අම්මාවරුන්, රෝගීයෙක්
 - (4) අසන්නෙක්, රෘන්නකු, මනාලියක්, ඇතෙක්
 - (5) වදුරතු, නැණුවතෙක්, තා, බැල්ලියක්
- (.....)
- 1.14 උපසර්ගයක් යෙදී නැති පදයක් සහිත පද පේෂිය අයන් වරණය තෝරන්න.
- (1) අවගමන, අවගුණ, අවතල, අවපාත
 - (2) ඉමිහිරි, ඉපැරණි, ඉබොහෝ, ඉවහල්
 - (3) වියෝග, විදුලිය, විවල්‍ය, විසන්ධී,
 - (4) සූමුද්‍ර, සූමට, සූපුද්‍ර, සූජ්ල
 - (5) සංයුත්ත, සංයෝග, සංප්‍රේෂණ, සංඡිඛ්‍යනා
- (.....)

- 1.15 "වෙශාබේත්සවය අනුස්මරණය කරනු වස් දරුණහිය තොරණ ඉදිකිරීම අදාළතන සම්පූද්‍යය සි" යන්නෙහි වචන යෙදී ඇති පිළිවෙළ අනුව තද කළ අකුරෙන් ඇති පද අයන් වන්නේ මෙයින් කුමන ව්‍යාකරණ අංශවලට ද?
- (1) සන්ධි, සමාස, කෘද්‍යන්ත හා තද්ධිත
 (2) සන්ධි, සමාස, තද්ධිත හා කෘද්‍යන්ත
 (3) සමාස, සන්ධි, තද්ධිත හා කෘද්‍යන්ත
 (4) තද්ධිත, සන්ධි, කෘද්‍යන්ත හා සමාස
 (5) සන්ධි, තද්ධිත, කෘද්‍යන්ත හා සමාස
- (.....)
- 1.16 ව්‍යාකරණානුකූල ව තොගැලපෙන පදයක් ඇති වරණය කුමක් ද?
- (1) වන්දනිය, පූජනිය, කරණිය, යිපනිය
 (2) කොල, එම්බා, බොල, එම්බල
 (3) මුහුණන, සවනත, අවනත, තුවනත
 (4) වයෝච්ච, යැශේරාව, තපෝධර, මෙනෝච්චනි
 (5) බලව, නටන්ත, කියග, අස
- (.....)
- 1.17 සමාසයක් තො වන පදයක් ඇතුළත් වරණය තෝරන්න.
- (1) ගල්පඩි, රන්කම්, දිඛත්, ලමාපොත්
 (2) දුදන, දුඩල, දුලද, දුබල
 (3) පැරකුමිනිරු, මහමපුපඩි, දනපල්ඇත්, මලියදේවිතෙර
 (4) සිහවැවලස්, පළපලමල්, ඇඹපුවුමේස, ඇස්කන්නාස්
 (5) වතකමල, තිසරතන, අතුල්පියුම්, තොතුපුල
- (.....)
- 1.18 එක ම වර්ගයට අයන් සන්ධි පද අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.
- (1) අතිනත, දකුණත, දිගත, පුරත
 (2) කොස්සැට, උරුමක්කාර, අල්ලස්, පොල්ලත්ත
 (3) ගාස්ත්‍රාලය, මුනිජු, ක්‍රිස්තුන්පත්තිය, යරාර්ථ
 (4) ජාතකාලය, විද්‍යාලය, හස්තාලංකාර, කාච්ඡාවලිය
 (5) පුනරුත්, මෙයාකාර, කටුවල, දැවුරුදු
- (.....)
- 1.19 ව්‍යාකරණානුකූල ව නිවැරදි වාක්‍යය තෝරන්න.
- (1) අවුරුදු කාලයෙහි මග දෙපස සඳ්‍යුල් ඇත්තාහ.
 (2) ජපන්නු හපන්නු ලු.
 (3) අමාත්‍යතුමා ජනතාව අමතනු ලබයි.
 (4) සියලු යුතිමිත්‍යාදීන් මේ කණ්ගාවුද්‍යක නිවේදනය පිළිගනින්වා!
 (5) එක් කෙනෙක් තරගය ජයග්‍රහණය කළහ.
- (.....)
- 1.20 වඩාත් ම නිවැරදි පද බෙදීම සහිත වාක්‍යය තෝරන්න.
- (1) භාෂාසංරුධනයෙහි ලා භාෂාප්‍රේමිත්වය මහ මෙහෙයක්දුවකරයි.
 (2) පරාකුමබාභුමහරජාණන්වහන්සේ පොලොන්නරුව අගුරාජධානිය කර ගත් හ.
 (3) ආකුමණයිලි ගාකයක් වන යෝධ නිදිඩුම්බා පරිසරයට අතිශයින් හානිකර ය.
 (4) වැලවරකාකපුප්පූලන් යනු වූවූලන් බෙහෙවින්ම ප්‍රියකරන පලනුරු ය.
 (5) සත්‍යගැශ්‍රකරන්නා වූ ත් පූජා, ව දැල්වන්නා වූ ත් මනුෂා ප්‍රජාවක් රටට අවශ්‍ය ය.
- (.....)

II කොටස

02. (අ) පහත සඳහන් පාඨය කියවා ඇයා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

ලක්දීව දේශපාලන සංස්ථා විකාශනය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී දක්නට ලැබෙන හාරතීය සංස්ථාවල ආහාසය ද විමසිල්ලට ලක් විය යුතු ය. ලක්දීව පාලන තන්ත්‍රයෙහි හාරතයේ සාග්‍රේහි කාලය තරම් ඇත අවධායක එන ග්‍රාමණි වැනි තිලධාරීන් ක්‍රිස්තු පූර්ව යුගයේ සිට ම හමු වෙති. එසේ වුව ද ඔවුනට අයත් කාර්යයන් හෝ තන්ත්වය අතින් හෝ ඔවුනෙනුවන් සමාන කළ නොහැකි බැවි සිහිපත් කළ යුතු වේ. හාරතයේ ප්‍රකට ව දක්නට ලැබෙන 'මහරජ' වැනි රාජවරුද සිංහල රජවරුන් මුල සිට ම ව්‍යවහාර කළ බවට සෙල්ලිපි දෙස් දෙයි. රාජාහිජේකය වැනි උත්සව පිළිබඳ ව ප්‍රමාණවන් සාධක ගේඟ වී නැතත්, එහි දී හාරතීය අහිජේකයේ බලපැමක් නොතිබේයි කිව නො හැකි ය. දේවානමිපායකිස්ස රජුගේ අහිජේකය අයෙක අධිරාජයාගේ අනුග්‍රහයෙන් සිදු කරන ලද්දේ නම් එහි දී හාරතීය පිළිවෙත් ගරු කළ බැවි සිතිමට ඉඩ තිබේ. එහෙත් හාරත රජවරුන් සාර්වහෙළ බව දක්වමින් උත්කර්ෂවත් අන්දමින් පැවැත්වූ අශ්වමේද රාජ්‍යය වැනි යාගහෝම මෙරට රාජත්වය විකාශනයෙහි කිසි ම අවස්ථාවක දක්නට නො ලැබේ. රාජ්‍යපාලනයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණ ලෙස කොට්‍යාලයේ අර්ථාස්ථායේ දුක්වෙන අන්දමට යුද්ධ හමුදව (දණ්ඩ) හා වරපුරුෂ සේවය මහාපරාකුමලබාපුගේ පාලන යන්ත්‍රයේ ද ප්‍රමුඛ අංගලක්ෂණ බවට පත් වී තිබුණු බැවි දක්වා ඇතත් එම ප්‍රවාන්තිය වුව ද එසේ ම පිළිගත යුතු නො වේ. පරාකුමලබාපු රජුගේ වරිත නිරුපණයේ දී මෙන් ම රාජ්‍යපාලන සංවිධාන විස්තර කිරීමේ දී වූලවංසකරු කොට්‍යාලයේ අර්ථාස්ථාය ආධාර කර ගැන්ම ද සිදු වීමට ඉඩ තිබුණු බැවිනි. එහෙත් මෙති බලපැමවල ප්‍රකාශ ස්වරුපය පිළිබඳ ව වඩාත් පරික්ෂාකාරී වීමේ දී, එහි සංස්ථා ද දේශීය බලපැම් අනුව විකාශනය වූ බැවි සැලකීමට පිළිවන. මේ ගැන විවරණයකට මෙහි අවකාශ නැතත්, ලක්දීව රාජත්වය විකාශනය වූ ආකාරය මිට කිදිම නිදරණයකි.

- (i) හාරතීය රජවරුන් විසින් බහුල ව හාවිත කරන ලද මහරජ වැනි විරුද නාම ලංකාවේ රජවරුන් විසින් ද හාවිත කරන ලද ආකාරය තහවුරු කෙරෙන්නේ කවර මූලාශ්‍යයකින් ද?
- (ii) රාජාහිජේකය සම්බන්ධයෙන් හාරතීය සිරිත් විරිත් මෙරටට බලපාන්නට ඇති බව ලේඛකයා පවසන්නේ කුමන කරුණක් තිසා ද?
- (iii) කොට්‍යාලයේ අර්ථාස්ථායෙහි සඳහන් වන රාජ්‍යපාලනය සම්බන්ධ ප්‍රමුඛ අංග මොනවා ද?
- (iv) ක්‍රිස්. යුගවල සිට ම හාරතීය බලපැම මෙරට පාලන තන්ත්‍රයට ලැබුණු බවට මෙහි සඳහන් සාක්ෂිය කුමක් ද?
- (v) මෙම පාඨයෙහි සඳහන් වන පරාකුමලබාපු රජත්මා පිළිබඳ තොරතුරු සඳහන් වන වංසකතාව කුමක් ද?

(ලකුණු 10පි)

(ආ) පහත දුක්වෙන උද්ධානය කියවා එහි වචන සංඛ්‍යාව කුහෙන් එකක් පමණ වන සේ සාරාංශ කොට ලියා, සාරාංශය අග, වචන සංඛ්‍යාව ද සඳහන් කරන්න.

පුවදයේ ජ්විතයක් අපේක්ෂාවෙන් ස්වභාවධර්මය අහිජවනය කොට මත්‍යාෂ්‍ය සංහතිය විසින් තිරමාණය කර ගන්නා ලද තාක්ෂණය මිනිසා විසින් මිනිසාට ම එරෙහිව යෙද්වීම විසිවන සියවෙස් වඩාත් තදින් තහවුරු විය. න්‍යාෂ්ටික අවි නිෂ්පාදනය සහ අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රවෙශ්ඩ සැලපුම් ද මෙකළ අන් සියල්ල අහිජවා ප්‍රමුඛන්වයට පැමිණ ඇත. සමස්ත මානව පැවැත්ම ම බැඳුවාවකයක් බවට ප්‍රමුඛවාලන මේ තන්ත්වය කළාවේ වීපෙ ක්ෂේත්‍රය පෘථිව්‍යාවයට පත් කිරීමට හේතු වී තිබේ. අප්‍රිකානු, ඉන්දියානු, වියටිනාම් හා පලස්තින සාහිත්‍ය කානි මේ සඳහා මනා තිදුප්‍රති සපයයි. මෙහි ම ප්‍රකිපක්ෂය ගතහොත් මානුෂික පැවැත්මෙහි ද, එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් සාහිත්‍යයේ හා කළාවේ ද විනාශය සිදු කිරීමට ක්‍රියාත්මක වනු ඇත්තේ ද මේ වෙළඳපික පදනම ම ය. මානව සංහතිය පෘථිව්‍යාවයෙන් අතුරා දාමා දේශගේනාන්තරයන් තමතමන් අතර බෙද හද ගැනීමට ලොව මහ බලවතුන් සැලපුම් කරන යුද්ධේපායයන්ගේ න්‍යාෂ්ටිය ලෙස තාක්ෂණය ම ක්‍රියාත්මක වෙයි.

තාක්ෂණය මානව සංළියේ හා කළාවේ වර්ධනය සඳහා ඉටු කර ඇති එමෙන් ම ඉලු කරන්නා වූ මෙහෙවර අනුපමීය ය. එහෙත් තාක්ෂණය මතා සැලපුම්කරණයකින් යුත් කොට ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මහජනතාවගේ උරුමයක් බවට පත් කරන තෝක් එය විලංගු ලා සිර අඩස්සි කළ ලෙසකින් පවතියි. මනුෂ සාතන ද, ඒ සඳහා ඇති දුෂ්චරු සැලපුම් ද පුණුලිපුණු කොට මහජනයාට තාක්ෂණයේ විපුල එල නෙපා ගත හැකි වන්නේන්, එය වචවාන් උව්ව මට්ටම කරා වර්ධනය කළ හැකි වන්නේන් එහි පසු ගමන්කරුවෙකු වන සාහිත්‍යයේ හා කළාවේ ප්‍රත්‍රිත්වයක් ඇති කළ හැකි වන්නේන්, තාක්ෂණය බැඳ දමා ඇති යදුම් ලිභා බිඹුජන අයිතියට පවරා මානව ප්‍රගතිය ඒකායන අරමුණ කොට ගත් විද්‍යාත්මක සැලපුම්කරණයකට හාජත කිරීමෙන් ම පමණි. (ලකුණු 15යි)

03. දි ඇති මාත්‍යාචාරින් එකකට අදාළ ව වෙන 300-350 අතර වන සේ විශ්ලේෂණාත්මක රචනාවක් ව්‍යාකරණානුකූල ව ලියන්න.

- (i) රචන සංවර්ධන ක්‍රියාවලියෙහි ලා ආත්මරුපයෙන් තොර දේශපාලන සංස්කෘතියක ඇති වැදගත්කම
 - (ii) සාර්ථක සපිරි සමාජයක් බිජි කිරීම උදෙසා ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග
 - (iii) දේශීය වෙශ්‍ය විද්‍යා ප්‍රතිකර්ම මහජනතාව අතර ව්‍යාප්ති කිරීමේ අවශ්‍යතාව
 - (iv) මෙරට ග්‍රාම සංවර්ධනය උදෙසා ගුම්දන සංක්ලේෂය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ලද හැකි පිටුබලය
 - (v) සමාජ වෙශ්‍ය අවධි මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පරපුර කෙරෙහි ඇති වන බලපෑම
 - (vi) විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් (E-Learning) මෙරට හඳුන්වා දීමේ යෝග්‍යතාව
- (ලකුණු 25යි)

04. (අ) පහත සඳහන් වාක්‍යවල සඳහා තැන් ඇතොත් තියෙන්ස් කොට ලියන්න.

- (i) නගරයෙහි ලමයි සඳහා වෙන් කරන ලද එම්මුමහන් උද්‍යානයක් ඇත.
- (ii) මම ගුණපාල නම් කමිකරුවෙක් වෙමි.
- (iii) දෝන ඉසබේලා නොහොත් ගෙවන්න තොර ප්‍රකට කිවිදියක් වූවා ය.
- (iv) ප්‍රකට නවක්‍රියාකාරුවෙකු වූ මාර්ටින් විකුමසිංහ දක්ෂ කෙරිකතාකරුවෙකු ද වෙයි.
- (v) නායකයන් තිසි මග දක්වතියි සිනිපුන් සිතිති.

(ලකුණු 05යි)

- (ආ) පහත සඳහන් වාක්‍ය කර්මකාරකයට හරවන්න.

- (i) මූත්‍රාවේ අරණයේ දී තාපසයන් වහන්සේ වැන්දහ.
- (ii) වැද්ද ගිරවා ද කුඩාව ද වළට පෙරලා දමයි.
- (iii) මි තොරමේ තියුණු ස්වරයෙන් කිසිවකු ඇමතුවා ය.
- (iv) රාජ්‍ය නායකයෝ සම්මන්ත්‍රණ යාලාවේ දී තොප පැසුපුහ.
- (v) රජවරු වහළුන් ලවා බලෙන් වැවි සාදවති.

(ලකුණු 05යි)

- (ඇ) තිවැරදි වාක්‍යයක් තිරිමාණය කිරීම සඳහා පුදුපු පදය වරහන් තුළින් තෝරා ලියන්න.

- (i) කෙනෙක් (වැනාසේයි / වැනාසේති) හැනී තුළ්වල
- (ii) මවුහ (මා / මාව) පිඩිනයට ලක් කරති.
- (iii) පර සතුරන් (ඒති එති / එයි එයි) යන බසටා
- (iv) මේ සම්භාවනීය ආරාධිත අමුත්තේ මා විසින් පිළිගෙනු (ලබමි / ලැබෙති)
- (v) ජාත්‍යන්තර සමුළුවට රාජ්‍ය (නායකයන් / නායකයෝ) පැමිණ තැත.

(ලකුණු 05යි)

05. (අ) පහත දක්වන වාක්‍යවල තද කළේ අනුරෙන් දක්වා ඇති පදවල අර්ථ විශ්‍ය කර ලියන්න.

- (i) සමාජ අසාධාරණය තිසා සම්භරු අරේක්ෂාභ්‍යගයට පත් වෙති.
- (ii) ලලනාධිපත්‍ය සංක්ලේෂය ද සමාජ ප්‍රගතියට අහිතකර ය.
- (iii) ඇතැම්පු පරවාදබණ්ඩනයට පමණක් උත්සුක වෙති.

(ලකුණු 03යි)

(ආ) පහත දක්වෙන යොමුවලට වඩාත් පූදුපූ තති පද ලියන්න.

- (i) තමා උසස් සේ සැලකීම
- (ii) දත් හා තොල් ආගුර කොට ගෙන හටගන්නා (අක්ෂර)
- (iii) රාත්‍රියෙහි සැරී සරන

(ලකුණු 03ය)

(ඉ) පහත දක්වෙන වාක්‍යවල හිස්කැනට වඩාත් ම ගැලපෙන පදය පහත වරහන තුළ දී ඇති පද අකුරෙන් තෝරා ලියන්න.

- (i) ධාවන මේරියන් ජේන්ස් ලේඛපුකට තැනැත්තියකි.
- (ii) අන්‍යායන්ගේ වැරදි දෙස බලන විට ඔහුගෙන් සිදු වූ වරද ඉතා ය.
- (iii) සුරා පුරුතයෝ ගාලාවට ප්‍රවිෂ්ට වූ හ.
- (iv) උපාධි පුදෙන්ස්සවයේ දී එක් සිජායෙක් කලා උපාධිය නිමි කර ගන්නේ ය.
- (v) පාරිභෝගිකයෝ උත්සව සමයෙහි ගාලාවලින් ආහාර පාන ගනිති.
- (vii) මේ මාර්ගය ලිස්සන ය.

(ලකුණු 03ය)

(පූදු / පූඡු / ආපානා / ආපණ / සුරී / ගුරී)

(ඇ) කද කඩ අකුරෙන් දක්වා ඇතුළු අර්ථ පදය යොදා වෙනත් අරුතක් දෙන ලෙස වාක්‍යය බැහින් තනන්න.

- (i) ගොවියා වස පානය කොට මිය ගියේ ය.
- (ii) ඔහුගේ මුවින් පිට වූ විද්‍යා සිතට වේදනා ගෙන දෙන්නකි.
- (iii) පිය සෙනෙහස ද ම්‍යු සෙනෙහස මෙන් ම අගනේ ය.
- (iv) වැවෙහි දිය දහර කෙත්විම් සරු කෙලේ ය.
- (v) පල නොකියා පලා බෙදනවා වගයි.

(ලකුණු 06ය)

06. තද කඩ අකුරෙන් දී ඇති පද කුමනා ව්‍යාකරණ අංගයකට හා අනුංගයකට අයත් දැයි දක්වන්න.

- (i) කමිකරුවා වනයේදී මංමුලා වූ ගවයකු ඇල්ලී ය.
- (ii) වනුවරින් රාජේන්ද්‍රයා මනුලොවට අගුතම වෙයි.
- (iii) සෞරමුළ රන්ඩි අබරණ ගෙන කාජ්පයෙන් පැන පලා ගියහ.
- (iv) මල මිනිසකු දුටු ආරක්ෂකයා වහු-වහු ග්‍රාමසේවක කාර්යාලයට දිවී ය.
- (v) නිරදේශී සිපුන් සිරගෙට දුම්මෙමාත් අපි හෙට සටනට බසින්නෙමු.

(ලකුණු 15ය)

07. (ආ) පහත දක්වෙන යොමුවලට වඩාත් ගැලපෙන ප්‍රස්තාව පිරුළ ලියන්න.

- (i) පූදුපූ වෙලාවට ක්‍රියාත්මක වීම.
- (ii) අනාගතයේ සිදු විය හැකි දේ වර්තමානයේ සිට ම සැලපුම් කිරීම
- (iii) එක කරදරයකින් මිදිම සඳහා තවත් කරදරයක පැවැලීම
- (iv) සත්පුරුෂයන් අතර අසත්පුරුෂයන් ද ගැවසීම
- (v) ක්‍රියාවට නැංවිය නොහැකි දේ සැලපුම් කිරීම
- (vi) තමන්ට උදව් කළ අය පසුව නොසලකා හැරීම

(ලකුණු 03ය)

(ඇ) පහත දී ඇති රුස්වල අදහස පැහැදිලි වන සේ වාක්‍යවල යොදන්න.

- (i) අංමදිනවා
- (ii) අරජිනවා
- (iii) ඇගේ ගහනවා
- (iv) ඉවිගමන
- (v) උජ්ජරවැට්ටිය
- (vi) ඉවක් බවක් නැති ව

(ලකුණු 03ය)

- (ඉ) පහත දී ඇති එක් එක් යුගල පද සඳහා ඇති රටාව කුමක් දැයුණු දක්වන්න.
(i) අල්ලාප - සල්ලාප	(ii) කාසික - මානසික	(iii) තරහ - මරහ
(iv) උපුල - විපුල	(v) පවුල - පන්සල්	(vi) අත - මිට
- (ලකුණු 03ය)
- (ඇ) පහත දී ඇති ප්‍රාදේශීක ව්‍යවහාර සඳහා පොදු භාවිතයේ යෙදෙන පද ලියා දක්වන්න.
(i) ටැක්ගැහෙනවා	(ii) ඇවිටරකම	(iii) විෂ්පුම්බරය
(iv) පෙළවහ	(v) මූක්ලාන	(vi) සෝමාරියා
- (ලකුණු 03ය)
- (ඈ) පහත දී ඇති ප්‍රාස්තාවික ව්‍යවහාර සඳහා පොදු භාවිතයේ යෙදෙන අරුක් ලියන්න.
(i) පන්නකාරයා	(ii) ආරතුල	(iii) වටමෙව
(iv) කොට්ටෝරුවා	(v) දියලුබිල	(vi) අත්තම
- (ලකුණු 03ය)

08. පහත සඳහන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කියවා ඇසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

අනුරාධපුරයේප්පාරමාජධානියේමහමෙවනාලදාශානයමධ්‍යයෙහිසිසිල්සේවණින්පූසැදිකොළතරපක්ෂීන්ගැවසිඅතුපතර
විහිදිමනරම්මරන්තෙලකුවාක්ෂයක්වියලයටඅධිගාහීතවස්වරණමාලිනම්දෙවුදුවක්විපූවායඇරුමන්යසිරිමන්යපැහැපතය
බව382-40කාලයෙහිරජකළදුවුගැමුණුරජතුමාමේරන්තෙළකුවස්වරණමාලියගේවාසහවනයකපාඩිතැනවෙත්තායක්
ඉදිකිරීමටසිතියලයකුපීමටසැරසෙන්මෘනේන්මටවුණුවිපතනාන්සේන්මටවුණුවිපතකියම්න්අැහභාවැලපෙන්නටවුවායරජතුමා
එහිගොස්ස්වරණමාලියෙහිතුමක්නිසාවැලපෙන්නනිදියිවිවාලෝගමාගේවාසහවනයවිනාශකරනනිසාවැලපෙමියි
දෙවුදුවකිවායමේරන්තෙලකුවකපාමමමෙහිමහසුයබදවමිකුමතිවරයක්ඉල්ලවයිකිය එස්නම්මහරජතුමනිඡ්වෙත්තාය
ටමාගේනමතබනුමැනවැයිඉල්ලාසිරියායඒදුවුගැමුණුරජතුමාජුනරදේවයාඅසහායබෞද්ධපාලකයාදෙවුදුවටවු
පොරාන්දුවඉටුවකරම්න්ස්වරණමාලියනුවෙන්ඡ්වෙත්තායනමිකෙලේයමෙස්යරාවාදිතථාකාරියමිස්කියයිද්ඒස්
කරනාගුණයෙන්පුතුරජවරුගොලාවකොහිවෙසෙත්ද

- (i) ඉහත ජ්‍යෙෂ්ඨ අර්ථාවබේදයට අනුකූල වන සේ වචන වෙන් කොට, අවශ්‍ය විරාම ලක්ෂණ යොද නැවත
ලියන්න.
- (ii) සේව්ම මහාප්‍රාණ සහිත පද දෙකක් ජ්‍යෙෂ්ඨයෙන් උපුවා දක්වන්න.
- (iii) ජ්‍යෙෂ්ඨයේ ඇති 'සැදි' යන පදයෙහි ඇතුළත් පිළ්ලම් තම් කරන්න.
- (iv) රකාරාංශය හා ගයනුකිත්ත යන දෙක ම අන්තර්ගත ඔබ දන්නා පදයක් ලියන්න.
- (v) ඉහත ජ්‍යෙෂ්ඨයෙහි සඳහන් වන පදයක් බැඳී අකුරක් හා රේඛියක් සහිත ව නැවත ලියන්න.
- (ලකුණු 15ය)

01. (අ) (i) ක්‍රියාවෙන් කෙසේ වුවත් / කටයුත්තෙන් කුමක් වූව ද, ජාතියෙන් / කුලයෙන් / විංගයෙන් හායම්පත්තියෙන් / සම්පත්වලින් උසස් තත්ත්වයක් ඇති කෙනෙකු ලෙස
- (ii) කුලයට / මුදලට හා අදයට කුඩාරු සී යුම, වී වැඩිහිටි, දර පැළීම වැනි දේ.
- (iii) කළයෙන් දිය ගෙන එම, වී කෙටිම, ඉවුම පිහුම් කිරීම.
- (iv) නිකෘත්ව : පහත් / අධම / නීව / තුවිණ / හින
අදයට : අස්වීන්නෙන් කොටසක් ලබා ගැනීමට හෝ දීමට යටත් ව ගෞවිතැන් කිරීම.
- (ආ) (i) රිදී දම්වැලකට / රිදී මාලයකට / රිදී වැලකට / රුජත දම්යකට
- (ii) රාගය ආදි කෙලෙස් / කහට ආදියෙන් කිළුවු වූ ඉන්දිය දමනයක් / හික්මීමක් හෝ සත්‍ය / සහය වවනයෙන් තොර වූ / වෙන් වූ පුද්ගලයන්
- (iii) උපමාව : වැදුරන් පොරවා සිටින සිංහ වර්මයක් සේ / සිංහ හමක් සේ
උපමේය : සබටසක් / සත්‍ය වවනයක් නැති පුද්ගලයන්ගේ ක්‍රියා වස්ත්‍ර දීම.
- (iv) ප්‍ර්‍රේක්රාගුයෙහි : ඇත් සෞඛ්‍යෙහි කෙළවර / සෞඛ්‍යිල අග / ගුණ්ඩාගුයෙහි
සබටසක් : සත්‍ය / සහය / යහපත් ව්‍යන / සහය වාක්‍ය
- (ආ) (i) දෙවිලොව ඇතැයි සැලකෙන කළේපලතාවෙන් (සිතු පැතු සම්පත් ලබාදෙන වැලෙන්) හටගත් / සැදුණු අසිරීමක් (පුදුම උපදින සුභ) වූ (නුග ගස් වැනි ගාබාවලින් පහළට අයුණු මුල්) දෙකකට
- (ii) ඉතා රතු වූ තොල් දෙකෙහි රස්වලින් / රෝමියෙන් බැබලිමෙනි.
- (iii) කාමුක පිරිමින් / සල්ලාල පුරුෂයන් තමා කරා කැදවන්නා සේ
- (iv) ඹද පල්ලවයෙන් : ලා / උපටි / මොලොක් දීමලින්
තෙවිනා : බබළන / දිලිසෙන / දියුලන
- (ඇ) (i) පෙළ නොවූ / පෙළල් වූ මුහුදු කඩක්
- (ii) හිරු හා සඳු / ඉර හා වන්ද්‍යා
- (iii) රිඛි සඳ මඩල / වන්ද සූර්ය මණ්ඩලය
- (iv) කිරිසිදු : කිරි මුහුද / ක්ෂීර සාගරය / කිරි සයුර
- (v) රසහල් : රසාතලය / නා ලොව / නාග ලෝකය
- (ඈ) (i) ජාතක කතා පොතේ ජද්දන්ත ජාතකයෙන් උපුවා ගන්නා ලද පායකි. රෝගාතුර බව හගවමින් / රෝගී වෙසක් ගෙන සයනෙහි / ඇදෙහි වැනිර සිටින සූහදා බිසව තම ආයාව ඉටු නොවුණහෙත් මිය යන බව පවසන විට බරණුසේ රජතුමා විසින් මෙසේ බිසවට පවසන ලදී.
- (ii) සද්ධරීමරත්නාවලියේ මව්ච්රිය කේසිය සිටාණන්ගේ කතා වස්තුවෙන් උපුවාගත් පායකි. මුගලන් තෙරුන් වහන්සේ සිටාණන්ගේ මසුරු සිත දමනය කිරීමෙන් පසුව බුදුන් ප්‍රමුඛ සංස්යා වහන්සේලාට කබල පිළිගන්වන්නට කැමැත්තක් දක් වූ සිවුතුමා (මුදුන් වැඩ සිටින දෙවිරම වෙහෙරට ඇති දුර ගැන සිතා) තෙරුන් වහන්සේගෙන් මෙලෙස අසයි.
- (iii) සද්ධරීමාලංකාරයේ ආරක්ෂක අභය ස්ථානික කතා වස්තුවෙන් උපුවා ගත් පායකි. උපාසකගෙන් දැඩුවම ලැබූ හරන්තිකට තෙරුන් වහන්සේ උපස්ථාන කරමින් සිටිදිදී එතැනාට පැමිණ ඊට විරුද්ධ ව අදහස් දක්වන උපාසකයාට තෙරුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ පවසන ලදී.

- (iv) මලුගිය ඇත්තේ නවකතාවෙන් උපුරා ගත්තා ලද පායියකි. දෙවෙන්දාරා සං තම රටට පැමිණීමට ආයන්න දච්චක අනාගතය සම්බන්ධ ව තොරිකෝ සමග කරන ලද කතා බහක. දී තොරිකෝ විසින් දෙවෙන්දාරා සංට මෙසේ පවසන ලදී.
- (v) රත්තාවලී නාට්‍යයෙන් උපුරා ගත් පායියකි. වාසවදත්තා බිසව විසින් නිදහස් කරනු ලැබූ විදුෂක උදයන රුප හමුවීමට පැමිණී අවස්ථාවේ රජතුමා ඔහුගෙන් සාගරිකා පිළිබඳ ව තොරතුරු අයයි. එවිට විදුෂක විසින් රුපට මෙසේ පවසන ලදී.
- (vi) පුද්ධාගාරය යට නම් කෙටිකතාවෙන් උපුරා ගත් පායියකි. කථකයා විසින් සමන්තිකා ඉස්කේර්ලේ තොයුමට හේතුව ඇසු විට ඇය විසින් ඔහුට (කථකයාට) මෙසේ පිළිතුරු දෙන ලදී.
- (vii) මහගම සේකරයන්ගේ "අම්මා" නම් වූ මෙම පද්‍ය පන්තියට වස්තු විෂය වී ඇත්තේ මවකගේ උදර වූ ගුණ සමුද්‍ය පිළිබඳ ව පුතෙකුගේ මතක ආවර්ථනයයි. දහසකුත් දුක් කමිකටොල්ලින් පෙළෙමින් තම මුළු ජීවිත කාලය ම පුතා වෙනුවෙන් කැප කොට මරණයට පත් වූ මවකගේ සොහොන පශ මෙසේ මේ ගුණ අනුස්මරණය වන්නේ මැත කාලයේ ධනවතෙකුගේ තත්ත්වයට පත් වූ පුතෙකුගේ සිතුවීල මගිනි.

කටර ආකාරයකින් ලෝකය ගෝලියකරණයට හඳු වුව ද මේ වනතුරුත් සිංහල මවකගේ මාත්‍යවය ඒ හා සමග වෙනසකට බඳුන් තොවන බව, විශේෂයෙන් දිලිංග මවක තුළ එය කිසිසේත් සිදු තොවන බව කියා පැමුව 'අම්මා' කට පෙළෙන් සේකරයන් සමත් ව ඇතු.

දරුවාට සෙනෙහස පාමින් ඔහු හද වඩා ගෙන රෙකටරණය දී විශේෂයෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා මව විසින් කරන ලද මහගු කාර්ය ක්‍රියා හැඟීමිලර ව ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ රසික හදවත් ප්‍රකම්පනයට පත් කරමිනි. තම මව මාත්‍යවයේ වගකීම දරමින් ලෝක ධර්මතාවයන්ට අවනත ව දුක, සැප මැදහත් සිතින් විදි දාරාගත් අපුරු ක්‍රියා පවසන්නේ මේ ආකාරයෙනි.

"තොදත්තෙම් මම එකල
අම්මේ, ඔබ වත් කුටුපතක් බව
මෙකල මා සිත පිළිබැඳු කරන
ගිලි ගිය ඇස් කුහර තුළ
තොදුටුවෙම් කිසිවිටෙක සතුවක්
තොදුටුවෙම් කිසි විටෙක දුකකුත්

"ඉටසා සම සිතින් සැම සැප දුක්
ලැබූවා ද ඔබ සිතෙහි සාමයක්"

සොහොන් ඩිම සිට කාව්‍ය ආරම්භ කරන සේකරයන්ගේ සමස්ත මාත්‍යවය පිළිබඳ ව සංක්ලේෂ රුපය වී ඇත්තේ සුදු පාදින් එහි පිළි ඇති නමක් තොමැති මලකි. ක්‍රියා හිස නමා එම මල සිං ගත්තේන් මව සිහි කිරීමෙන් ප්‍රමුදිත වූ සිය ආත්මය සිහිපත් කරමිනි. තම මවගේ සොහොන පශ වැඩි ඇති තිල් උදුපියලිය මත ඔහු දෙදනු ඔබා හක්ති පුරුවක ව වැදිමෙන් දරුවෙකුට මවගෙන් ලැබෙන්නේ ජන්ම දායාදය පමණක් තොව අනෙකුත් ගක්තාවලට හේතු සාධක වන ආධ්‍යාත්මික පදනම ද ලැබෙන බව ව්‍යාගයෙන් කියා පැමුව ක්‍රියා සමත් ව ඇතු.

තමා වෙනුවෙන් මව ගෙන ගිය කරකු ජීවන අරගලය පමණක් තොව, මැණියන් ඇපුරින් තමා වින්ද වූ ලෝකයේ සොන්දරය ද කථකයාගේ ආවර්ථනයට ලක් ව ඇත්තේ මේ අපුරිනි.

"අටිද ලද දේශී කැලැ බිම්වල
රෙනා විත් තුන්ගිරිය පන් කොළ
යොද කුඩාල් සායම් රතු හා කොළ
වියා නොක් විසිනුරු රටා පැයුරු
රටාවක් බව මේ මහා විශ්වය
කුඩා කළ සිට ම මට
කියා දුන් අම්මා ඔබ ය."

එද ගම්බද මවකගේ ජ්වන රටාවෙහි විවිධ අවස්ථා සෞන්දර්යාත්මකවත්, නිරව්‍යාජ ලෙසන් ඉදිරිපත් කිරීමට ක්වේයා යොදගෙන ඇති හාට පුරුණ වූ සරල පද මාලාව රවකයාගේ කාවා කුසලතාවය මැනවින් හෙළි කරයි. රටා දුම් පන් කොළ පැයුරේ සිත්තම තුළින් එද ගැමි සංස්කෘතියේ නා නා විධ රටා රසික සිත් විතුණුය කිරීමට සේකරයෝ සමත් වෙති.

තම මට තමා වෙනුවෙන් මුළු ජ්විත කාලය ම කැප කරමින් ගෙවූ දිවි ගමන ක්වේයා යථාර්ථවාදී ව කියාපාන්නේ, එම යුගයේ ජ්වත් වූ සියලුලන්ගේ හදවත් ස්පර්ශ කරමිනි. සරල බස් වහර පමණක් නොව ජන ක්වියේ දක්නට ඇති අනුප්‍රාය යෙදුම් ද සේකරයන් තම නිරමාණය සඳහා සාර්ථක ව යොදාගත් අයුරු පහත දක්වෙන පැදි පේෂීවලින් මැනවින් අවබෝධ වේ.

"මා ලොවට වැදු අම්මා ඔබ ය
මා ලොවට හැදු අම්මා ඔබ ය
බඩිනි නිවු අම්මා ඔබ ය
ඡංගි ඇන්දු අම්මා ඔබ ය
අකුරු නූගන් අම්මා ඔබ ය"

මවගේ අතින් ඉටු වූ මෙම සියලු කාර්යන් තුළින් ගෙදර බුදුන් අම්මා යන උදර සංකල්පය ඉස්මතු වී පෙනෙන්නේ "අම්මා ඔබ ය" යනු පුනා පුනා යෙදීම තුළිනි.

"ගල්වා ඉසෙහි තෙල් යහමින්
එල්ලා කරෙහි පංචායුදය
අල්ලා ගෙන අතින් මා
පාසලට එත්ක ගිය
අකුරු නූගන් අම්මා ඔබ ය."

ගම්බද මවක තම පුතා හැකි පමණක්න් සරසා පාසලට යැවු හැරින්, කෙතරම් දුප්පත් වුව ද කරෙහි පංචායුදය පැළද වීමෙන් ලැබෙන ආරක්ෂාව කෙරෙහි ද එද මව්වරුන් දක් වූ සැලකිල්ල ද තුළින් මුවින්ගේ දේර ගලන දරු සෙනහස මැනවින් හෙළි වේ. කෙතෙක් වැඩිපළ තිබුණු ද අකුරු නොදත් මේ මැණියන් තම දරුවා අතින් අල්ලාගෙන යන්නේ රකගත යුතු වටිනාම සම්පත දරු සම්පත බව අවධාරණය කරමිනි. සේකරයන්ගේ මෙම නිරමාණය අද අප සමාජයේ මව්වරුන්ට කදිම ආදර්ශයකි. මෙසේ තම අත්දැකීම් කියා පැමුව සංකල්ප රුප හා ගබ්දලංකාර යොදාමින් උවිත ආකෘතියක් මගින් මිනිස් සමාජයට මෙලෙස රසාන්මක ව ජ්විතාවබෝධය ලබාදිය හැකිවන්නේ විශිෂ්ටතම ක්වියෙකුට පමණි.

"ඉපයුවෙම් මම මුදල
ඉපයුවෙම් කිතු යසස්
විය මන්දිර යාන වාහන
එහෙන් ඒ කිසිවකිනුන්
නොලදීම් සිත් සැනසුමක්
වටහාගෙන සිටියා ද ඔබ ඒ සත්‍යය
නොලබා ම ඒ කිසිවක් ?"

මෙම අයුරින් ප්‍රතා මිල මුදල්, කිරති, ප්‍රගාසා, විසල් මැයුරු සහු කරගෙන තිබුණ ද, සිතට සැනපුමක් ලැබේ නැත. එහෙත් සිය මව ලෝක ධර්මතාවයන්ට මූහුණ දෙමින් ඒවා ප්‍රත්‍යාග්‍රහක කර ගනිමින් තම වගකීම් ඉටු කොට ආධාර්ථික සුවය ලබා ඇත. ක්වියා කෙතරම් දැන උගත් වුව ද, මිනිස් ජීවිතයේ නිස්සාරභාවය අවබෝධ කරගන්නේ අඛර තුළත් අම්මා මෙලොව හැර ශිය පසු ය.

සේකරයන් මෙම නිර්මාණයේ දී ජන කාචා සම්පූද්‍යයේ දක්නට ලැබෙන නිර්ව්‍යාප බවත්, අනුපාය යෙදුමන් හා එක කොට ඇති අතර, තමා අවට ඇති වස්තුන් යොද ගනිමින් තේමාවට උවිත පරිදී බස හසුරුවා ඇත. ගැමී වහරේ එන පහත සඳහන් පද වැදු අම්මා, තම්බා බතල දළ, ප්‍රණු දියර ඉස, කඩයප්පන්, ජංගි ඇත්දු, පන් කොල, ඇයේ කුහර, කකුල් සායම් කිවි පෙළට උවිත අයුරින් යොද ගැනීමෙන් එහි අගය වැඩි වී ඇත.

කාචා රසාය්වාදයට උවිත වන්නා වූ සංකේත, ව්‍යුහාර්ථ, සංක්‍රාන්තික රුප හා ගබ්දාලංකාර අර්ථ රසය දන්වන් නියදුස් ආකෘතිය මැනවින් ගළපා කරන ලද මෙම නිර්මාණය සේකරයන් සහු අපුරුව කිවිත්වය මැනවින්, හෙළි කරයි.

2. ධර්ම ප්‍රස්ථකයක් වශයෙන් ද, සාහිත්‍ය කානියක් වශයෙන් ද අගය කළ හැකි සඳුධර්මර්ථනාවලිය සම්භාචා ගදු සාහිත්‍ය නිර්මාණයක් ලෙස පිළිගැනීමට වඩාත් ම හේතු වන්නේ එහි රවකයාණන් වන ධර්මසේන හිමියන් මානව වර්යාවන් සම්බන්ධයෙන් පළ කොට ඇති ජ්වන දාෂ්ටියයි. තම ජීවිත තක්සලාවෙන් ලත් ප්‍රහුණුවෙන් පරිණත වූ රවකයා දුක යැප, හොඳ නොහොඳ මැනවින් තෝරා ගෙන ඒවා රසවත් ව හා විශ්වාසනීයන්වයකින් යුතු ව අදාළ වරිත මගින් ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් ව ඇත.

පටාවාරා කඩා වස්තුවේ මෙන් ම මව්‍යරිය කොසිය කඩා වස්තුවේ ද එන වරිත එදිනොද ජීවිතයේ හමුවන වරිත ලෙසට ග්‍රාවක හමුවට ගෙන ඒමේ දී එට උවිත උපමා හා ප්‍රස්ථනා පිරිල් ද අර්ථාලංකාර ද යොද ගැනීමෙන් සඳහා බවක් දක්නට හැකි වේ. කවර කාලයක, කිනම් රටක, ඔහුම සමාජයක ජ්වන් වන ප්‍රදාන වරිත මෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රබලතා හා දුබලතා ද නොද නරක මෙන් සිතුම් පැතුම් ක්‍රියාදායන් ද ජ්වමාන ආකාරයකින් හා වමත්කාර ලෙස කියා පැම්ව කතුවරයා සමත් ව ඇත. සාහිත්‍ය නිර්මාණයක විශ්වාසනීයන්වය රඟා පවතින්නේ එහි එන වරිකවල යථාර්ථවාදී ජ්වන විවරණය හේතු කොට ගෙන ය.

මිනිස් සිත තුළ හට ගන්නා ගැහුරු විත්ත වෙනත් සිත (සිනිම හා සිනේ ඇතිවන විශේෂ ස්වභාචා) විවරණය කරමින් කරුණා, උපහාස හා භාෂා රස මව්‍යින් නියමිත කතා දෙකෙන් ඉදිරිපත් කොට ඇති මිනිස් එර්යාවන් තුළින් ධර්මසේන හිමියන් මිනිස් ජීවිතය දෙය ප්‍රාග්‍රාමිකින් බලා ඇති අයුරු පහත සඳහන් කරුණුවලින් මනා ව වැටෙන්.

"පටාවාරා වහන්දැගේ වස්තුවේ" එන යොලාය් හැවිරිදී දියණිය සංමාල්පායේ ඉහළ ම මහලේ තබා රකින්නේ මිව්‍යාචාරයෙන් (වැරදී හැසිරීමෙන්) වැළැක්වීම් සඳහා ය. රවකයා ආයාසයකින් තොර ව ඇය පායික හමුවට ගෙනෙන්නේ වන්මත් සමාජයේ ද ඇතැම් විට දක්නට ලැබෙන අවස්ථා සිද්ධී මෙන් ම වරිත ද සිහි ගන්විතිනි. මෙම සිටු දියණිය සිටු ප්‍රත්‍යාග්‍රහ පාවාදීමට දෙමාපියන් තීරණය කළ අවස්ථාවේ දී ඇය මෙහෙකරුවාට එය දන්වන්නේ මෙසේ ය.

"මා අසවල් දවස් අසවල් සිටුප්‍රත්‍යාග්‍රහන්ට සරණ දෙති." . ."ඉදින් මා කෙරේ ප්‍රේමයක් ඇත්නාම තබ නොයන තෙක් දන් ම මා කැදාවාගෙන කැමැති තැනැකට යව."

ජීවිතාවබෝධයක් හෝ සමාජාවබෝධයක් නැති ව අසීමිත සැප සම්පත් විදිමින් සමාජයෙන් වෙන් එහැමදන වැශයෙන ප්‍රාජාල තරුණිකයගේ මුවුන් පිටවන මෙම වදන් තුළින් පටාවාරාගේ විත්ත අභ්‍යන්තරය රවකයාට මෙම මිනිස් දු විනිමිද දුක ගැනීමට හැකිවන්නේ මානව එර්යාව සම්බන්ධ ව රවකයා ලබා ඇති පරිණත හාවය නියා ය. ඇය සේවකයා සමඟ නොර රහස්‍ය පළා ගොස් ගත කළ දිවිය තත්වාකාරයෙන් රවකයා ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් ඇය සේවකයා සමඟ නොර රහස්‍ය පළා ගොස් ගත කළ දිවිය තත්වාකාරයෙන් රවකයා ඉදිරිපත් කිරීමෙනි. වන්නේ අර්ථවත් ජීවිත අත්දුකීම් තුළින් සිටුවුලි හා ක්‍රියාකාරකම විවිතයෙන් යුතු ව ඉදිරිපත් කිරීමෙනි.

පටාවාරාට දරුවකු ලැබේමට ආසන්න අවස්ථාවේ ඇය තම සැමියාගෙන් අවසර ඉල්ලන්නේ මෙලෙසිනි. "දරුවන් වදන්ට මා ඔබ ගිය මැත්තාව" (දරුවා බිජි කිරීමට මම දෙමාපියන් සිටින තැනට "මබ" යා පූතු ය.) ඇය මෙසේ තම සැමියාගෙන් ඉල්ලන්නේ දරුවන් කෙතරම් අකීකරු ලෙස සරණ ගියත් දරුවකු ලැබෙන මොහොතේ ඔවුන්ට පිහිටුවන බව දැන සිටි නිසා ය. පටාවාරා මෙන් ම මෙවැනි නොගැලුපෙන විවාහ කර ගැනීමෙන් තමා වැන්තවුන්ට අත්තා ඉරණම ඇයගේ සැමියා දැන සිටි නිසා ඔහු මෙලෙස පවසන්නේ ය.

"... මුඩ දුවණියන් හේඛින් මුඩට කියන කරන දෙයක් නැතත්, මා අයති හේඛින් කළ අපරාධ තරමට මරවා පියන සේක. මා ඔබ (ඒහි) යන්ට බැරි ය."

අඩු සැමියන්ගේ මෙම සංවාදය සෑලීවී ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් මිනිස් හැඟීම් පිළිබඳ ව රචකයා සතු දක්ම මනා ව පැහැදිලි ය.

සැමියාට නොකියා පටාවාරා දෙවන දරු ප්‍රසුතිය සඳහා දෙමාපියන් වෙත යදිදී ඇය ඔහු බැඳ ගිය සැමියාට ඇය නාතර කිරීමට නොහැකි වූ නිසා ඔහු ද ගමනට එක් විය. මේ සිද්ධිය තුළින් සේවකයෙකු වුව ද සැමියකු ලෙස තම දරුවන්ට හා බේරිදට දක් වූ සෙනාහස පැහැදිලි වේ.

නොයිනු අපුරින් සැමියා මෙන් ම දරු දෙදෙනා ද අහිමි වූ පටාවාරා තම දෙමාපියන් හා සෞයුරා හමුවීමට යදිදී ඔවුන් දර සැයේ දෙවන බව ඇසිමෙන් දරා ගත නොහැකි කම්පාව නිසා ඇය උමතු ස්වභාවයට පත් වූවා ය. අධික සැප සම්පත් මැද හැඳුණු වැශිෂ්ත තරුණිකයකට දරා ගත නොහැකි වේදනා සමුද්‍යක් මෙසේ එක පිට එක ඒමෙන් සිහි විකල් වීම සිදු විය හැකිය. එය මැතැනිවින් අවබෝධ කරගත් රචකයා සානුකම්පිත ව මෙන් ම විශ්වසනීයත්වයකින් පටාවාරා පායක හමුවට ගෙන එයි. මෙසේ සිහි විකල් වී මහ මග හඩා වැළපෙමින් යන පටාවාරාවගේ හිසට එද කුණු රෝමු පස් හා කැබේලිතිවලින් දමා ගසන ඇතැමූන්ගේ ක්‍රියා අද සමාජයේ ද බොහෝ විට දක්නට ලැබේමෙන් අප රචකයා මානව වර්යාවන් මැතැනිවින් හඳුනාගෙන ඇති බව පෙනේ.

තවද "මවිෂරිය කේසිය සිටාණන්ගේ වස්තුව" තුළින් ද මපුරු ප්‍රද්‍රාගලයකුගේ වින්ත අභ්‍යන්තරය නියමාකාරයෙන් හෙළි කරන අතර, ඔහුගේ බේරිද එනම් සිවුදේවිය මේ හේතුවෙන් පත්තා අපහසුතාවය ද සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කොට ඇත. දිනක් රජ ගෙදරට ගොස් එන සිවුතුමා පැණිපොල් මැදට දමා තැනු (කැවුමක් / කිරී රෝටියක් / රස කැවිල්ලක්) මිනිසකු කනවා දක ඒ කෙරේ ආයාවෙන් නිවසට පැමිණෙයි. එහෙන් ඔහුගේ මපුරුකම නිසා මෙය සිවු දේවියට පවා නොකියයි. "කබලු ප්‍ර" කැමට ඇති ආකාච දිනෙන් දින වැඩි වී සිරුර දුර්වල වී රෝගී ව වකුවු ව යහනේ සිටියි. මෙම මපුරු සිටාණන්ගේ වරිතය මැතැනිවින් නිරුපණය වන ලෙසට සිවු දේවිය හා කොරන සංවාදය රචකයා ඒ ඒ වරිත කෙරේ දක් වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ හෙළි කිරීමට මහෝපකාරී වේ.

සිවු දියණිය තම සැමියා පත් ව ඇති අපහසුතාවයෙන් ඔහු මුදවා ගැනීමට දැඩි වැයමක යෙදෙන අතර, ඔහුගෙන් අසන ප්‍රශ්න හා රට ලැබෙන පිළිතුරු උපභාස හා භාස්‍ය රසය මවමින් වරිතවලට ඒව ගුණයක් ලබා දෙයි. පාණ්ඩු පාට ව නහර උඩිට මතු එ අසරණ ව ඇදේ වැඩිර සිටින තම ස්වාමියා ගැන අනුකම්පාවෙන් ඔහුගේ පිට පිරිමද සිවු දේවිය ප්‍රශ්න කළ ද රට සිවුවරයාගෙන් ලැබෙන්නේ ආත්මාර්ථකාම් පිළිතුරු ය.

දේවිය : "අගෙට නුසුව කුමක් ද?"

සිවුවරයා : "මට කිසින් අපාසුවක් නැත."

දේවිය : "රජ්පුරුවන් වහන්සේගෙන් උදහසක් වූ නියා ද?"

සිවුවරයා : "එසේන් නැත."

දේවිය : "ද දරුවන් හෝ ගෙය කොල්ලන්ගෙන් මුපුජ්පු වන්ට නිස්සක් කළ නියා ද?"

සිවුවරයා : "එසේ නැත."

තම සැමියාගේ අසහනකාරී තත්ත්වය හෙළිදරවි කරවා ගැනීමට බිරිදක විසින් ඇසිය යුතු අවස්ථාවේවිත ප්‍රශ්න කවර සමාජයකට වුව ද ආරෝපණය කළ හැකි විම රවකයා ලද ජීවිතාවබෝධයේ ප්‍රතිඵලයකි. මෙසේ ප්‍රශ්න කිරීමෙන් තම සැමියාගේ අදහස දැන ගත්ත ද ඔහුගේ දැඩි මපුරුකම නිසා සිටාණන්ට පමණක් කබලු කැවුම් තැනීමට සිටු දේවියට සිදු විය. එය පිළියෙළ කිරීමට සත්මාල් මාලිගාවේ උඩුමාලට තැනීමට දේවියට සිදු වුව ද තම සැමියාගේ සිතුම් පැතුම් මතා ව තේරුම් ගත් ඇය රහස් ම කබලු පූ තනන්ට විය.

මපුරු සිටාණන් යහ මගට ගැනීමේ අදහසින් බුදුරුපුන් විසින් යවන ලද මුගලන් තේරුන් වහන්සේ සමය මෙම මධ්‍යමය සිටාණන් කරන සංවාදය ද තාත්ත්වික ව ඉදිරිපත් කිරීමට රවකයා සමත් ව ඇත. කුවුලදෙර එළිපත වැඩ සිටි මුගලන් තේරුන් කවරාකාරයකින් හෝ පිටත් කිරීමට තොහැකි වූ තැන සිටාණෝ මෙසේ සිතයි.

"මේ මහන මටත් වඩා කැවුම්මට රැඹි ඇති වන. තොලදහොත් මෙතරම් කරයක් (අක්තියක්) ඇති තැනැත්තේ තොයෙකි. එක කබලු කැවුමක් දෙවම්."

මේ අයුරින් සිටුවරයා මුගලන් තේරුන්ගේ බලය වටහා ගෙන ක්‍රියා කිරීම ද එම වරිතය මැනවින් තෝරා බෙරා පායක හමුවට ගෙන ඒමෙන් මිනිස් සන්තානගත සිතුවිලි තත්ත්වාකාරයෙන් කියාපූමට රවකයා සමත් ව ඇති බව පෙනේ. කිසියම් කාරණයකට විසඳුමක් සෙයා ගැනීමට තොහැකි වූ විට එහි ආගාව අත්හැර දමා සිටීම මිනිස් ස්වභාවයයි. සිටුවරයාත්, බිරිදත් දෙදෙනා ම එකතු වී නො කබලු පූවික් වෙන්කොට මුගලන් තේරුන්ට දීමට තොහැකි වූ තැන සිටාණන් මෙසේ පවසයි.

"අපට කබලු කැවුම් තොකුමැත්තේ ය. පැසින් ම දී පියව" මෙසේ දත්තීමෙන් එහි අනුසය් අවබෝධ වී සිටුවරයාත්, සිටුදේවියන් පසු ව බුදු රුදුන් හමුවෙ සේවාන් කත්ත්වයට පත් වූය.

මිනිසාට මිනිසන්කම සිහිකරදීමේ උදර පරමාර්ථය සාහිත්‍යකරුවා සතු ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. සද්ධර්මරත්නාවලී රවකයා ද මිනිස් ජීවිත තත්ත්වයෙන් මුද්‍රාගෙන ප්‍රවින් යහමගට යොමුකර සාදු සමාජයක් බිහිකිරීමේ සංක්ෂීපය පෙරදුරි කොටගෙන තම නිරමාණය නිහි කොට ඇතැ. ඒ සඳහා මානව වර්යාවන් සම්බන්ධයෙන් කත්ත්වරයා දැක් වූ ජ්‍යෙන් දාශටිය සද්ධර්මරත්නාවලිය උසස් සාහිත්‍ය කානියක් වීමට ද ජේතු වී ඇතැ.

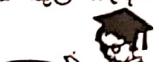
තැනහොත්,

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අනන්තප්‍රමාණ ගුණ සමුද්‍යයක් යහ සිංහල සාහිත්‍යයේ අපරිමිත රෘය සමුද්‍යයක් දරන්නා වූ යද ජනාදරයට පත් සම්භාවනීය ගුන්පය ලෙස ජාතක කතා පොත නම් දරන බව එම එම ප්‍රස්ථකය "පත්සිය පනස් ජාතක පොත වහන්සේ" යනුවෙන් හැඳින්වීමෙන් ම පැහැදිලි ය. මෙය පෙර අපරදිග වියතුන්ගේ පිළිගැනීම අනුව කරනා මණ්ඩලයකගේ සාමුහික කාර්යයයි.

ජාතක පොත තොයෙක් තරාතිරීම්වල තොයෙක් අන්දමේ ගති ගුණ ඇති සෑම්වී මිනිසුන් හා සතුන් මෙන් ම ගහ කොළ ආදියෙන් ද පිරි ගැවයි ගත් රටත් වැන්න.

එහි ක්‍රියාකාරී ප්‍රදේශයේ වෙති. උදින් තැනැත්තේ වෙති. කොරු, අන්ධයේ, බිහිරෝ, කාම විකාතියෙන් පෙළෙන්නේ, පියසේ, උගත්තු, තුළත්තු ආදි හැම ජන වර්ගයක ම ප්‍රදේශයේ වෙති. (කේ. ජයතිලක) මේ අයුරින් ජයතිලකයන් විසින් නම් කොට ඇති මුළු මහත් මිනිස් සමාජය අත්දැකීම් සිදුම් නිරික්ෂණයට හාජනය කරමින් විශ්වාසනීයකින් යුතු ව ඉදිරිපත් කිරීමට ජාතක කතාකරුවන් ප්‍රකට කළ කුසලතාවය අදාළ කතාවලින් පමණක් වුව ද අවබෝධ කර ගැනීමට හැකි වේ.

එම නිසා අද දක්නට ඇති උසස් ගණයේ කෙටිතතා නවකතාවල එන ප්‍රදේශල වරිතවල වින්න වෙනසින් ක්‍රියාකාරීව ජාතක කතාවල ද ගැහුරින් විශ්ලේෂණය කොට ඇති අයුරු දැකිය හැක. සන්න්ව වරිත මුල් කොට ගෙන ද මිනිස් හැඳිම් තත්ත්වාකාරයෙන් ක්‍රියා පෑ අයුරු ජද්දන්ත ජාතකයේ ව්‍යුල් සූජදා ඇතින්න ආත්ම දෙකක් තුළ බැඳෙන වෙටරය ක්‍රියා පායි.

ඡද්දන්ත ඇත් රුප පිපුණ මලින් යුත් සල්ගසට කුම්භස්ථලයෙන් පහර දෙන්නේ මැනවින් සිතා බලා ය. එහෙන් තම හිසට වේල්ණු ලි, පරඛලා පත්, දීමිගාටු වැවෙන්නේ ඇත් රුප මහා පුහුදාට විශේෂ යැලකිල්ලක් දක්වන නිසා යයි සිතන වුල්ල පුහුදා ඇතින්න රුප කෙරේ වෙටර බැඳ ගති. ජාතක කතාකරුවා ස්ථීන් ලග ඇති සපත්නීරෝපය හෙවත් සපත්නීය තුළ ඇතිවන කේපය ර්ලය ආත්මය දක්වා ද ගෙන හිය අපුරු, බරණැස් රුපගේ අග මෙහෙසිය වන පුහුදා බිසට වැදි පුනුයාට කරන පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙන් මතා ව පැහැදිලි වේ.

"වැදි පුනුයාණෙන්, මම මිට පළමුවන ජාතියෙහි මේ ඇත් රුපට අග මෙහෙසුන් ව මා බලා සිටියදී අනින් අග මෙහෙසිනි තෙනැත්තන්ට කරන ආවේණික (විශේෂය) දැක ර්රේෂ්‍යාවෙන් මධ්‍යන ලදින් සපත්නී රෝපයෙන් දුක්පත් විමි. තවද ඉදිරියෙහි සිතුවීම් ම සිතට බොහෝ දුක් වැදිමෙන් වියලෙමි. එබැවින් මා සිටු අහිපාය සාද දිලි නම් තොපට ධන බාහුයෙන් සමඳ්ද වූ ගම්වර පසකුත් දෙමි."

ර්රේෂ්‍යාව හා කොඩිය ඉහවහා හිය පුහුදා බිසට ගෙන් සැනැසීමක් තැති බව ඇයගේ මුවින් ම පිටවීමෙන් ඇගේ සිත් තුළ පවත්නා ස්වභාවය කතාකරුවා විනිවිද දැක ඇති අපුරු මැනවින් පැහැදිලි වේ.

සේණුත්තර වැදි පුනුයාගේ විත්ත අභ්‍යන්තරය ද ඒ ඒ අවස්ථාවල දී සියුම් ලෙස විගුහ කොට දැක්වීමට සමත් වූ අපුරු පහත සඳහන් සංවාද ගම්වර පසකුත් දෙමි.

ඇතාගේ ස්වරූපය රජ බිසටගෙන් දනගත් වැදි පුනුයා මරණ බයට පත් වුව ද ඒ බව තොහගතා එම දළ ලබා ගැනීමෙන් බිසටට ප්‍රයෝගනයක් තැති බවත් ඉන් සිදුවන්නේ වැදිදන්ගේ මරණය සිදු විම පමණක් බවත් තොහිය ව පුකාග කිරීමෙන් වැදි පුනුයාගේ උපායකිලි බව පැහැදිලි වේ. තව ද රජ බිසට ඒ සඳහා මහුව දීමට පොරොන්දු වන සම්පත්වලට ආභාවන් ඇතා යන එන තැන් පිළිබඳ සලකුණු අසන්නේ තමා කරන කාර්ය සාර්ථක කර ගැනීමේ අහිලාපයෙනි.

"මේ වන ස්ථානයෙනුත් කොතැන්හි බොහෝ වේලක් සිටින්නේ ද? කොතැන්හි වැදහෝන් ද? නාන්ට බස්නා හසර කවරේ ද? කෙසේ වූ කෙනෙක ස්ථානය කරන්නේ ද?"

මෙවැනි සාපරාධි කියාවක් කරන විට ඒ පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් කිහිය යුතු ම ය. වැදි පුනුයාගේ සිත් තුළ හටගත් හැඟීම අවස්ථානුරූප ව සියුම් ලෙස දැක ගැනීමට ජාතක කතාකරුවාට හැකි වූයේ කටරාකාර මිනිසකුගේ වුව ද සිතුවීලි පරම්පරාව මැනවින් හදුනාගත් නිසා ය.

තව ද අදහැමි පාලකයින් හේතුකොටගෙන මිනිසුන් පමණක් තොට, සතා සිව්පාවා පටා තොයෙකුන් අපහසුතාවයන්ට කිරිහැරවලට පත්වන බව ගණ්ඩින්දු ජාතකයේ එන රුප හා පුරෝගිත බමුණාගේ වරිත තුළින් දක්නට ලැබේ. රජතුමා දස රාජ ධර්මයට පටහැනි ව අධර්මයෙන් රට පාලනය කිරීම හේතු කොට ගෙන ජනතාව දහසකුත් බදු බරෙන් පෙන්නාහ. ඒ පුර ජනතාවට බදු ගෙවන ලෙස අණ කරමින් තම තලන පෙළන රාජ පුරුෂයන්ගෙන් බේරීමට ද්වැල් කාලයේ වනාන්තර ගත වෙති. ය කාලයේ වනයේ සොරුන්ගෙන් ඇතිවන සොර බියෙන් මිදීම සඳහා නිවෙස බලා එති. මේ නිසා මවුන්ට ජ්විතයක් තැති තරම් ය. අධර්මිෂ්ය පාලනය නිසා ජනතාව විදින දහසකුත් කරදර විශ්වාසනීයන්වයකින් ජාතක කතාකරු අපුරුවට ඉදිරිපත් කොට ඇති.

තව ද පාලකයෙකුට අර්ථයෙන්, ධර්මයෙන් අනුගාසනා කරන පුරෝගිත වැනි බමුණාන්ගේ වරිත ස්වභාවයෙන් සැබැ ලෙසට ඉදිරිපත් කිරීම ද මෙහි දී සිදු වී ඇති. මහඹ පුරුෂයා විසින් රාජ්‍ය පාලනය සම්බන්ධ ව කරන පහත සඳහන් පුකාගය රටක සමස්ත පාලනයන් විදින්නා වූ විවිධාකාර පිඩිනය පෙන්වයි. රට කළ යුතු දේ එම මිනිසා රුපට මෙහේ පුකාග කරයි.

"ර්ජ්පුරුවේ දහැමින් රාජ්‍යය කරන්නාහු වී නම් අමාත්‍ය සේවකාදීසු එපරිද්දෙන් ම ධර්මිෂ්යාහ. මවුන් ධර්මිෂ්ය වූවහොත් සත්ත්වයන්ට අන්‍යාය තොවදී නම් සත්ත්වයේ වල් තොවදී තම තමන්ගේ ගෙයි සැප සේ දරුවන් උකුලෙහි නවවතින් විහවානුරූප වූ පරිද්දෙන් විසන්නා වූ ර්ජ්පුරුවන් වහන්සේ නිසා වේද අප සැප සේ වසන්නේය.".

මේ ප්‍රකාශයට සින් යොමු කළ රජතුමා දැනුම් පාලකයෙක් විය. මෙතෙක් කළ රජතුමා සින් තුළ තිබූ අත්තනෝමතික අදහස් නැති වූයේ මිනිස් සින් තුළ සංකීරණ ධර්මතාවයන් හට ගන්නා බව මැනවින් පසක් කරමිනි.

ඉහත ආකාරයට ජාතක කතාකරුවා මිනිස් ජීවිතයේ විවිධාකාර අත්දැකීම් අනුකම්පාවෙන්, දයාවෙන් මෙන් ම භාෂ්‍යයෙන් හා උපහායයෙන් ද බලා ඇතේ. මනුෂ්‍යත්වයට පොදු ධර්මතාවයන් මෙන් ම මිනිස් සින් ගුස් ස්වභාවය ද විග්‍රහ කිරීමට මෙම කතුවරුන් සමත් ව ඇතේ. සාහිත්‍ය නිර්මාණයක් සම්භාවනාවට පාත්‍ර වීමට ලේඛකයාගේ අරමුණ හෙවත් පරමාර්ථය ඉටුකරමින් කතා රසය මෙන් ම සමාජ අවබෝධය හා ජීවිතාවෙළෙළය ඒ ඒ කතා වස්තුව තුළින් ලබාදිය යුතු ය. මෙයේ ඉහළ රවනා පොරුෂයක් ජාතක කතා තුළින් දක්නට ලැබෙන්නේ මිනිස් අත්දැකීම් විවරණය කිරීමේ දී රචකයා ප්‍රකට කළ සියුම් නිරික්ෂණ ගක්තිය තිසා ම ය.

03. ගම්පොල යුතුයේ දී සිංහල සම්භාවන ගදු සාහිත්‍යයට එක්වුණු ධර්ම ගුන්ථයක් ලෙස ද අගය කළ හැකි සද්ධර්මාලංකාරය දෙවන ධර්ම කීර්ති මාහිමියන් විසින් රවනා කරන ලද්දකි. මෙම ගුන්ථයේ එන බොහෝ කතා මුද්ද පරිනිර්වාණයෙන් පසු ව ඇති වූ කතා වන අතර, දිඹදිව මෙන් ම ලංකාව හා සම්බන්ධ ව රවනා වූ කතා ද බොහෝමයක් ඇතේ. මෙතෙක් ලිය වී ඇති අනෙකුත් සම්භාවන ගදු සාහිත්‍ය පොතක දක්නට නොලැබෙන සමාජ තොරතුරු රසක් මෙම කත්තියෙන් හෙළි වීම විශේෂයෙන් අගය කළ යුතු ය. විවිධ වූ පුද්ගල ජීවිත හා බද්ද වූ නොදා නරක සියුම් ලෙස විවරණය කිරීමට රචකයා දුරු උත්සාහය තිසා තත්කාලීන සමාජයේ යථාර්ථය මැනවින් හෙළි වී ඇතේ.

පුද්ගල විත්ත අභ්‍යන්තරයේ පවත්නා ගුද්ධාවන්ත බව, පරිත්‍යාගයිලිත්වය, සමානාත්මතාව, යහුගුණ අගය කිරීම, මෙත්‍ය වැඩිම, වැරදි අවබෝධ කර ගැනීමෙන් යහපත් මාර්ගයකට පිවිසීම ආදි පුගුණ රාජියක් ද, අන්සතු දේ පැහැර ගැනීමේ වෙනතාව, අකාරුණික බව, අහංකාරකම, අවමන් කිරීම මෙන් ම කේපයෙන් සිටීම ආදි අයහපත් ගති ලක්ෂණ රසක් නිර්දිශ්චීව කතා දෙකෙන් පමණක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පුද්ගල ජීවිත විවරණය කෙරේ රචකයාන් දක් වූ අපුරු කුසලතාවය මැනවින් හෙළි වේ.

අදළ කතාවල එන විවිධ වරිත කෙරෙහි විනිවිද බලන රචකයා තමා කරන ලද කුසලාකුසල කරම විපාක පර්ලොට දී පමණක් නොව මෙලොට් දී ම පළ දෙන බව සාලියරාජ වස්තුවෙන් හා ආරක්ෂාක අභය ස්ථාවර වස්තුවෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ ග්‍රාවක සින් දහම් මගට යොමු කරමිනි.

තව ද දහම් රසය දන්වමින් සාහිත්‍ය රසය ද ගෙන දෙමින් සාලිය කුමරු අයෙක්මාලා වරිත ඔස්සේ යොමුන් ආදරය, විවාහය, කුලමල ආදි සමාජ ආකල්ප විශ්වසනියන්වයකින් කියාපාන්නේන් තමා ලද අත්දැකීම් සමාජානුගත කරමිනි. තව ද දන්දීමේ මහා පුණු ක්‍රියාව කළ යුතු තිවුරදි මාර්ගය තිස්ස නම් නැවුමියා සහ ඔහුගේ හාරයාව මුල් කොට ගෙන ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ මෙලොයිනි. තමා දැනුමින් සෙමින් උපයා ගත් මාස ආහාරය තිස්ස හා සුමනා යන අමු සැමි යුවල පස් ආකාරයකට පිස ඒවා අලුත් වළඳවලට බෙද හාජතවල කට පුදු රෙදිකඩිකින් බැඳ මෙලොස සිතන්නේ ය.

"ඒකාන්තයෙන් මම සැදුහැ ඇත්තෙම් වී නම් මාගේ මෙම දන් පිළිගන්ට පුදුසු රහත් කෙනෙකුන් වහන්සේ වඩා සේක්ම යි" මේ ආකාරයෙන් කරණවැළි තිස්ස තම ගුද්ධාව ආවර්ශනය කිරීමෙන් තිවිධ වෙනතාව මුල්කොට රහතන් වහන්සේලාට දන්දීමේ අනුහයින් දුටුගැමුණු රුපගේ පුතුව උපන්නේ ය. මෙලොස දනයේ මහත්ථාල ආතිසංස ලැබීමට හේතු වී ඇත්තේ දන්දෙන්නා සින් තුළ තැබූ පරිත්‍යාගයිලි වෙනතාව බව රචකයා මැනවින් විවරණය කොට ඇතේ. තව ද ධර්මකිරීම් හිමියන් විසින් පෙර ආත්මයේ පුරුදු පුහුණු කළ යහුගුණ එළඟ ආත්මය කෙරේ ද බලපාන අයුරු සාලිය කුමරුගේ පුවියේ ලක්ෂණවලින් මනා ව ඔප්පු කොට ඇතේ.

පෙර කරන ලද නොදා මෙන් ම අවමන් කිරීම ආදිය ද පසු ආත්මවල දී බලපාන අයුරු අයෙක්මාලා දේවියගේ වරිතය තුළින් කියවේ. පෙර ආත්මයේ මැයිගේ මව, දුවට අවවාද දෙමින් ඇය හික්මතීමට මෙසේ පවසයි. "එම්බා වණ්ඩාල කේල්ල මාගේ ගෙය කුමන් පිණිස දුෂ්‍ය කෙරෙයි ද" මවගේ බසට කේප වූ දියණිය "වණ්ඩාල කේලි නම් තෙපිම යැයි මැණියන්ට බිජුන." මෙලොස කේපයෙන් හා අපහාසයෙන් මවට අවවාද කිරීමේ පව තිසා රුපයෙන් අගතැන්පත් අයෙක්මාලාට රජ පවුලකට සම්බන්ධ වීමට පින්කොට තිබූණ ද වණ්ඩාල කුලයක උපත ලැබීමට සිදුවිය.

මුලද ද අයෝකමාලා පිළිගැනීමට අකමැති වූ දුටුගැමුණු රජකුමා ඇය ගැන දේවිය හා බමුණා ලබා කරුණු විමයා හාරු ගැනීම දියුණු සමාජයක ප්‍රහා පියකුගෙන් ඉටු වූ සත්කාරයකි. මෙලෙස කෙනෙකු වැරදි නිවැරදි කර ගැනීම නිසා ඉන් ඇතිවන සාමය හා සතුට ද සාලිය රාජ වස්තුවෙන් මතා ව හෙළි වී ඇත.

බෝද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේ කෙනෙකු සතු ව තිබු ගුද්ධාව, මෙත්‍රිය කරුණාව ආදී යහුගුණ සමුද්‍ය නිසා සමාජයෙන් කොන්කාට සෞරකු ලෙස පුවා දක් වූ හරන්තික වෙළරයාට පිහිට වූ ආකාරය කතුවරයා "ආරක්ෂක අභය ස්ථාපිත වස්තුවෙන්" ඉදිරිපත් කරන්නේ අදත්තාදානයේ විපාක මැනවින් ප්‍රකට කරමිනි.

මෙම කතාවේ එන උපාසකයාගේ කෝපය ඉහවහා යන්නේ ඔහු විසින් හික්ෂුවට පූජා කරන ලද සිවුරු හරන්තික සෞරා නිබැඳු ම සෞරකම් කිරීම නිසා ය. හික්ෂුව කෙරේ තිබු ගොරවය හා ලැදියාව නිසා උපාසක මෙලෙස කෝප වී හරන්තිකට දඩුවම් පැමිණ වීම ද සිදුවිය හැකි ය. එක ම පුද්ගලයා තුළ මෙවැනි එකිනෙකට විරුද්ධ ධර්මතාවයන් තිබීමත්, එය සියුම් ලෙස විශුහයට ලක්කාට සහීවී වරිත ගොඩ නැගීමත් සද්ධිරමාලංකාර රචකයාගේ තිරමාණකරණයේ ඇති හැකියාව එම කරයි.

තමා විසින් දඩුවම් දෙන ලද සෞරා සෞයමින් පැමිණ උපාසකයා, සෞරාගේ පිට්‍ර තෙල් ගාමින් සිටි තෙරුන් වහන්සේ දැක කරන ප්‍රකාශයෙහි සෞරකුගේ වෙනත් ස්වභාවය මැනවින් හෙළි වේ.

"... වැස්වා දක්නා මනුෂ්‍යයේ එක තෙන ඉද එක්ව කා බී එක්ව වැදහෙව: එක්ව කජා කාට හිදත් තමන්ගේ වෙර ස්වභාවය නොහරනාහු ම ය." මේ ආදී වශයෙන් සෞරාගේ ස්වභාවය කියමින් ඔහු මොංගාතක්වත් විභාරයේ තබා නොගන්නා ලෙසත්, විභාරයෙන් වහා ම එළවා දමන ලෙසත් කිව ද, සැබැං බෝද්ධ හික්ෂුවක් ලෙස එය පිළිනොගෙන උපාසකයාට අවවාද කිරීමෙන්, ගිහි හා පැවිදි පුද්ගලයන්ගේ වෙනස රචකයා මැනවින් විනිවිද දැක ඇති ආකාරය ප්‍රකට කරයි.

"... කිසියම් කෙනෙක් අසත්පුරුෂයන්ට මෙත් කරන්නාහු වී නම් ඒ ම වේ ද උතුම් වූ මෙත් නමැති බුද්ධාදී වූ පුද් සම්පන්න උත්තමයේ කියන්නාහු ම ය."

සමාජයේ යහපැවැත්මට අත්‍යවශ්‍ය වන වෙරයෙන් වෙරය නොසන්සිදෙන බව මෙසේ සේතු සාධක ව පැවසීමෙන් කතුවරයා ලබා ඇති ජීවිතාවබෝධය හා සමාජාවබෝධය මෙම තෙරුන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශයෙන් සමාජගත කිරීමට රචකයා සමත් ව ඇත.

එමෙන් ම තමා කළ වැරදි අවබෝධ කරගෙන නිවැරදි මාර්ගයට පිවිසීම ද පුද්ගලයා සතු යහපත් ගුණ ධර්මයකි. හරන්තික නම හොරා විසින් අභය තෙරුන් ඉදිරියේ කරන මෙම ප්‍රකාශය එට කදිම තිදුපුනකි.

"... මෙතෙක් කළේ සෞරකම් කිරීමෙන් රස් කළා වූ අකුසල් රාශිය ගෙවී යන පරිදීදෙන් තවත් මා කෙරෙහි අනුකම්පා උපද්‍රවා මහණ කාට වදුල මැනැවැ."

මෙලෙස මහණ වූ හරන්තික අප්‍රමාද ව හාවනා කාට රහත් වී හරන්තික මහ තෙරුන් වහන්සේ යනුවෙන් ප්‍රසිද්ධ වූ දේක්.

මේ ආකාරයෙන් සද්ධිරමාලංකාරයේ ඉහත ක් කජා වස්තු දෙකෙන් පුද්ගලයන් තුළ ගුද්ධාව පරිත්‍යාගයිලි බව, සමාජාත්මතාවය, මෙත්‍රිය ආදී යහ ගුණ මෙන් ම සෞරකම, වෙරය, අවමන් කිරීම, කෝපය ආදී අවගුණ ද පුද්ගල ජීවිත හා බැඳී ඇති අපුරුත් පළ කරමින් සියුම් ලෙස එවා විවරණය කිරීමට සද්ධිරමාලංකාර කතුවරයාණන් දක් වූ පුවිගෙෂී හැකියාව එද මෙන් අද ද ග්‍රාවක හා පායිත ප්‍රජාව අගය කළ යුතු ම ය.

04. සිංහල සන්දේශ සාහිත්‍යයේ ස්වර්ණමය යුගය ලෙස සැලකෙන කෝට්චේ යුගයේ දී රචිත ගිරා සන්දේශය, කතුවරයා නිර්නාමික ව්‍යව ද විශිෂ්ට කාචා ගුන්පායකි. මෙකල සිංහල පදා සාහිත්‍යයට එක් වූ සැලලිහිණි, හංස ආදි සන්දේශවල දක්නට ලැබෙන සාම්ප්‍රදයික කාචාලංකාර ගිරා සන්දේශයේ ද දක්නට ලැබුණු ද රචකයා තම ස්වාධීනත්වය රෙක ගනිමින් කාචා ගුග්‍යා ගුන් අයුරු ඉදිරිපත් කොට ඇති විවිධ වර්ණනා තුළින් මතා ව අවබෝධ වේ.

සාම්ප්‍රදයික කාචාලංකාර ලෙස පිළිගන්නා උපමා, රුපක, උත්ප්‍රේක්ෂා, අතිගයෝක්ති, ස්වභාවාක්ති ආදි අර්ථාලංකාර පමණක් නොව විරිත, එළිසම, අනුපාස වැනි ගබ්දාලංකාර ද අන් සන්දේශ කාචාවල මෙන් ම ගිරා සන්දේශයේ ද දක්නට ඇත. එහෙත් ඉහත කි අලංකාර මෙන් ම පැරණි කාචාව්ක්ති ද ස්වකිය ප්‍රතිඵා ගක්තිය ප්‍රකට වන අයුරින් යොද ගැනීමට ගිරා කතුවරයා සමත් වේ.

අවස්ථා වර්ණනයේ ගුරයකු වූ මෙම කවියා කිසිදු ව්‍යෙන්ගාර්පයක් නොයොද වාච්‍යාර්ථයෙන් සන්ධියා භාගය සංඝ්‍යා ලෙසත්, රමණිය ලෙසත් සිතුවම් කරන්නේ තම කාචාමය කුසලතා කියා පාමිනි.

ප්‍රන්සද	කිරණ එත තුළ ගැඟ වතුරු	ලෙස
නන්කාද	කුමුද සමගවැ දිලෙන තරු	රෙස
දුන් සද	මුනිදු පුදයට පසගතරු	ගොස
මන් බැද	ලහින් ප්‍රවුරසු මිහි තුරු	හිස

අහස් ගංගාව උතුරා ගියාක් මෙන් ප්‍රන්සද රස් (මිහිතලය) වසාගෙන එන කල්හි පිපුණු කුමුද මල් හා එක්වුණු තාරකාවට් අහස් තලයේ දිලිසෙනි. එම වේලාවෙහි මුදු පුදයට වාදනය කරන ලද පංචතුරු නාදය රාවය දෙන කල්හි ඒ කෙරෙහි සිත යොමු කරමින් ප්‍රාකාරය අසල ඇති මී අඩ ගසේ මුදුනෙහි නවාතැන් ගන්න.

අවට පරිසරයට සිසිලය හා ආලේකය දෙමින් සඳ උදවීම පුලු දරුණනයකි. එය ගිරා සන්දේශ රචකයා සිය පරික්ල්පන ගක්තියේ මහිමය කියාපාමින් විවිතත්වයකින් දක්න්නේ සාම්ප්‍රදයික කාචාලංකාරවලින් පෝෂිත වූ බස්වහරේ වවන පෙර නොවූ විරු ලෙස පුසංයෝග කිරීමෙනි. කාචා නිර්මාණයකින් විය යුත්තේ කිසියම් අයුරු අත්දුකීමක් පුවනය කොට (ප්‍රකාශ කොට) පායික සිත් තුළ වමත්කාරයක් දැන්වීමයි.

ඉහත ආකාරයෙන් අවස්ථා වර්ණනයේ දී පැරණි කාචාව්ක්ති නවතම ආරයකින් ඉදිරිපත් කරන ගිරා කතුවරයා පුද්ගල වර්ණනාවේ දී ද දස්කම් කියාපාන්නේ මෙලෙහිනි. පැරණි සම්භාවන සාහිත්‍ය නිර්මාණ තුළින් සාම්ප්‍රදයික රාජ වර්ණනා අප කොතොතුන් දැක ඇත. එට ගැනී නොවී ඒවායේ ආලේකය ලබමින් රාජාතිමානයෙන් ආසනාරුස් ව සිටින (VI) සිර පැරකුම් රජුගේ ජ්වලාන ස්වරුපය තම ස්වාධීන ප්‍රතිඵා ගක්තිය පළ කරමින් පායික හමුවට ගෙනෙන අප්පුවාකාරය පහත සඳහන් කවෙන් මොනවට පැහැදිලි වේ.

රන් මිණි වළපු නද දෙන කොමළතින්	ලද
දුන් පුදු සිතිදු වල් විදුනා පවත්	විද
නන් පුර සෙනාග මැදුවන් පුරනිදු සෙ	නද
ලන් සද පවත සිර පැරකුම් නිරිදු	සද

මෙම වර්ණනය සඳහා කවියා යොදගත්තා ඔහුවිත්‍යයෙන් හෙබේ විශේෂණ පද හේතුකොට ගෙන මැවෙන සංඝ්‍යා හා රමණියකාවය වින්තාකර්ෂණිය වේ. රජුගේ දෙපස සිට පවත් සලන පුරුෂී ලදුන්ගේ සියලුමැලි අත් ලයාන්විත ව ඉහළට හා පහළට නැගෙන සැවිත්, එලෙස ම මුළුන් අත පැලදි රන් මිණි වළපු එකිනෙක ගැටෙමින් නාද වන සැටිත් අර්ථේදිපනයට මතා ව ගැළපේ. එහි පුන්දරත්වය වඩාත් වැඩි වන්නේ ලදුන් අත රදි පුදු මුදු සෙමරවලින් කළ වල්විදුනාවන් රජුට පවත් සලමින් නගින ආකාරය දිස්වීමෙනි. අර්ථාලංකාරය දනවතා උපමා ද, ගබ්දලංකාරය දනවතා එළිසම, අනුපාස ආදි යෝම් ද මෙම කවියේ කිවුණු ද, කාචාර්ථය සහංදයාට දැනෙන ලෙසත්, එයන් සෞන්දර්යාන්මකවත් ඉදිරිපත් කිරීමට ගිරා රචකයාට හැකි වූයේ ස්විය පරික්ල්පනයේ මහිමය පළ කරන්නා වූ ඉතා පැහැදිලි පද මාලාවකින් කවිය නිර්මාණය කොට ඇති බැවිති.

නිර්වහණ අත්දැකීම් පාදක කොටගෙන ඉදිරිපත් කළ අතිරම්භය වර්ණනා දියකෙලි, වන වැනුම්, තොටගමු වෙහෙර ආදි වර්ණනා තුළින් තොමලද දැකගත හැකි ය. තොටගමු විභාරයේ උපවතය වැනිමේ දී කවියා දන්නා දේන් දක්නා ලද දේන් තෝරා බේරා ගෙන ක්වී සමයෙන් බැහැර ව පහත සඳහන් ලෙසට කියාපූමෙන් කාච්‍යමය කුසලතාව කෙතරම් ද යන්න පැහැදිලි වේ.

තුරු යටියෙන් ඩුඩු පැටි ලෙහෙනුන්	රැගෙන
සිතු අටියෙන් පිශි ඇග පිරිමැද	සෙමෙන
මල ගොටුයෙන් පැන් පොවීමින් අතිනති	න
සිටි පැටියෙන් හෙරණුන්ගෙන් වෙසි	හොබ න

වත්මන් පායකයාගේ ඇස් හමුවට මෙම සෞදුරු සෙනෙහෙබර අවස්ථාව ගෙන එමට ශිරා කතුවරයා නිරායාසයයෙන් භාවිත කළ පද මාලාව කෙතරම් ගැලපේ ද යන්න නැවත නැවතත් කිම අවශ්‍ය තොවන තරම් ය. ගසින් වැවුණු ලේනා පැටුවන්ට ඇග පිරිමදිමින් සෙනෙහස පාන්නේ ද පැවිත වෙසෙසකි. එනම් දෙමාපිය සෙනහසින් ඇත් ව විභාරයේ වෙසෙන කුඩා හෙරණුන් ය. කවියා සිය අත්දැකීමෙන් කවිර තරාතිරම දැරුවන් ලමා ලේකය එකක් ම බව යන සනානන දහම ද සිහිගන්වන්නට සමන් ව ඇති. කුඩා සාමණේරවරුන් අතින් අතට දෙමින් මල ගොටුවලින් පැන් පොවන මෙම අනාගි අවස්ථාව සංස්ථී ආකාරයෙන් මෙසේ වර්ණනාවට හසු කළ හැක්කේ ප්‍රතිඵාපුරණ කවියෙකුට ම පමණි.

පද අමුතු ම ආකාරයකට එකාබද්ධ කරමින් එනම් පද සංසටහනය තුළින් සංස්ථී මෙන් ම මනරම් දසුන් භපනකු වූ ශිරා කතුවරයා තම පිරිපූන් පරිකල්පන ගක්තිය කියා පාන්නේ මෙලෙසිනි.

කියමින් වෙන වෙන වාසි පැ	බල
ඉදිමින් දිය තුළ තොපෙනී බේ	කළ
පෙනෙමින් තැන තැන විදුලිය සේ	දුල
ගසමින් කෙළ කෙළ යෙති දිය කේ	කිල

සමස්ත සන්දේශ කාච්‍යාවලියේ දිය කෙළි වැනුම් තුළින් වඩාන් ම ඉදිරියෙන් තම ප්‍රතිඵාව පල කොට ඇත්තේ ශිරා කතුවරයා බව වැඩි දෙනෙකුගේ පිළිගැනීමයි. රසික හැඟීම් ප්‍රඛුදුවාලීමට ගැන් මාඩුරය කෙරෙහි මෙහි දී කවියා වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වා ඇති. එනමුත් ඉන් අර්ථ රසයට බාධාවක් තොවන්නේ, දිය කෝකිල ගසමින් තරගයක යෙදී ඇති දශකාර, හැඩිකාර, කටකාර, පුරුෂී යොවනියෙන්ගේ සැබෑ රු සපුව මෙම ගෙවී පදා තුළින් අප අඩයසට ගෙනෙන නිසා ය.

"පෙනෙමින් තැන තැන විදුලිය සේ දුල" දිය කුඩාවට බට පුරුෂී අගහුන් ක්ෂණික ව නිල්වන් දිය මතින් පෙනී සිටිම වැඩිවලාවක දිස්වෙන විදුලිය සේ කවියා දැක ඇති. මෙහි දී 'විදුලිය' යන පදය පමණක් උපමා කොටගෙන දිය කුඩාවේ සමස්ත ක්ෂියාවලිය ම රසිකයාට ගෙන හැර පැමුව තරම් කවියාට හැකි වූයේ උපමා තුළින් සංකල්ප රුප මැවීමේ කවි කුසලතාව තිබූ බැවිනි. තව ද එලිසමය යොමෙන් මෙම කවියේ මතු කර ගත් ගබා රසය, අර්ථ රසයට යා කරමින්, එකිනෙකාට හපන්කම් කියමින් එය ක්ෂියාවට නගන සෞදුරු ලදුන්ගේ දියකෙලියේ මනරම් දසුනක් රසික මනෝභයන් ප්‍රඛුදුවීමින් මෙසේ හෙළි දක්වන්නට ශිරා කතුවරයා යොදගත් පදමාලාව මෙන් ම එව උවිත විරිත ද හේතු විය.

මෙසේ ගතානුගතික සම්පූද්‍යට වහල් තොවී ඉන් ප්‍රයෝගන ගෙන නවතම නිර්මාණ ලෙසින් තම ස්වාධීනත්වය ප්‍රකට කරමින් කාච්‍යාකරණයේ යොදුණු ශිරා කතුවරයාන්න් ග්‍රේෂ්‍ය කවියකු ලෙස රසික සම්භාවනාවට පාතු විය යුතු ම ය.

05. එදිරිවීර සරවිවන්දුයෙන්ගේ මළිගිය ඇත්තේ නවකතාව තුළින් දෙවෙන්දේරා සං නමැති ලාංකික විතු ශිල්පියකු හා තොරිකා සං නමැති ජපන් තරුණියක වටා ප්‍රබන්ධ වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ වැන්තාන්තාක් ඉදිරිපත් කොට ඇති. විවිධ රටවල විතු ප්‍රදරුණ පවත්වා ජපානයට පැමිණි දෙවෙන්දේරා සං එහි පරිසරයෙන් පිළි ප්‍රමෝදයට පත් වූව ද, ක්‍රමයෙන් දෙනෙක භුද්‍යකා නිවා මුහු අසහනයට පත් වේ. එම නිසා විදි මිස්සේ අරමුණක් තැනි ව ඇවිදින මුහුට මිදේරි අවන්තුලේ දී තොරිකා සං නම් සෞදුරු යුවනියක් හමු වේ.

කඩුකි නාට්‍ය මුල් කොට ඇතිවන සංචාරකින් මිනුදමට ප්‍රවීශට වන මොවුපු කඩුකි බලන්නට යැමෙන් අනතුරු ව ප්‍රේමවන්තයේ වෙති. කතුවරයා මෙම ප්‍රධාන වරිත ද්විය හරහා ගැඹුරු ජ්‍යෙෂ්ඨයක් පළ කිරීමට සමත් වෙයි. පෙමෙන් බැඳුණු ස්ත්‍රී - පුරුෂ විත්ත අභ්‍යන්තරයේ සංකීර්ණ බවත්, සිතුවිලි නිරතුරුව, ම වෙනස් වන අයුරුත්, ඒ හේතු කොට ගෙන ප්‍රේමයේ අවුල් සහගත තත්ත්වයන් පැන නගින බවත්, විශේෂයෙන් දෙවෙන්දෙරා සංගේ වරිතයේ ගුජ්ත ස්වභාවයන් සරවිවන්දුයන් උපේක්ෂා සහගත දෑජ්යීයකින් කියා පැමට මෙම ප්‍රධාන වරිත දෙක යොදාගෙන ඇත.

නොරිකො දෙවෙන්දාරා සංගේ තිවසට නිරතුරුව ම පැමිණීමට පටන් ගැනීමත් සමග ඔහු තුළ ඇතිවන ප්‍රේමණිය හැඟීම් නොරිකො සංට පැවැසීමට ඇති පසුබැම නිසා ඔවුන්ගේ ආදර කනත්දරය ඉදිරියට ගෙන යාම එතරම් පහසු කාර්යක් නොවූ බව බොහෝ විට පෙනේ. "මොකට ද හැමදම ඇවිල්ලා" යනුවෙන් ඇ පැවසුව ද එහි අරුත්වත් තෝරා ගැනීමට වුවමනාවක් හෝ හැකියාවක් දෙවෙන්දාරා සං වෙත නොතිබීම ඔහුගේ පරාජීත ස්වභාවය පළ කරන්නකි. මෙම පෙම් සබඳතාව විවාහාපේක්ෂාවකින් නොකරන්නක් බව ද කියා පායිකයාට මුල්වරට සිතෙන්නේ මෙම අවස්ථාවේ දී ය.

මිකතා සං පිළිබඳ සිද්ධිය තුළින් ද දෙවෙන්දාරා සංගේ වරිතයේ සැක මුසු තැන් එනම් ගුජ්ත ස්වභාවයන් මතු වේ. එමෙන් ම මොවුගේ ප්‍රේමය මුහුණුරා නොගිය එකක් බවත්, පරස්පරතා මතු කරන විසඳුම් නැති ප්‍රහේලිකාවක් ලෙසත් පෙනී යන්නේ නොරිකො මිකතා සං හා එක් ව කැමට ගිය අවස්ථාවේ ඔහු සිතන පහත සඳහන් සිතුවිලි මත ය.

"මා ඔවුන්ගේ සම්බන්ධයට රුකුල් දිය යුතු යයි මම සිතුවෙමි. එවිට ඇගේ වාසනාව සඳහා මම පරිත්‍යාගයක් කළ කෙනෙක් වන්නෙමි. එයින් මට සැනසීමක් ලැබිය නැකි ය."

එහෙත් එදින මෙම පෙම්වතා වින්ද වූ වේදනාව නිසා ඔහු උහනෝකෝටික ප්‍රශ්නයකට මැදි වී ඇති බවක්, පහත සඳහන් ඔහුගේ ම සිතුවිලිවලින් මනා ව ප්‍රකට වේ. "දද සවස මා විදි විත්ත පිඩාව ර්‍රේජ්‍යාව වන්නට ඇතැයි මම සිතමි. එහෙත් ර්‍රේජ්‍යාවක් දුයි මට සැකයක් ද සිනේ මිකතා සං කෙරේ මගේ කිසිදු තුළුයක් නොවී ය. එහෙත් මගේ සිත මහත් වේදනාවකින් පෙළෙන් ය."

මෙසේ බාහිර පුද්ගලයන්ගේ වරිත හා ගළපමින් තම සිතේ නොරිකොට ඇති ආදරය තක්සේරු කිරීමට උත්සාහ දුරිම තුළින් දෙවෙන්දාරා සංගේ ප්‍රේම නිෂ්ඨීය වරිත ලක්ෂණ පිළිබිඳු කරයි.

මහුගේ සිත තුළ නිතර ම සැකය මුල් බැසැගෙන තිබූ බව, සකුරා මල් බැලීමට යාම සඳහා නොරිකොට කළ යෝජනාවට ඇය එතරම් ප්‍රසාදයක් පළ නොකළ නිසා ඔහුගේ මුවින් පිට වූ පහත සඳහන් ප්‍රකාශ තේතු වේ.

"මාත් එක්ක විතරයි කොහොවන් යන්න අකමැති"

"නොරිකො සංගේ පෙම්වතා අඩ ගැහුවා නම් යනවා නේ ද?"

මින් පසු ඔහු කියෝතේවට යැමට තීරණය කරන්නේ "මේ ප්‍රේමය ගෝකයෙන් මිස අන් කවර අයුරකින් කෙළවර විය නැකි ද?" යන ප්‍රශ්නයේ ඇතිවයි. මෙසේ තෝකියෝව හැරද ගිය ඔහුට මොනොතක හෝ සැනසීමක් නොවී ය. මමෙවාකා සමග ගෙන ගිය ඇසුර ඔහුට පිළිකුල් සහගත එකක් වූයේ නොරිකොගේ අය තව තවත් ස්මතු කරමිනි. මෙසේ සසල සිතින් පිඩා විදින දෙවෙන්දාරා සං නැවත තෝකියෝවට ඒමට තීරණය කරයි. එහෙත් ඔවුන්ගේ ප්‍රේමයට මහත් බාධකයක් ඇති බව පියාගේ මරණයෙන් පසු තත්ත්වය නොරිකො ප්‍රකාශ කිරීමෙන් ඔහු අවබෝධ කර ගනී. නොරිකො වෙත කෙනෙකු හා විවාහ වීම අවශ්‍ය කරුණක් බව කියමින් තම සිත රවවා ගැනීමට උත්සාහ දරන බවක් පහත සඳහන් සිතුවිල්ලෙන් පෙනේ.

"... ඇට විවාහයක් අවශ්‍ය ය. ගෙයක් දෙරක් වුවමනා ය. මා සමග වින්ද විමෙන් ඇට තම ජීවිතයේ හොඳ ම අවධිය ගෙවීය නොහැකි ය."

මෙවැනි යහපත් සිතිවිල්ලක් ඔහු සිත පහළ වුව ද නොරිකෝට පූජාපු පෙම්වතකු හමු ඇ බව, හිදෙපේගේ උපියෙන් දුටුවහා ම ඔහු තැවතන් කළබල වේ. මේ අවස්ථාවේ ඔහුගේ සිතේ ඇති ව්‍යාකුල තත්ත්වය පහත සඳහන් ඔහුගේ අදහස්වලින් මතා ව පැහැදිලි වේ.

"ලියුමේ අවසාන කොටස කියවූ මට දැනුණේ මා සිටගෙන සිටි තැන පොලොට ගැඳීසියෙන් කිදා බසින්නා සේ ය. නොරිකෝට පෙම්වතෙක් ? ඇ විවාහ වීම වෙන ම කාරණාවකි. එහෙත් ඇයට පෙම්වතෙක් සිටිම! නොරිකෝ ද එයාට කැමති හැඩියි." ඇ කිසි කළෙක මට ආලය කළේ තැත. මට ඒ බව ඉවතින් මෙන් හැඟුණි."

මොහුගේ මෙම සිතුවිලි සමුද්‍යයෙන් මධ්‍යිනි සිට වූ ඉන්නක් මෙන් ගැටුපු විසඳා ගත නොහැකි ව පශ්චාත්තාපයට පත් වූ ආත්මර්පකාම් පුද්ගලයකුගේ ස්වභාවය කියා පායි. තවද ඔහුට ස්ථීර ප්‍රේමයක් හෝ සම්මත විවාහයක් ගැන අවබෝධයක් නොමැති බව ද ඉතා පැහැදිලි ය.

කඩාව ආරම්භයේ සිට ම මෙම ප්‍රේම සම්බන්ධයට බාධකයක් වූයේ දාවොන්දරා සංගේ සැකය මුල් බැසිගත් සිතුවිලි වේ. ඔහු නොරිකෝ ගැන උමතුවෙන් මෙන් ත්‍රියා කළ අපුරුන් ද බෙහෙන් බි අසනීප වීමෙන් පැහැදිලි ය.

අතිනය සම්පූර්ණයෙන් ම අමතක කොට නොරිකා දාවොන්දරා සං සමග විවාහ වී ලංකාවට යාමට තීරණය කරයි. එහෙත් ඒ සඳහා නිශ්චිත පියවරක් ගැනීමට මොහු සමත් නොවේ. නොරිකා තුළ විවාහයේ බලාපොරොත්තු ඇති කොට ලංකාවට එන දාවොන්දරා සං ඇයට ලංකාවට එමට සුදුනම් වන ලෙස කියා ලිපි යැවිව ද ඔහුගේ තීරණය අවිනිශ්චිත ය. මිතුර්න්ගෙන් උපදෙස් ගතිමින් ජ්‍යෙෂ්ඨාත්මකයේ තීරණ සෞයමින් කළේ වෙන මේ පුද්ගලයා නවකතාව අවසන්වන තුරු ම අවිනිශ්චිත ස්වභාවයකින් පසු විය. මේ අනුව තීරණයක් ගත නොහැකි ව වහා වෙනස් වන සැක සංකාවලින් පිරුණු රහස්‍ය රහස්‍යය ව සිතන පතන ප්‍රේමයේ ආකුලත්වයට පත් වූ පෙම්වතකුගේ වරිතයක් දාවොන්දරා සං තුළින් ප්‍රකට වේ.

මෙම නවකතාවේ නොරිකෝගේ වරිතයෙහි ද දක්නට ලැබෙන ඇතැම් අවස්ථා ඔවුන්ගේ ප්‍රේම ව්‍යාත්තාන්තයේ බාධක ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය. ඇය ජපන් සංස්කෘතිය තුළින් තදින් ම හික්මවත්තු ලැබූ තැනැත්තියකි. සාම්පූද්‍යයික ජපන් සංස්කෘතියේ හරයන්ට පිටුපැම ඇයට කළ නොහැකි ය.

තාත්තාගේ මරණයෙන් පසු නොරිකෝ කෙරේ වෙන ද නොතිබූ අපුරුන් පවුලේ බලපැමි අධික විය.

"තාත්තා මැරුණ පසු මගේ තැනැයේ මා ගැන කරදරයෙන් සිටිනවා. ඒ ගොල්ලො මට විවාහයක් ගැන කතා කරනවා . . ."

ඇය මෙවැනි අස්ථාවරත්වයකට පත් වූ මොහොතාක නොබිය ව ඉදිරිපත් වන පෙම්වතකුගේ පිහිට නොතිබීම ඇයගේ සිතේ අවුල් සහගත තත්ත්වය ඇති තීරණය ප්‍රේමයේ සැක වූ බව නොරහසකි.

ලංකාවට පැමිණි තම පෙම්වතාව නොරිකා සං කරන පහත සඳහන් අදහස් ඇය ප්‍රේන සමුද්‍යක පැටුලි ඇති බව ඉතා පැහැදිලි ය.

"මගිනි හිත තේරුම ගැනීම අමාරුයි. තිසිම දෙයක් පිළියෙළ නොකර ඔබ අහනව මම එන්නේ කවද ද කියා. මම කොහොම ද එහෙම එන්නේ. ඔබ මෙහෙ ඇවේදින් පළමුවෙන් ම මා සමග විවාහ වෙන්න ඕන මින . . ."

මෙසේ තම අනාගතය ගැන සැක සංකාවලින් පිරුණු පෙම්වතියකගේ අභිජක වරිතයක් තුළින් ප්‍රේමයේ ආකුලත්වය හා ගුප්ත ස්වරුපය හෙළිකරලීමට උපකාරී වී ඇත. තව ද මෙහි ද වඩාන් අවධාරණයෙන් කිව යුත්තේ තීර අදිවතනක් තැනි ස්ත්‍රී - පුරුෂ දෙපක්ෂයෙන් ම ඇතිවන මෙවැනි වෙනසික ස්වභාවයන් ප්‍රේමයට මෙන් ම විවාහයට ද බාධක ගෙන දෙන බව ය. එය සරවිතන්දයන් "මලුගය ඇත්තෙක් නවකතාව". තුළින් මතා ව සනාථ කොට ඇත.

06. ජයතිලක කම්මැල්ලවීර මිනිස් ජේවිනයේ යථාර්ථය සියුම් නිරික්ෂණයකට හාර්තය කොට විවිධ ජ්‍යෙෂ්ඨ දැක්මකින් කෙටිකතා නිර්මාණයට පිළිසි රවකයෙකි. "තාත්තාගේ මළගම" කෙටි කතාව ඔස්සේ අවිවේකී ජ්‍යෙන රටාවන් මවාගත් පුහුමානයන් නිසා බෙහෙවින් මධ්‍යම පන්තියේ දක්නට ලැබෙන දුරස්ථ ව ගිය මානව සම්බන්ධතාව මැතැන් නිරුපණය කොට ඇත. පුළුල් දක්මකින් යුතු ව මධ්‍යම පාන්තික සමාජ ජේවිනය හා ගැමී සමාජ ජේවිනය හෙළි කිරීමට, ගමේ සිට රකියාව සඳහා පැමිණ කුමයෙන් මධ්‍යම පන්තියට ප්‍රවිෂ්ට වන පුද්ගලයින්ගේ ජේවින ක්‍රියාදාමය හා බැඳුණු අවස්ථා හා සිද්ධි අදාළ වරිත මගින් සයාමයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ විශ්වසනීයන්වය ඇති කරමිනි.

උත්තම පුරුෂ කථා කුමයෙන් කතාව විකාශනය වන අතර, නගරබද ව රකියාවල නිරත වූ අඩුපැමියන් ගෙවන දිවිපෙළවත විසඳාගත තොහැකි දැහැසුන් ගැටුවලින් පිරි ඇති බව කථාව ආරම්භයේ දී ම දැකිය හැකි ය.

"කන්නේරු යන සතියේ ද්‍රව්‍යවල මෙන් කළිසම අදිමින්, කමිසය මදිමින් මොනවා හෝ දෙයක් එහෙන් මෙහෙන් ගිල දමන හදිසි කැමට ගිලව වන්නට සේ අපි සෙනෘපුරාද උදේට නිවාඩු පාඩුව හිද සිත කට පුරා වළදින්නෙමු." තමන්ට සතියේ දිනවල උදයට හරිහැරි කැමට අවස්ථාවක් නැති බව කථායා නිර්ව්‍යාප් ලෙස පවසා ඇති අයුරු සර්වකාලීන ව ද පිළිගත හැකි ය. උදය ආහාරය සුවසේ ගෙන යම්තම් හෝ සැහැසීමක් ලබා පුවත්පත බලන මොහානෙහි පියාගේ මරණයේ පණිව්‍යය අසන්නට ලැබීම මුළු නිවසම අයුරු කළේ යැයි පැවසීමෙන්, කථායා පත් වූ අසහනකාරී වේදනාව පෙනේ. නගරයේ වෙසෙන රකියාවල නිරත වූ දරුවන්ට දෙමාපියන් පිළිබද ව අසිමිත සෙනෙහසක් සිත් තුළ හටගන තිබුණ ද එම යුතුකම් ඉටු කර ගැනීමට තිබෙන ඉඩකඩ සිමිත ය. එය තන්න්වාකාරයෙන් පවසන රවකයා තම මානසික කම්පනය මෙසේ හෙළි කරයි.

"පසුගිය අවුරුදු දෙක, තුන තුළ මගේ සිනෙහි බොද වූ තාත්තාගේ රුව ඔප වී, පැහැදිලි වූ මගේ ඇස් ඉදිරියට පැන්නේ ය."

බොහෝ විට කෙනෙකුගේ වටිනාකමත්, මවුන්ට තමාගෙන් ඉටු නොවූ වගකීම් හා යුතුකළුන් සිහියට නැගෙන්නේ මවුන් අපගෙන් සමුගෙන ගිය පසු ය. එවිට වැඩිදෙනෙකු කරන්නාක් මෙන් රවකයා ද ගෙය වී හෝ රටට පෙනෙන සේ තම පියාගේ අවසන් කටයුතු කිරීමට සුදුනම් වේ. ගමේ ජේවන්වන සහෝදර, සහෝදරියන්ට සාච්‍යාලි බවක් ගෙන දීමත්, පියාට බලපුළුවන්කාර දරුවන් සිටින බව ගමට පෙන්වීමත් කථායා මේ අවස්ථාවේ සැලසුම් කරයි. ඔහු සිරිදසගෙන් රුපියල් දෙදහක් ගෙයට ඉල්ලා ගන්නේ සමාජයෙන් එල්ල විය හැකි අපහාසය වළක්වා ගැනීමට වඩා, දෙමාපියන්ට තොසලකා හාරීම ගැන තමා තුළ පහළ වූ දැඩි වේදනාව සමනය කර ගැනීමට බව, ඔහුගේ මුවින් ම ප්‍රකාශ වීමෙන් ගමෙන් නගරයට විත් යම්තම් ද්‍රව්‍ය ගෙවාගෙන සමාජයේ වැජ්සීමට තැත් කරන බොහෝ දෙනෙකුගේ ගති ලක්ෂණ ඉහත ප්‍රකාශවලින් හෙළි වේ.

කොළඹ රටේ ජේවන්වන තම දරුවන් ගැන මහ ඉහළින් ගමේ අනිකුත් අය සමග වර්ණනා කිරීම අද ද සනානන දහමක් වී ඇති. කථායාගේ පියාට කොළඹ සිටින තම ප්‍රතා සැදු අලුත් නිවස දැක බලා ගැනීමේ සිහිනය සැබැ කිරීමට තොහැකි වීම ද, දැඩි වේදනාකාරී එකක් වූයේ තමා විසින් එය හිතා මතා මග හැරිය බව යටි සිත මතක් කොට දෙන නිසා ය. මේ ආකාරයට ගමේ වෙසෙන දෙමාපියන් හා නගරයේ වෙසෙන දු දරුවන් අතර සබඳතා වඩාන් දුරස්ථ වීමට දෙමාපියන්ගේ ඇවතුම්, පැවැතුම් නාගරික පරිසරයට තොගැලපීම මුළුවන බව රවකයා සැබැ අයුරින් පෙන්වා දෙන්නේ එය වැඩි දෙනෙකුගේ ම ක්‍රියාවලිය බව සිහි ගන්වමිනි.

රවකයා පියා තිවසට කැදාවා ගෙන ඒමේ ද අවට පරිසරයෙන් මෙන් ම තිවස තුළින් ද මත්‍යිය හැකි ගැටුපු පිළිබද ව ආවර්ශනයක යෙදෙන්නේ පහත සඳහන් කරනු ඕනෑම මුළු කොට ගෙන ය.

- + පියාට අලුත් ඇදුම් සපයා දුන්න ද මේස් බැනීයම හැද, අමුඩ ලේන්සුව කරේ දමාගෙන යාමේ පුරුද්ද අත් තොහැරීම.
- + මෙම ස්වරුපය දකින අහළ පහළ අය තාත්තලා වන්නියේ දුක් විදිදි තමා කොළඹට වී සැබෙන් සිටින බව සිතුවෙන් යන සිතිවිල්ල
- + තාත්තා දෙරකඩ සිට මිදුලට බුලන් කෙළ ගැසු විට, තම බැරිද මුහුට දෙස් හිවහොත් පියාගේ සිත පැරෙන්නට ගැඩ ඇති බව

කථකයා මෙසේ තමා සින් තුළ වදා දෙන්නා වූ අසහනකාරී තත්ත්වය මගහරවා ගැනීමට විවිධ වියදුම් කළේපනා කරමින් අතිදුෂ්කර මගක් ගෙවා නිච්ච බලා යන්නේ තමාගෙන් වූ අවුපාඩු තරමක් හෝ නැති කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයි. ඔහු නිවසට එන විට ගමේ මරණාධාර සම්බිජය මගින් මරණයේ කටයුතු සියල්ල ම අවසන් කොට තිබුණේ අයියාගෙන් සනයක්වන් වියදමක් නැතිවයි. මේ අවස්ථාවේ කථකයාගේ මුළුන් මධ්‍යම පාන්තික සමාජයේ ඇති ව්‍යාජ වට්හාකම් මතුවෙන්නේ මෙසේ ය.

- ✚ මිනියේ ඇදුම් වෙනස් කිරීමට
- ✚ මිනිය හොඳ මිනි පෙට්ටියකට මාරු කිරීමට

මෙම අදහස ගමේ මිනිසුන් කෙසේවන් අනුමත තොකරන බව පැවසු පසු, මිනි පෙට්ටිය තැබීමට ස්වේච්ඡා එකක්, එය යටත එලීමට කාපටි එකක්, පෙට්ටිය අසල ඇත් දළ දෙකක්, ලොකු පොල්තොල් පහනක්, අමු මල්වලින් තැනු මල් වඩමක් ආදිය තබා කොළඹින් තමාගේ හා බිජිල්ගේ මිනුරු මිනුරියන්ට තම තත්ත්වය මවා පැමුමට කථකයා අදහස් කරයි.

ඉහත කථකයා අයන් සමාජයේ ඉහවහා ගිය පුහුමානය අවමංගල සහාමේ ගණකාධිකාරී සිරිවර්ධන මහතාගේ කතාවෙන් මොනවට පැහැදිලි වේ.

- ✚ කථකයා නිතර ම තාන්තා ගැන කන්තොරුවේ දී කතා කිරීම.
- ✚ මාස් පතා පැමිණ ඔහුගේ දුක සැප බලා යැම.
- ✚ මෙවැනි දරුවන් ලද පියා උදර පුද්ගලයකු විම.

කථකයා නිරතුව ම මෙවැනි අවස්ථාවක සිදුවන සත්‍යයන් තොර, පුහු වර්ණනා තුළින් තම තත්ත්වය රෙක ගැනීමට උත්සාහ දරන්නන් හා එව උඩ ගෙඩි දෙන්නන් ද ඇති බව, උපහාසාත්මක ව ඉදිරිපත් කොට ඇත.

තම දෙමාපියන් ජ්වන් වන කාලය තුළ මුවුන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් හෝ දුක සැප තොබලා ඔවුන් මියගිය පසු ලෝක මාන්තායට අන්‍යයන්ට පුද්ගලනය වන අපුරින් අවසන් කටයුතු පමණක් තම සමාජ තත්ත්වය රෙක ගැනීමට පමණක් ඉටු කරන නිසරු දැක්මක් කථකයාගේ විමසිල්ලට ලක් ව ඇත.

තව ද ගමෙන් නගරයට ගොස් එම සමාජය අනුගත වූ සොයුරු, සොයුරියන් මෙවැනි විශේෂ අවස්ථාවක දී පමණක් ගමට පැමිණ ගමට තොගැලපෙන වන් පිළිවෙන් කිරීම නිසා ගමේ ජ්වන්වන සහේදර, සහේදරියන් ගැමීයන්ගේ සරදමට හා අපහාසයට ලක් වී අන්ත අසරණ වී තමා මෙතෙක් කල් ජ්වන් වූ පරිසරය අතහැර දමා තමාගේ උපන් ගම බලා ගිය අපුරු වැඩිමහළ් සොයුරාගේ ලිපියෙන් හෙළි වේ.

ජ්වන් විමට මගක් නැති ව අන්ත අසරණ වී කථකයා සොයා පැමිණ ඔහුගේ සහේදරයා කරන පහත සඳහන් ප්‍රකාශය තුළින් රවකයා ස්මතු කිරීමට උත්සාහ කළ ජ්වනා දර්ගනය අපුරුවට දක්නට හැකි වේ.

"එහේ ඉන්දේද් දී මුළ දී නම් කිසි කරදරයක් තිබුණේ නෑ. වැඩ පළත් තිබුණා. මිනිසුන්ගේ උදව් උපකාරත් තිබුණා. ජ්වන් පස්සේ ජ්වනා වෙනස් වුණා. තාන්තාගේ මරණයෙන් පස්සේ මම පිට එකෙක් කියලා උන් මාව කොන් කරන්ව පවන් ගන්තා. දරුවෙකුට ලෙඩික් දුකක් හැඳුණ වෙලාවකවත් එන්නේ නැති උන් එක්ක ඉන්නේ කෙහොම ද? මහ ඉරිසියාතාරයෝ."

රවකයා සමස්ත කෙටිකතාව තුළින් මධ්‍යම පන්තියේ ව්‍යාජ හරයන් පමණක් තොට, ගැමීයන්ගේ කුහකකම්, රුරුප්‍රාග්‍රාම ආදි ධර්මතාවන් ද සිදුම් ලෙස විග්‍රහ කිරීමට සමත් ව ඇති බව කතාව අවසානයේ දී සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කොට ඇත. දෙයාතාරයකින් දුරස්ථ වී ගිය මානව සම්බන්ධතා මෙසේ යථාර්ථවාදී ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමෙන් මධ්‍යම පාන්තික හා ගැමී සමාජයේ සිතුම් පැතුම් හා හරයන් පිළිබඳ ජ්වනා හා සමාජ අවබෝධය පාඨකයාට ලබාදීමට දක් වූ තුසානාව ප්‍රශ්නසනීය වේ.

07. වත්මන් සමාජයේ පවත්නා සංකීර්ණතා නිරුපණය කොට දැක්වීමට උත්සාහ කළ තුතන කිවිහු තම නිර්මාණ තුළින් සමාජ සංස්ථානය මෙන් ම මිනිස් දිවියේ විවිධාකාර පැතිකඩ්වල් තම නිර්මාණ තුළින් ඉදිරිපත් කළහ. මෙතෙක් අවධානයට යොමු නොවූ එහෙත් සුලභ මානුෂික පුවත් මැනවින් නිරික්ෂණය කොට ප්‍රතිනිර්මාණය කොට දැක්වීම ඔවුන් අතින් ඉටු වූ මහගු කාර්යකි. පන්ති පරතරය, සමාජ අසාධාරණය, සුරා කැම, කාන්තා හිංසනය, දිරියාතාවය යන කරුණු කෙරේ වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම තුතන බොහෝ කිවියියෙන්ගේ අපේක්ෂාව වී ඇත.

කිවියා සමාජයේ හඳුසාක්ෂිය සටහන් කරන්නා ලෙස නම් දරන නිසා සමාජ අන්දකීම්වලින් මිදි කිවියාට විශිෂ්ට නිර්මාණයක් කළ නොහැකි ය. ඒවා සර්වකාලීන ගුණයෙන් යුතු ව ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ගිලන් වූ සමාජය තරමක් හෝ පුව්පත් වේ. එම කරනවායෙහි ලා තුතන කිවින් දැක් වූ කුසලතාව නියමිත තුතන පදා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් බොහෝ නිර්මාණවලින් පැහැදිලි වේ. එහෙත් මෙහි දී ඇගයීමට ලක්වන්නේ සිරි ගුණයිංහයන්ගේ දිවා හෝජනය, පරානුම කොඩිතුවක්කු කිවියාගේ මිතුරන් දෙදෙනා හා පොරව, ආරියවංශ රණවිර කිවියාගේ "ගේ කුරුල්ලෝ සහ වී කුරුල්ලෝ" යන පදා නිර්මාණයන් ය.

බොහෝවිට සිරි ගුණයිංහයන්ගේ නිර්මාණවලට පාදක් වී ඇත්තේ සංස්කෘතික වශයෙන් හා සාමාජික වශයෙන් මෙරට සිදු වූ විපර්යාසයන් ය. ඔහු ප්‍රස්තුත විෂයට හා අවස්ථාවන්ට උවිත ලෙස කාචාමය රිද්මයක් සකසා ගැනීම විශේෂත්වයකි. එමෙන් ම පද පිළිවෙළ, මනා ව පෙළගැස්වීම, අප්‍රවත්වයකින් යුතු ව දනවන පද සංස්ථානය තවත් විශේෂ ලක්ෂණයකි. ඔහුගේ නිර්මාණ රසික සින් දිනා ගැනීමට හේතු වූ තවත් කරුණක් වත්තේ අන්දකීම් තෝරාගත් පරිසරයෙන් ම උපමා, රුපක යොද ගැනීමයි.

ඔහුගේ "දිවා හෝජනය" නම් පැදි පෙළට තේමාව වී ඇත්තේ වත්මන් නාගරික සමාජය තුළ දී දෙනෙයුතුක් නොතැබෙන විදි දරුවකුගේ වර්යා රටාවකි. මෙම දරුවා උපයා ගන්නා දිවා ආභාරය තුළින් මෙතෙක් නෙත්වලට හසු නොවූ දසුනක්, කරුණා රසය දනවතින් රසික මනස සංවේදි කිරීමටත්, ඒ තුළින් සමාජ අසාධාරණයේ යම් පැතිකඩ්විතාවෙන් විවරණය කිරීමටත් කිවියා උත්සුක වී ඇත. කිවියා යොදගත් මානසාව තුළින් දැනවෙන ව්‍යුහයාර්ථය නිසා පායක මනස ප්‍රබුද්ධාලීමට බස කෙතරම් ඉවහල් වත්තේ ද යත්ත පැහැදිලි ය.

අට වයස් නො දරුවා
හැට පිරුණු කුලු සමින්
වැසුණු ඇට සැකිල්ලකි

කාචා ආරම්භයේ එන මෙම පද පේළිවලින් කුණු, ද්‍රව්‍යාලිවලින් පිරුණු, ඉතා කෙටිවු සිරුරකින් යුත් දැක උරුම කරගත් කුඩා විදි දරුවකුගේ ස්වරුපය පායක මනසේ විතුණය වේ. මේ අහිංසක දරුවා අට වයස් වුව ද, හැට වයස් මහල්ලකුගේ පෙනුමෙන් සිරිය ද, අහිංසක කුඩා දරුවකුගේ ආවේණික වර්යා රටාවක් රුපකාලාකාරය තුළින් කියා ඇති ආකාරය අපුරු ය.

එහෙත් ඔහු සිනාසේදි
දත් පුරා සිනාසේදි
කට පුරා සිනාසේදි.

මෙලෙස සිම්ක පද කිහිපයකින් සංස්කීර්ණ ව අදහස් කියා පැම රිද්මයකට ඉදිරිපත් කළ හැක්කේ ප්‍රතිඵා ගක්තියෙන් පුරුණ කිවියකට පමණි. කිවියකු සතු ප්‍රධාන කාර්යක් වත්තේ වෙනස්වන සමාජ පරිසරයට අනුව තව අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට උවිත කාචා හාඡාවක් ද නිපදවීමයි. මෙම වයකීම බොහෝදුරට ඉටුකරලීමට සිරි ගුණයිංහයන් සමත් වූ අපුරු පහත නිදුසුතේන් ද මනා ව පැහැදිලි වේ.

ඇට පෙනෙන මුහුණ මත
 දෙකන තේක් දික් ගැසුණු
 සිනාවෙන් ඔහු මුහුණ
 පුරුදු නැති සිත්තරකු
 නොංචි කේලමට කැපු
 සරිය වෙස් මුහුණකට

මෙයේ තව්‍ය උපමා රූපක ඇසුරින් මතු කරවන රූපක තේමාව හා බැඳී ඇත්තේ රසික සිත කාව්‍ය රසයෙන් පුරවාලිති. මෙම විදී දරුවාගේ මස් නැති දිරාගිය මුහුණේ විකාති ස්වරූපය ජනිත කරවීමට මුහුණ පළපුරුදු නැති සිත්තරකු "නොංචි" කේලමට කැපු වෙස් මුහුණකට උපමා කිරීම, රූපකාරු යෝදීමේ ද ඔහු සතු හැකියා ව මැනවින් සනාථ කරයි. නොංචි කේලමේ වෙස් මුහුණේ විකාති බව මැනවින් දන්නා රවකයා එය නුපුරුදු සිත්තරකු කැපු එකක් ලෙස කියන් ම මුහුණේ ඇති විකාති ස්වභාවය තවත් තීවු ලෙස දකී. නිරායාසයෙන් සිරි ගුණසිංහයන්ට ගලා එන මෙම කාවේෂක්ති මුහුගේ කාව්‍ය කොළඹය මොනවට කියා පායි.

කිවියා තමා ලැබූ අත්දැකීමක් නවතම රූපක යොදු ගනිමින් උචිත සංකේත හාවිත කරමින් තේමාවට උචිත නිස්සාස් ආකෘතිය මස්සේ ඉදිරිපත් කොට ඇති අයුරු අතිවිශිෂ්ට ය.

බොහෝ කිවින් අත්දැකීම් තුළින් පවු කේතුයක රැඳී සිරි කාලයක එය පුලුල් කිරීමේ උත්සාහයක යොදී එහි සාර්ථක ප්‍රතිඵ්‍යුල සිය කාව්‍ය නිර්මාණ තුළින් පළ කළ පරාකුම කොඩිතුවක්කු කිවියාගේ "මිතුරන් දෙදෙනා හා පොරව" කාව්‍ය නිර්මාණයට වස්තු විෂය වී ඇත්තේ දර මඩුවක කුලී වැඩි කරන දිලිඳු මිතුරන් දෙදෙනාගෙන් දියේ ගිලි ලලක් ඇති අභායා සම්පන්න මරණයකට පත් වූ විමලේ නම් මිතුරාගේ දිවි පිදීම සම්බන්ධ පුවතයි. මෙවන් තේමාවක් මුල් කරගනිමින්, වත්මන් කම්කරු පන්තියේ හෝ දරිද්‍රතාවයෙන් පරිපිඛනයට ලක් වූ සමාජයේ අන්ත අසරණ දුඩුදායක තත්ත්වය කෙරේ පායික අවධානය යොමු කරවාලීමට කිවියා උත්සාහ දරා ඇත. ඒ සඳහා කළකයා දර වැඩිපළේ විමලේ හා එකට දුක සැප බෙදගෙන සිරි හැටින්, දුප්පතා තම පන්තිය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වුවහොත් අයත්වන හයානක හා දුඩින ඉරණම කිවියා ඉදිරිපත් කරන්නේ හාවපුරුණ ව්‍යාජාර්ථ ඇති කරමිති. කිවියාගේ මිතුරා පිරිසිදු අවංක හිතැන්නෙනු බව දැනවීම සඳහා "විමලේ" යන නාමය පවා එවිතයෙන් යුතු ව යොදාගෙන ඇත.

කාව්‍ය නිර්මාණය ආරම්භ වන්නේ මිතුරන් දෙදෙනා දර වැඩිපළේ ද හමුවීම පෙරවුකොට ගෙන ය.

ගෙදරින් පැන ඇවින් වික කළකට	පස්සේ
දර වැඩිපළක එද්වස කුලියට	බැජ්සේ
මඟ හමුවුණා විමලේ වායිය	අස්සේ
තතිකම එද නොදැනුණි මට ලණු	මැඡ්සේ

කජකයාට තිවසින් පැන එමට දුප්පත්කම හේතුවන්නට ඇති බවත්, දර පැලීමේ රැකියාව ද අමාරුවෙන් සොයාගත් එකක් බවත්, නිද ගැනීම ලණු මැස්සක සිදු වූ බවත්, කිමෙන් දුප්පත්කමේ අනන්තයට ගිය මිතුරන් දෙදෙනෙකු පිළිබඳ පායික හදවත ප්‍රකම්පනයට පත් කිරීමට කිවියා සමත් ව ඇත.

දර වායියේ දිවි ගෙවූ මෙම ගැටවර තරුණයින්ට තරමක් හෝ සුවයක් ගෙන දුන්නේ අවට පරිසරයේ ගහ කොළ, සුලග හා ගග පමණි. එසේ ම ඔවුන් බිඛියක් බිමෙන් ලද්ද වූ සුවය කොතරම් ද යන්ත පැවසීමෙන් මේ දුප්පතුන්ට සැපසම්පත් ගැන සිහිනයක්වත් නැති බව සනාථ කිරීමට කිවියාගේ පහත සඳහන් කව හොද ම නිදුසුනකි.

හවසට වැඩි ඇරි අන් දෙක රිදුම	දෙන
නාගෙන වතුර පොඩි වී නැති ගගට	පැන
රතු කොටු සරම වේලෙන තුරු එක ම	තැන
බිඛිය උරමු දෙන්නා වෙන සැප ද	මොන

මෙයේ ලෙන්ගතකමින් හා සතුරින් බැඳී සිටි මිතුරාට අත්වන බෙදුෂනක සිදුවීම ඔහු මෙනෙහි කරන්නේ සමාජ ආර්ථික හා දේශපාලන ක්‍රියාවලියේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වරප්‍රසාද අනිමි ජන කොටස්වල අසරණ තරුණයින් විදින්නා වූ දහසකුත් දුක් කම්කටොලු පායික සමාජයට කියා පාමිනි.

ගතට දර පැළු පොරව වැට්ම නිසා තමා මුදලාලිගෙන් දේශාරෝපණයට ලක් වූ විට පොරව ගැනීමට ගතට පැන්නේ විමලේ ය. එහි දී උලක් ඇති ලේ ගලදී මිතුරා රෝගලට ගෙන ගිය ද ඔහු මරණයට පත් විය. දුෂ්පත් අසරණ අපට කාගේ පිහිටක් ද යන සනාතන දහම සිහිගත්වමින් කුඩා මුළු පිටත පහත සඳහන් අදහස තුළින් දිලිදු සමාජයේ දුක් කම්කටොලුවල කිසිද අවසානයක් නැති බව හගවයි.

විමලේ මමන් ඔබ දුක් දහරේ	කිමිද
දිවි ඇති කුරා එම පසු පස	සබද

සිත්පිත් නැති රුදුරු ප්‍රවෘත්ත්වය තිසා නිර්ධන පන්තියේ තරුණ ජීවිත පත්වන ගෝවනිය තත්ත්වය සමාජගත කොට, ඒ තුළින් සහනයක් අපේක්ෂා කිරීම පරානුම කොට්ඨාසික්ක කවියාගේ අදහස වන්නට ඇත. එය ඉටු කර ගැනීමට තේමාවට උච්ච බස් වහරක් හාවිත කිරීමෙන් රසික සිත් තුළ ගැහුම් ජනනය කිරීමට සමන් වූ අතර, සරල, පුළුම හා කටවිහර බසක් තම නිර්මාණයට ගැළපෙන පරිදි යොද ගැනීම ද නිර්මාණයේ සාර්ථකත්වය කියා පායි. කවියා මෙම කවී පෙළ තුළින් සමාජයේ එක් කොටසක කරකි දුක්ඛ දේමනස්සයන් එයට හේතු වූ සමාජීය ක්‍රමයන් සියුම් ලෙස ඉදිරිපත් කොට ඇත.

අප කවුරුන් හොඳින් දන්නා ගේ කුරුල්ලන්ගේ හා වී කුරුල්ලන්ගේ ජීවන රටාව, අප නුදුවූ පැන්තකට යොමු කරවමින්, සමාජ හා ආර්ථික රටාවේ ක්‍රමවේදය පිළිබඳ ව යම්කිසි දනුමක් පායිකයාට ලබාදීමට ආරියවිංග රණවීර කවියා උත්සාහ ගෙන ඇත.

අතින් දෙන කරල් කුඩ ගා	මුදින්නේ
නිතක්කන ඉදන් නෙත් වට	යොමන්නේ
ලදේ හවස් කර ගෙයි වට	ලගින්නේ
තොපට ලොව පටුයි පොඩි ගේ	කුරුල්ලන්

කවියා මෙහි දී තම අදහස ප්‍රකාශ කිරීමට කාව්‍යාලංකාර ආදිය හාවිත නොකොට ස්වභාවෝක්තිය පමණක් යොදාගෙන ගේ කුරුල්ලන් ගැන පවසන්නේ, පිටස්තර ලෝකය හා නොගැටී ගතානුගතිකත්වයට ම කොටු වී එක ම ආර්ථිකයක හා සමාජයක වෙශෙන මිනිසුන් සංකේතවත් කරමිනි. ඔහුට තම අදහස සාර්ථක ව කියාපැමුමට ජනකවිරිතිය උපකාරී වී ඇත.

එහෙන් වී කුරුල්ලන්ගේ ජීවන රටාව ජීව වඩා වෙනස් ය. දෙවර්ගය ම එක ම හැඩයෙන් පෙනී සිටිය ද පරස්පරයන් බොහෝ ය. කවියා එය පවසන්නේ මෙලෙසිනි.

රුවට රුව සමසි තෙපි වී	කුරුල්ලන්
අවට නුබ ගැටි සිට සිරි	බලන්නේ
නීමට ඉද්ද සේ බැස් හැල්	තෙළන්නේ
ගැහැට කැට පහර විද දිවි	ගෙවන්නේ

කවියා වී කුරුල්ල ලෝකය පුළුල් ලෙස දකි: මුවුනු අහසේ සිට අවට පරිසරයේ සොඳුරු බව තරඹනි. හැල් කුණුරුවලට එක එල්ලේ බැස වී කරල් කඩා කන්නේ මිනිසුන්ගෙන් එල්ලවන ගැහැට්වලට මුහුණ දෙමිනි. සාමූහික ව සැරිසරන මෙම කුරුල්ලන් පියාසර කරමින් නාවන "කිං" යන රාවය කවියා සිත්ගෙන ඇත. වී කුරුල්ලන් තිසා කුණුරු අස්වැන්න අඩු වූ ද කවියාට එය ප්‍රශ්නයක් නොවේ.

කවියා මේ තුළින් ජීවන් විමට නිරතුව ම පොරබදන නිර්ධන පන්තිය සංකේතවත් කොට ඇත. ඔවුන්ගේ හඩව කවියා ද කැමැති බව කිමෙන් පිහිත පන්තියේ ජීවන අරගලයට තමා තුළ ඇති කැමැති ප්‍රකාශ වේ.

වාන් කෙතේ අස්වනු අඩුවා	සැබු ව
හින් තුඩු ගසා සොරු ගත්තා	සැබු ව
ඒත් තරහ නැත වී කුරුලනි	අස ව
රුන් සරින් මගේ හිත යයි තොපි	කැටු ව

මෙහි දී කවියා ගොවියකුගේ භූමිකාව හිතට නගා ගත් සැටියක් පෙනෙන්. අස්වැන්න බැහැගෙන හිය ද ඔහු සිනේ තරහක් නැති බව කියයි. එහි ඇත්තේ උරේක්ෂා සහගත හැඟීමකි.

කවියා ගේ කුරුලේලන්ගේ හා වී කුරුලේලන්ගේ වර්යා රටා සසදාමින් සාම්ප්‍රදයික ව ගලා එන සැප සම්පත් පරිහෝජනය කරමින් ආදරය, සෙනෙහස, රකවරණය තුළ හැදෙන වැඩින සමාජයක් ගේ කුරුලේලන්ගෙන් සංකේතවත් කරන අතර, උරුමයෙන් තමාට කිසින් තොලැඹුණ ද සාම්ප්‍රදයික ව දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දෙමින් ප්‍රිතිමත් ව නිදහසේ සුවය විදින්නට පුරුදු වූ සමාජයක් ගේ කුරුලේලන්ගෙන් සංකේතවත් කරයි.

කවියා මෙහි දී රටකට වඩාත් ම අවශ්‍ය වන්නේ දුක් ගැහැට විදෙගෙන, පළල් ජීවන දැක්මක් ඇති සම්ප්‍රදයට කොටු නොඩු මිනිස් සමාජයක් බව ඔහු වී කුරුලේලන්ට වැඩි කැමැත්තක් දැක්වීමෙන් කියාපායි.

මේ අයුරු ඉහත සඳහන් කවින්ගේ තිරමාණ තුළින් පුද්ගලයා මුහුණපාන සමකාලීන සමාජ ප්‍රශ්න කළාත්මක ලෙස ප්‍රතිතිරමාණය කිරීමට ඔවුන් ගත් උත්සාහය සාර්ථක වී ඇති බව පැහැදිලි ය.

08. උදයන හා වාසවදන්තා ජ්‍යෙම් වෘත්තාන්තය තේමාට කොටගෙන ශ්‍රී හර්ෂ දේවයන් විසින් රවිත රත්නාවලී නාට්‍යය තුළින් සංස්කෘත නාට්‍ය කළාවට ආවේණික ලක්ෂණ බොහෝමයක් දක්නට ඇත. ගෙලිගත හෙවත් නාට්‍යධර්මී ක්‍රමයට සැකසුණු ප්‍රස්තාචනාවකින් රත්නාවලියේ ද ජ්‍යෙක්ෂකයින් කුමයෙන් නාට්‍ය ලේඛයට කැඳවීම සිදුවේ. මේ තුළින් නාට්‍යයේ තේමාට පිළිබඳ ව ඉගියක් දෙමින් සුනුදර හා ඔහුගේ බිරිදි නටි අතර සංවාදයට හර්ෂ දේවයන් අවස්ථාව සලසා ගත්තේ මෙසේ ය.

"කිසිවෙකු හට අනිමත දැ ඉරණම - අනුව ම සිදුවෙයි කොද සැකයක් එහි"

මේ අයුරු ප්‍රස්තාචනාවන්, යමෙකුගේ අපේක්ෂාව දෙදාය අනුව සිදුවන බව කියමින් සුනුදර බේදිකාවෙන් පිටවී යන් ම යොගන්ධරායන විසින් සුනුදර දැක් වූ අදහස අවධාරණය කොට දක්වීමින් ජ්‍යෙක්ෂක කුතුහලය තිවු කරමින් රත්නාවලී නාට්‍යයට වස්තු ව්‍යාපෘති නාට්‍ය වෘත්තාන්තය ගැන කෙටියෙන් හැඳින්වීමක් කරනු ලැබේ. ඉන් කියවෙන්නේ සිංහල රටේ සිට කුමරිය පැමිණි නාට්‍ය මුහුදුන් වූ බවත්, ඉන් ඇය බෙරුණ අයුරුත් ය. ඉදිරියට සිදුවන්නේ කුමක් ද යන සැකය ජ්‍යෙක්ෂක සින් තුළ ඇති කරමින් මදනෝත්සවයට රුපු පැමිණෙන බව යොගන්ධරායන පැවසීමත් සමග නාට්‍යයේ විෂ්කම්භය නම් කොටස තිමාවට පත්වේ.

ඉහත ආකාරයට ජ්‍යෙක්ෂකයින් දැනුවත් කොට කුතුහලය ඇති කිරීමෙන් අනතුරු ව නාට්‍යය විකාශනයට පත්වේ. ආරම්භ, යත්ත, ප්‍රාප්තත්වාගා, නියතාප්ති හා එලාගම යන අවස්ථා ඔස්සේ ඉදිරියට කතාව ගලා යැමට සැලස්වීම සංස්කෘත නාට්‍යයට ආවේණික වූවක් වන අතර, රත්නාවලී නාට්‍ය රවකයා ද මෙම ශිල්පීය උපත්‍රම අනුගමනය කර ඇති ආකාරය දැකිය හැකි ය.

සාගරිකා රුපගේ නෙත ගැනීමෙන් වැළැක්වීමට වාසවදන්තා බිසව සියුම් උපක්‍රමයක් යෙදුව ද ඇය මදනෝත්සවය නැරඹීමට රහස්‍යගත ව එයි. සාගරිකාට අවශ්‍ය වූයේ තම රටේ පිය රුතුමා කළ අන්දමට මේ රටේ ද අනාග සුජාව කරනවා දැයි දක බලා ගැනීමට ය. එම නිසා ඇය තමාට බාර දුන් සැලැලිහිණියා සුඡංගතා අතට දී සැකයෙන් තොර ව අනාග ප්‍රතිමාවට සුජ්‍යෝප්‍රහාර දැක්වීම නරඹියි. මෙසේ පළමුවරට ජ්‍යෙක්ෂකයන් හමුවට එන කතා නායිකාව සාමාන්‍ය සිදුවීමක ආකාරයෙන් තාත්ත්වීක ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් හර්ෂ දේවයන් තුළ අවස්ථා නිරුපණය කෙරෙහි ඇති දැක්ෂකාවය මැනවින් පැහැදිලි ලේ. සාගරිකා තම පිය රුප විසින් සරණ පාවා දුන් තම සැලියා වන උදයන රුතුමා සියැයින් දක ගත්ත ද ඇය රු වාසලේ වෙන්නේ මෙහෙකාර දිවියකි. තම විවාහක සැකිලියා ලෙස යැමට හෝ මුහුගේ ස්පර්ශය විදිමට හෝ අඩු ම වශයෙන් සින් සේ ඔහු දක ගැනීමට හෝ නැති ව රුප දෙස බල බලා පිට වී යන ඇය කෙරෙහි සංවේදී මනසකින් බැලීමට කඩාව ආරම්භ කොටසින් ඉටුකර ගැනීමට රවකයාට හැකි වී ඇත.

රුපු සියැසින් දුටු මොහොතේ සිට දරාගත තොහැකි දුකකින් ඇය කම්පා වෙයි. සින් වේදනාව අමතක කරන්නට කෙනෙක් උත්සාහ දුලුව ද ඉන් තවත් වේදනාව වැඩි වේ. අවසානයේ ඇය තීරණය කරන්නේ රුපුගේ රූපය සිතුවමට නායා එමගින් රුපු හා සිතින් සම්බන්ධ වීමයි. මේ තුළින් රවකයා සංස්කෘත නාට්‍යයක දෙවන අවස්ථාව වන යන්නයට ඉඩ සළසා ගනී.

හැඳු කදුලින් විතුය අදින සාගරිකා එය පුසංගතාගෙන් සගවන්නට උත්සාහ කළ ද රති දෙවගනගේ රුව අදින බව අගවුම්න් සාගරිකාගේ රුව අදියි. කතාව ඉදිරියට ගලා යාමට උදයන රුපුගේ හා සාගරිකාගේ රු සටහන් ඇති මේ සිතුවම් පුවරුව බොහෝ දුරට හේතු වේ. විතුය බැලීමට ඉවසුමක් තැනි රුපුට විදුෂක විසින් එය බැලීමට සලස්වන්නේ තැග්ගක් ලබා ගැනීමේ පොරොන්දුව ඇතිවයි. මෙම නාටෝස්ථිත අවස්ථාව ස්වභාවික සිද්ධියක් ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමෙන් කතුවරයාගේ තිරමාණ කුසලතාව මැනවින් පැහැදිලි වේ.

තුණු සිරියෙන් පසු කළ	සිරිලන්දු
මා කෙරෙහිම නිති ජ්‍යෙමය	ඝන්දු
මා හද මානස විලැ ලොබ	බැන්දු
කුවුරුද හසගන වන් මේ	ලන්දු

මෙහි දී රුපුට සාගරිකා කෙරෙහි අනුරාගයක් හට ගන්නා අතර, රුපුගේ ද උත්සාහය එන්නේ සාගරිකා ලබා ගැනීමයි. දැන් දැන් ප්‍රේක්ෂක කහුල ඇති කිරීමෙන් අනතුරු ව නාට්‍ය විකාශනයට පත් වේ. මේ වන විට රුපුගේන් සාගරිකාගේන් අරමුණු එකක් ම බව ඉතා පැහැදිලි ය. මෙම ප්‍රේමවන්තයින්ගේ අසහනකාරී තත්ත්වය කොයි ආකාරයකින් විසඳේ ද යනුවෙන් නොඉවසිල්ලෙන් දස් ද්ල්වා සිටින ප්‍රේක්ෂකයාට දිගින් දිගට ම දක්නට ලැබෙන්නේ වාසවදත්තා බිසවගෙන් එල්ලවන අවලාදයි. සාගරිකා යැයි සිතා පෙමි බස් කියමින් ඇයගේ පහස විදිමට රුපු සුදනම් වුව ද

"රජකුමති, මම ද සාගරිකා ? සාගරිකා ගැන ම සිතා ඕනෑම ඉන්නා ඔබට සේරම ජේන්නා සාගරිකා වගේදි"

බිසවගේ මෙම ප්‍රකාශයෙන් රුපු තැනි ගනී. රුපු වාසවදත්තා දෙපාමුල වැද වැට් යැලි යැලිත් සමාව ඉල්ලයි. සාගරිකාට බිසවගෙන් කරදරයක් වේ යැයි ද සිතයි. මේ අවස්ථාවේ සාගරිකා විසදුම් සොයන්නේ ගෙල වැල ලා ගැනීමට තැන් කිරීමෙනි. විදුෂක මෙම ත්‍රියාව කරන්නේ වාසවදත්තා බව රුපුට පැවසු විට රුපු කළබලයෙන් දිව අවුත් ගෙලන් තොශ්චු ව ඉවත් කරමින් මෙසේ පවසයි.

දුටු කළ ඔබ ගෙල බු මළ	ජාසය
පණ නල මා ගත හැර යන	සේවිය
මෙබදු සැහැසිකම් මුව තද	කෝපය
නොතරනු මැන පෙමිනර	සිද්ධේවිය

මෙය ගුවණය කරන සාගරිකා යන්න දරන්නේ මරණය සඳහා ය. ඇය ඒවත් වීමෙන් මෙම රුපුට හා බිසවට සිදුවන්නේ අපරාධයකි. මෙසේ කියා රුපුගෙන් මිදිමට සිතුවත් රුපුගේ ප්‍රයත්නය වන්නේ ඇය සමග ප්‍රේමයෙන් කළ ගෙවීමට ය. එම පෙමි වදත් ඇසු බිසවගේ අදහස සාගරිකාට දඩුවම් දීමයි. එබැවින් ඇය සාගරිකා දශගෙයි දමන්නි ය. ඉහත ආකාරයට සාගරිකාත් රුපුත් සිය අහිමතාර්ථ ඉවුකර ගැනීමට බලාපොරාත්තු ඇති ව ක්‍රියා කිරීම ප්‍රාප්ත්‍යාගා හෙවත් ප්‍රාප්ති සම්භවය මස්සේ රත්නාවලි කතුවරයා නාට්‍ය විකාශනය කරමින් ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ කුතුහලය තව තවත් වැඩි කරලීමට සමත් වේ.

නාට්‍යයේ සිවිච්චි අංකයට ප්‍රවේශ වෙත් ම පුසංගතා මැණික් මාලයක් රැගෙන වේදිකාවට එයි. මෙම මාලය සාගරිකා විසින් වසන්තකතුමාට එවන ලද්දකි. එය දැකිමෙන් ඔහුට සාගරිකා උසස් කුලයක බව කිය වේ. මේ අයුරින් නාට්‍යයේ ප්‍රධාන ගැටුපුව ලිහිමට අවස්ථාව සළසන රත්නාවලි කතුවරයා සංස්කෘත නාට්‍ය ගාස්තුයෙහි කතා විකාශනයට අදළ එනම් කතා නායක නායිකාවන්ගේ අහිමතාර්ථ අනිවාරයයෙන් ම ඉටු කෙරෙන නියතාප්ති අවස්ථාවට නාට්‍ය ගෙන එයි. එට අදළ ව අන්තපුරයේ ඇතිවන ගින්න සාර්ථක ලෙස නාටෝස්ථිත ව ගුදිරිපත් කරන හරු දේවයන් සිය දක්ෂතාවය කුළින් ප්‍රේක්ෂක ප්‍රසාදයට පත් වේ.

වාසවදන්තාගේ ප්‍රකාශයෙන් සාගරකා දමිවැලකින් බැඳ ඇති බවත්, ඇය ගින්තෙන් පිළිස්සීමට හැකි බවත්, ඇය බෙරා ගැනීමට රුපු ඉදිරිපත් විය යුතු බවත් කිය වේ.

රුපු සාගරකා බෙරා ගැනීමට ගින්තට පතිදේ බලා සිරින්තෝ ද විවිධ කරුණු කාරණා කියලින් ගින්තට පනිති. රුපු සාගරකා බෙරා ගති. අන් සියල්ලේ ම බෙරෙති. රුපු හා සාගරකා ජ්‍යෙෂ්ඨයෙන් බැඳ සිටිය ද වාසවදන්තා එ බව තොපිතා රුපුගේ සිරුර පිරිමදිමින් ගින්තට තොපිලිස්සි ම ගැන ප්‍රිතිය පළ කරයි. මේ අයුරින් නාට්‍යයේ පරිසමාජ්‍යිය සහිතුහන් කරන අවස්ථාව ක්‍රමයෙන් උද වේ. දැන් දැන් සාගරකා කවුරු දැසි සෙවීමට කවුරුන් උත්සුක වෙති. එයට වාසවදන්තා බිසව දෙන්නේ පහත සඳහන් පිළිතුරයි.

"මැ සාගරයෙන් ලැබුණයි කියලා යොගන්ධරායන අමාත්‍ය මට හාර දුන්නා.

එ නිසා මැට කියන්නේ සාගරකා කියලා."

සාගරකා ඉදිරිපිට ඇ ගැන එකිනෙකා කරන කතා ඇසු ඇය ජ්‍යෙෂ්ඨක හඳුවත ද ප්‍රකම්පනයට පත් කරවිය. වසුහුති මත ඇය මූසපත් ව ඇද වැවෙයි. තොරතුරු විමසා වාසවදන්තා විසින් තම රත්නාවලී තැගණිය හඳුනා ගැනීම නාට්‍යයේ උච්චිතම අවස්ථාවකි.

තම පළදනාවන්ගෙන් රත්නාවලී තැගණිය සරසා අතින් අල්ලා ගෙන ගොස්, රුපුට හාර දී ඇය රැකගත යුතු බව වාසවදන්තා බිසව පැවසීම ද රුපු පස්වනක් ප්‍රිතියෙන් පිනා ගොස් ඇය. හාර ගැනීම ද, යොගන්ධරායන තම උත්සාහය සාර්ථක බව පැවසීම ද තුළින් රත්නාවලී නාට්‍යයේ එලාගම හෙවත්. අහිජ්‍යාර්ථය මැනවින් ඉටු එ නාට්‍යය අවසන් වේ. එමෙන් ම ශ්‍රී හර්ෂ දේවයන් සංස්කෘත නාට්‍යවල එන සම්පූද්‍යට අනුව මෙම නාට්‍යය සුඩාන්තයකින් නිම කොට ඇත.

ඉහත ආකාරයට රත්නාවලී නාට්‍ය රචකයා සංස්කෘත නාට්‍ය කලාවට ආවේණික සිල්ලිය උපතුම මුල් කොට ගෙන, එ ඔස්සේ කතා සන්දර්භය ගොඩනගා, ජ්‍යෙෂ්ඨකයින්ට නාට්‍යයකින් ලබා දිය යුතු කුඩා, හාස්‍ය රසය අවස්ථාවේ විනිශ්චය ව හා වින්දනාත්මක ව ලබාදෙමින්, එකිනෙක සිද්ධී මතා ව ගළපමින් කතා විකාශනය ද කඩිනමින් ගලායාමට සලසමින් රත්නාවලී නාට්‍යය විශිෂ්ට නිර්මාණයක් ලෙස අප හමුවට ගෙන එමට සමත් ව ඇත.

● ● ● ● ●

I කොටස

01.	1.1 (3)	1.2 (4)	1.3 (5)	1.4 (4)	1.5 (1)	1.6 (5)
	1.7 (2)	1.8 (3)	1.9 (5)	1.10 (1)	1.11 (2)	1.12 (4)
	1.13 (5)	1.14 (3)	1.15 (1)	1.16 (3)	1.17 (2)	1.18 (3)
	1.19 (2)	1.20 (3)				

II කොටස

02. (අ) (i) සෙල්ලිපිවලින්
(ii) දේශානම්පියතිස්ස රජුගේ අහිජේකය අගෝක අධිරාජයාගේ අනුග්‍රහයෙන් සිදු කරන ලද්දක් බව සඳහන් වීම.
(iii) යුද්ධ හමුදාව (දැන්බ) හාණ්ඩාරය (කේං) හා වරපුරුෂ සේවය
(iv) සාග්‍රෑවේද කාලය තුළ හාරතයේ පැවැති ග්‍රාමණී නම් නිලනාමය ක්‍රිස්තු පූර්ව යුගයේ සිට ලක්දේව පාලන තන්ත්‍රය තුළ දී හමු වීම.
(v) මූලව්‍යය

(ආ) මිනිසා විසින් නිපදවනු ලැබූ තාක්ෂණය මුව්‍යට ම එරෙහි ව යෙද්වීම විසිවන සියවසේ වඩාත් තහවුරු විය. තාක්ෂණය ආයුධ නිෂ්පාදනය හා අධිරාජ්‍යවාදී යුද සැලපුම් මින් ප්‍රධාන වේ. මේ මැගින් මනුෂ්‍ය ප්‍රජාවේ පැවැත්ම විනාශය කරා යොමු වූ අතර, සාහිත්‍යයේ හා කලාවේ ද විනාශය සිදු විය. තාක්ෂණය මානව සංහතියේ හා කලාවේ ප්‍රවර්ධනයට යොද ගැනීම අද අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. මෙය මතා සැලපුම්කරණයකින් හාවිත කිරීමෙන් සාහිත්‍යයේ හා කලාවේ ඇතිවන්නා වූ ප්‍රතිර්ජ්‍යවනය මානව ප්‍රගතිය උදෙසා අතිවාර්යයෙන් ම හේතු වනු ඇත.

(වචන 72ය)

03. (i) රටක සංවර්ධන ත්‍රියාවලියෙහි ලා ආත්මාර්ථයෙන් තොර දේශපාලන සංස්කෘතියක ඇති වැදගත්කම

දේශපාලන වශයෙන් සංවිධානය වූ මිනිස් සමාජයක් තුළ දේශපාලන ජීවින් වශයෙන් ජනතාවගේ හැසිරීම තුළින් හෙළි දැක්වෙන දේශපාලන සාරධිතම දේශපාලන සංස්කෘතිය යනුවෙන් අදහස් කරනු ලැබේ. ආණ්ඩුව හා එහි ත්‍රියාකාරීන්වය පිළිබඳ ව ජනතාවට ඇති අවබෝධයන් ආණ්ඩුව විසින් කළ යුත්තේ ක්‍රමක් ද? තොකළ යුත්තේ ක්‍රමක් ද? සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට ඇති අවබෝධයන් මෙහි දී ඉතා වැදගත් වේ. ඒ කෙරෙහි ජනතාවගේ ප්‍රතිචාරාත්මක නම්වතාවයක් තිබිය යුතු ය. දේශපාලන ක්‍රමය හා එහි හරි වැරදි මැනවීන් ජනතාව අවබෝධ කොට තොගන්නාත් සමාජානුයෝගනයක් තොපවතින අතර පොදුගලිකත්වය ස්මතු වී තොදුසුළු දේශපාලන සංස්කෘතික ලක්ෂණ පහළ වනු ඇත.

තව ද අනාදිමත් කාලයක් තිස්සේ ප්‍රකාශයට පත් වූ දේශපාලන සංකේත පිළිබඳ ව අවබෝධයක් හා තැම්පාවක් තිබීම වැදගත් වේ. ජාතික කොඩිය, ජාතික ගීය, ජාතික මුදාව නිද්‍යාස් දිනය ජාතික විරයන් ජාතික සම්මාන ආදිය පිළිබඳ ව ජනතාව තුළ ඇති අවබෝධය හා බැඳීම නියමාකාරයෙන් දැනුවත් කිරීමට හා ඇගයීමට යොමු කිරීම අතිවාර්යයෙන් ම සිදුවිය යුතු ය. එසේ තොවුවහාත් තමා ජීව්‍ය වන දේශපාලන සමාජය තුළ ගෙරවයෙන් හා පැදියාවකින් ආකල්ප හා ගතිගුණ පහළ තොවනු ඇත.

දේශපාලන කුමයේ වර්ධනාත්මක මට්ටම තීරණය වන්නේ ජනතාව දේශපාලන සමාජානුයෝගනයට ලක් වී ඇති ප්‍රමාණය අනුවයි. මේ අනුව ඉහළ මට්ටමක දේශපාලන සමාජානුයෝගනයක් පවතින්නේ නම් එහි සංස්කෘතිය ද ඉහළ මට්ටමක පවතී. රටක දේශපාලන සංස්කෘතිය ඉහළ මට්ටමක පවතී නම් එය රටේ සංවර්ධනය කියා පායි. දේශපාලන වශයෙන් නැව්‍යරණය නොවූ සාම්ප්‍රදායික දේශපාලන කුමය තුළින් ආත්මාර්ථකාම් බව ස්මතුවන අතර, රට තුළ දියුණුවක් දැකිය නොහැකි ය. වෙනසකට ඉඩ නොදී ගෝනු පාලනයක් පවතින රටක් සංවර්ධනය නොවන්නේ පැරණි දේවල් කරපින්නාගෙන ජීවත්වන නිසා ය. තව ද දේශපාලනය හා ආගම එකිනෙකින් වෙන් නොකිරීම, සම්ප්‍රදයට ගැනී වී දේශපාලන කුමයේ ව්‍යුහයන් සහ කාර්යයන් විශේෂිකරණය නොකිරීම, ජනතාවගේ දේශපාලන දැනුම අතිගය පහළ මට්ටමක තිබීම දේශපාලනයේ ක්‍රියාකාරීත්වයට ජනතාව සහභාගි නොකර ගැනීම ආණ්ඩුව හා එහි ක්‍රියාකාරීත්වය කෙරෙනි ජනතාවගේ තැක්‍රියාව නොමැති වීම අයිය ආත්මාර්ථකාම් දේශපාලන කුමයේ ලක්ෂණ වේ. මෙවැනි, තත්ත්වයක් රටේ සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය අඩංගුවීමට හේතු වේ. තව ද මෙවැනි රටවල් විශ්ව ගම්මාන සංක්ල්පයෙන් ගිලිනි පුදකලා තත්ත්වයට පත්වන්නේ ඒ නිසා ය.

දේශපාලන කුමය නැව්‍යරණය කිරීම ද දේශපාලන සංස්කෘතිය හා බැඳුණු වැදගත් අංගයකි. නැව්‍යරණය යනු ආර්ථික සාමාජික හා දේශපාලන වශයෙන් සමාජයක ඇතිවන දියුණු තත්ත්වයයි. ඒ සඳහා සාම්ප්‍රදායික හෝ දියුණු නොවූ දේශපාලන කුම දියුණු දේශපාලන කුමයක් බවට පත් කළ යුතු ය. දේශපාලන පක්ෂ ආණ්ඩු පාලනය ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළ ආත්මාර්ථකාම් නොවී ස්වභාවීය ප්‍රතිපත්ති හා වැඩිහිටිවෙළ ජනතාව දේශපාලන කුමය නැව්‍යරණය කිරීම කළ යුතු වේ. මෙකි කාර්ය හාරය දේශපාලන කුමයක් තුළ ප්‍රබල වැදගත්කමක් දරන්නේ එය රටේ ප්‍රවර්ධනයට හේතුකාරක වන නිසා ය..

දේශපාලන සමාජයක සාමාජික, සාමාජිකාවන්ගේ දේශපාලන දැනුම ප්‍රජල් නොකිරීම නිසා රට පරිභානිය කරා ලැයා වේ. එවැනි තත්ත්වයකින් සිදුවන්නේ රට ගැන නොසිනා තමා ගැන ම පමණක් සිතන ආත්මාර්ථකාමීන් නිසා ය. බොහෝ දේශපාලන පක්ෂ දේශපාලන බල අරගලයේ දී නොයෙක් ආකාරයෙන් ස්වභාවීය දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති හා වැඩිහිටිවෙළ ජනතාව හමුවෙනි තබන අතර, එවා සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට කරුණු පැහැදිලි කරයි. රට අමතර ව මුදුන හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය තුළින් තම දේශපාලන මතවාද සමාජය තුළ තහවුරු කිරීමට උත්සාහ දරයි. රටේ දියුණු දේශපාලන සංස්කෘතියක් නොමැති නම් පාලකයන්ට තම මතය ක්‍රියාවට තැබීම හැකි වේ. එහෙත් මහජනතාව දැනුවත් වීම නිසා පාලකයන්ට අවශ්‍ය පරිදි තම බලපොරොත්තු ඉටුකරගත නොහැකි වේ.

දියුණු දේශපාලන සංස්කෘතියක් ඇති රටක නායකත්ව ප්‍රභුණුව ද වැදගත් අංගයකි. කුමානුකුල ව ප්‍රභුණු වූ පක්ෂ සාමාජිකයුට හැර රටේ නායකත්වය මිලිටරි පාලනය වැනි ආත්මාර්ථකාම් පාලනයකට යටත් ව්‍යවහාර් දේශපාලන සංස්කෘතිය පිරිහි රටේ සඳවාරාත්මක බව ද විනාශ වනු ඇති. එබැවින් දේශපාලන පරිණතභාවයෙන් යුත් නායකතියක් රටේ සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය තැබීමට අත්‍යවශ්‍ය වේ. නිදහසට හා අධිකිවාසිකම්වලට එල්ලවන අන්ත්ත්වීම් තර්ජනවලින් හා අභියෝගවලින් ජනතාව මුදවා ගත හැකිවන්නේ එවන් හාරදුර කාර්යක් සඳහා ඇපකුප වී වැඩි කළ පරාර්ථකාම් ප්‍රදේශලයන්ට පමණ.

මානව හිමිකම් සුරක්ම ද දියුණු දේශපාලන සංස්කෘතියේ ලක්ෂණයකි. මේ පිළිබඳ ව සැලකිලිමත් නොවූ බොහෝ රටවල විවිධ අවස්ථාවල විවිධ මට්ටමින් මානව හිමිකම් උල්ලංසනය පිළිබඳ ව අසන්නට ලැබේ. එම රටවල නිදහස් ජනමාධ්‍යයක් නොමැති නිසා ඒ ගැන ජනතාව දැනුවත් කිරීම ද සිදු නොවේ. එය ද රටක පරිභානියට අනිවාර්යයෙන් ම බලපානු ඇති.

පුරවැසි සැමදෙනාගේ ම පොදු පුබ සාධනය තැබීම අරුණු කොට ක්‍රියා කිරීම රටක සංවර්ධනයට අත්‍යවශ්‍ය වේ. එසේ නම් ආත්මාර්ථකාමීත්වයෙන් නොර දේශපාලන කුමය තුළින් ජන සමාජයේ දේශපාලන ආක්ල්ප ගති පැවතුම් හා දේශපාලන දැනුම වර්ධනය කළ යුතු ය. එසේ වීමෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශලයා තමා ජීවත් වන දේශපාලන කුමයේ දේශපාලන ආයතන පද්ධතියට ද දේශපාලන වාරිතු වාරිතුවලට ද යෙදුවුම් හා නිමවුම් ක්‍රියාවලියට හේවත් ආණ්ඩුව වෙත ජනතා ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කිරීම සහ එම ඉල්ලීම් ඉටුකිරීම සඳහා ආණ්ඩුව ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන ක්‍රියාදම යනාදියට

ද ඩුරු වීම හැඩිගැසීම නිසා දේශපාලන සමාජ්‍යයෝජනය සිදුවන අතර, එම ක්‍රියාවලිය සංපූර්ණ ලෙස දේශපාලන සංස්කෘතිය හා බැඳී පවතී. මෙවන් ලක්ෂණ ප්‍රකට කරන රටක සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය සාර්ථකව ම දියත් කිරීමට හැකි වනු ඇත.

ආර්ථික සම්පත් හා මානව සම්පත්වලින් අනුන තුන්වන ලෝකයේ ඇතැම් රටවල ආර්ථික සංවර්ධනය මත්දායාම් වීම සහ සමාජ සාධාරණත්වය බිඳී වැටීම යන ප්‍රාග්‍රහණ මතු වී ඇත. එට හේතු වී ඇත්තේ එම රටවල දියුණු දේශපාලන සංස්කෘතියක් නොතිබේයි. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති තීරණය කිරීම හා ක්‍රියාවල නැංවීම කෙරෙහි ජනතා සහභාගිත්වය තිබුණා නම් එම රටවල රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන පවා සක්‍රීය කොට රටේ සංවර්ධනය ඇතිකරුමේ ඉඩ සැලසෙනු නොඅනුම්‍ය නයි.

දේශපාලන ක්‍රියාවලිය මගින් විසින් ඇති මහජන මතය එකට එකරායි කළ යුතු ය. දේශපාලන පක්ෂවලින් නියෝජනය කරන්නේ ජනතා අදහස් ය. එවා සමාජගත කිරීමට ඉහත සාකච්ඡා කළ කරුණු කාරණා හේතුවන අතර, රටක සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට ආත්මාර්ථයෙන් නොර දේශපාලන සංස්කෘතිය මතා පිටිවහලක් වන අපුරු පිළිගත යුතු ය.

(ii) සාරධර්ම සමාජයක් බිජි කිරීම උදෙසා ගත හැකි ක්‍රියා මාර්ග

සමූහයකගේ එකතුව සමාජය වන අතර, මුවුන්ගේ යහපත් මෙන් ම පුරුණ වර්ධනය සමාජ සංවර්ධනය ලෙස හඳුන්වා දිය හැකි ය. එසේ නම් එය යහපත්, හරවත් හා වැඩිදුක එකක් විය යුතු අතර, එය හේතික වශයෙන් පමණක් නොව සද් ආචාර විධිවලින් පූසැදි සාරධර්ම සම්පූර්ණ සමාජයක් වීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

සාරධර්ම සංකළේපය කෙරෙහි ඇත අතිනයේ සිට ම පෙර අපර දෙදීග බොහෝ ගාස්තාවරුන්ගේ මෙන් ම දුර්ගනිකයන්ගේ ද අවධානය යොමු වී තිබුණි. විශේෂයෙන් බුදුධාමේ "සාර" යන්නෙන් වටිනා දෙය, ප්‍රයෝගනවත් දෙය උතුම් දෙය යන අදහස පළ වූ අතර මිනිස් දැව්‍යපෙවත යහමගට ගැනීම සම්බන්ධ බුද්ධ දේශනාවල මෙම පදය නිරතරුව ම දක්නට ලැබේ. එතිහාසික කරුණු ගෙන බැඳුව ද විතු, මුරති, කාචා, නාට්‍ය වැනි විවිධ මාධ්‍ය මිනිසාගේ සදාචාර ධර්ම වර්ධනයට හේතු වී ඇති බව ඉතා පැහැදිලි කරුණකි. එසේ නම් ඉහත මාධ්‍ය තුළින් ගුණගරුක සමාජයකට අවශ්‍ය බොහෝ දේ අද පහසුවෙන් කළ හැකි වේ.

විශේෂයෙන් මිනිස් සමාජය සංවර්ධනයට හේතු කාරක වන බොහෝ දේ ලෙහෙසියෙන් හා යථාර්ථවාදී ව දිය හැකි මාධ්‍යයක් ලෙස සාහිත්‍ය මූල් තැන ගනී. සාහිත්‍යය යනු නොමග ගිය සැමියෙකු පූමගට ගන්නා යහපත් බිරිදික වැනි යයි යන ප්‍රකට ප්‍රකාශයෙන් ම සාරධර්ම සංවර්ධනයට සාහිත්‍ය කෙතරම් වැදගත් ද යන්න පැහැදිලි වේ. තව ද එය මිනිසාගේ ආධ්‍යාත්මික පූවය සඳහා වූ මාධ්‍යයක් නිසා පුද්ගල සංවර්ධනය මෙන් ම සමාජ සංවර්ධනය ද සැලස්. මෙහි ද සාහිත්‍යයට නැවුම්, ගැසුම්, වැසුම් ආදි කළා සිල්පාංග ද අයත් වන අතර, පොතපතින් හරවත් දේ උගත නොහැකි වූ එහෙතු යොමු සහමගට යොමු කිරීමට ඉහත සාහිත්‍යාංග හේතු වේ.

සදාචාරයේ මූලධර්ම ලෙස පිළින්නා යුත්තිය, සාධාරණත්වය, යුතුකම් හා අයිතිවාසිකම් පුද්ගල සදාචාරය හැඩිගැස්වීමට බලපා ඇති අපුරු අතින ක්‍රියාදාමයන් පිරිසිලනය කිරීමෙන් මතා ව අවබෝධ වේ. එද අප තරපතින් සන්නස් පත්‍ර, සෙල්ලිපි ආදිය මගින් මතා ප්‍රජා පාලනයකට අවශ්‍ය නීතිය හා දැඩුවම් පනවා ඇති ආකාරය පෙනී යයි. වර්තමානයේ ප්‍රි ලංකාවේ පමණක් නොව ලෝකයේ බොහෝ රටවල අපරාධ සම්බන්ධයෙන් අධි වර්ධනයක් පෙනෙන්නට ඇති. එසේ නම් එද මෙන් අද ද මිනිසා යහමගට ගැනීමට නීතිය හා දැඩුවම් නිරවද්‍ය ලෙසින් ක්‍රියාත්මක වීම සිදුවිය යුතු ය. එහි ද පවුල් සංස්ථාවේ සිට ලෝක ත්‍රස්තවාදය දක්වා සිදුවන්නා වූ දරුණු හා අමානුෂීක අපරාධවලට මූල් වූ හේතු සාධක හඳුනාගෙන අපක්ෂපාති ව එවාට පිළියම් යොමෙන් සමාජය යහමගට ගැනීමට ඉඩකඩ බොහෝ ඇති.

සමාජ අභිවෘත්තිය උදෙසා මිනිස් වර්ගයාගේ අනෙක්නා සබඳතා ගොඩනැගීම ද අනිවාර්යයෙන් ම සිදුවිය යුත්තකි. පවුල් සංස්ථාවේ සිට සමාජ විකාශනයේ උත්තරීතර අවස්ථාව වන රාජ්‍ය නිරමාණය දක්වා මෙත්තිය, අවිහිංසාව වැනි ගුණාංග ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.

සමානාත්මකාවය තුළ සඳහාවය ජනිත වන අතර, ඒ මගින් වියවුල් නැති අපරාධ නැති සූචිත මුදින සමාජයක් බිජි වේ. තවද ද මිනිසා තිරිපත් සතාගෙන් වෙන්කොට හඳුනා ගන්නේ හිරි ඔත්ස් (ලැංඡා, බිය) යනා කරුණු දෙක මුල් කොට ගෙන ය. සමාජගත මිනිසා තමන් විසින් කරන යම් ත්‍රියාවක් හේතුකොට ගෙන සමාජයෙන් ගැරහුම් ලැබීමට ලැංඡා විමත් පවතා ඇති බිය නිසාත්, යම් තරමකට හෝ ස්වියං විනයක් ඇති වේ. මේ පිළිබඳ ව සමස්ත සමාජය ම දැනුවත් කිරීමෙන් පුද්ගල සංවර්ධනය මෙන් ම සමාජ සංවර්ධනය ද සිදුවේ. ලැංඡා, බිය දෙක ඇති ව ජ්‍යෙන් විම සමාජයේ යහා පැවැත්මට කෙනරම් වැදගත් ද යන් එය දේවධරුමය ලෙස හඳුන්වා දීමෙන් සිතා ගත හැකි වේ.

මිනැම රටක විවිධ සමාජ ක්‍රමවලට ආවේණික වූ සාරධර්ම සමුද්‍යයක් ඇත. ඒවා නිසි පරිදි රකින්තාගේ පොරුෂය වර්ධනය වන අතර, ඔවුන්ට සමාජය යහුමගට ගැනීමේ හැකියාව ද තිබේ. ආවේගිලි අවස්ථාවල ද මුද්‍රිතමත් ලෙස ඉදුරන් පාලනය කර ගැනීමේ කුසලතාව ඔවුන් සතු ව ඇති නිසා සිදුවන්නාට යන බොහෝ ව්‍යසනයන්ගෙන් අන් අය මුදවා ගැනීමේ අවස්ථා ද උදා වේ.

මිනිසාගේ උපතේ සිට මරණය තෙක් ම තම පැවැත්ම නිවැරදි ආකාරයෙන් තහවුරු කර ගැනීමට අවශ්‍ය මුළුක අයිතිය මානව අයිතිවාසිකම් ලෙස අර්ථ ගැන් වූ ඇත. සමාජයේ සාරධර්ම සුරක්මට මානව අයිතිවාසිකම් ද බොහෝ දුරට හේතුවන බව ඉහත නිර්වචනයෙන් පැහැදිලි වන අතර, අද සමාජයේ විරෝධතා බොහෝමයක් ම පැන නැගී ඇත්තේ මෙම කාරණය මුල් කොට ගෙන ය. සමාජ හර පදනම් බැංකු වැට්මට මෙය ප්‍රබල ලෙස බලපායි.

එබැවින් දෙමාපිය තුරුලේ හැදෙන ලදරුවාට ආදරය, කරුණාව, ඉවසීම අන්‍ය අදහස්වලට ගරු කිරීම වැනි ගණාග පුරුදු පුහුණු කළ යුතු ය. ඉන්පසු පාසල් අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය විය යුත්තේ ද සඳවාර වර්ධනය හා ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ඇතිකර ලිමයි. ආන්ම විශ්වාසයෙන් ක්‍රියා කිරීමටන් මධ්‍යස්ථාන දිවිපෙළවතකට පුරු කිරීමත් අධ්‍යාපනය තුළින් ලබාදිය යුතු ය. විවිධ අදහස් හා සිතුම් පැතැම්, ආකල්පවලින් යුත් පිරිසක් එක ම සමාජ සංස්ථාවක් තුළ ජ්‍යෙන් විමේ ද විවිධ ප්‍රශ්න හා අරුබුද අනිවාර්යයෙන් ම ඇති වේ. එහෙත් අප සමාජ සංවර්ධනය සාක්ෂාත් කරගත යුතු ම ය. මෙම උදර සේවාව ඉටු කිරීම එක පුද්ගලයකුට හෝ ආයතනයකට හෝ සංවිධානයකට හෝ රජයටත් තනි ව කළ නොහැකි ය. ඉහත දැක් වූ ත්‍රියාමාර්ග කෙරෙහි අපි සියලුදෙනා ම දැනුවත් වූ සාරධර්ම සහිත සමාජයක් බිජි කිරීමට ඇප කැප වූ ක්‍රියා කරමු.

(iii) දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යා ප්‍රතිකර්ම මහජනතාව අතර ව්‍යාප්ත කිරීමේ අවශ්‍යතාව ලෝකයේ ඇති විවිධ වෛද්‍ය ගාස්තු අතර අවුරුදු 3000කටන් වඩා අතිත උරුමයක් හිමිකොට ගෙන ඇත්තේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයයි. අප රටේ පවත්නා දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාව ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය ලෙස හැඳින්වීමට හේතු සාධක බොහෝ ඇති. ශ්‍රී ලංකාවේ පාරම්පරික ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය ආරක්ෂා කොට ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාම සහනා තම ජීවිත කාලය ම ඇප කැප කළ වෛද්‍ය පරම්පරා ගණනාවක් විවිධ රෝගී තත්ත්වයන්ගෙන් පිඩාවට පත් වූ ජීවිත සුව්‍යපත් කොට ඇති. විෂ වෛද්‍ය ක්‍රමය බැංකුම් බිඳුම් වෛද්‍යකම ආදිය පමණක් නොව, ඇතැම් නිදහ්ත රෝග පිළිබඳව ද දේශීය වෛද්‍ය විකින්සාව විදෙස් රටවල පවා මේ වන විට ප්‍රවලිත ව ඇති.

එහෙත් සෑම දෙයකට ම ක්ෂේත්‍ර විසඳුම් සොයන අපේ රටේ බොහෝ දෙනාකු මොහොතාකට සුවය ගෙන දෙන බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය දේවත්වයෙන් සලකන තත්ත්වයට අද පත් ව ඇති. මිනැම දේශයක් වැඩි කාලයක් සමාජය තුළ රදි පවතින්තේ එහි ඇති සුව්‍යයේ ලක්ෂණ හේතු කොට ගෙන ය. දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාව ද එවැන්නක් බව හේතු සහගත ව මජ්‍ය කොට ජනතාව දැනුවත් කිරීම මුදුන හා විදුත් මාධ්‍ය තුළින් දැනට සිදුවන අතර, තවතවත් එය ව්‍යාප්ත කිරීමට පියවරවල් ගත යුතු ය. එහි අගය ජනතාවගේ හදවතට ස්ථානයක් අපුරින් දැනුවත් කිරීම මෙහි ද වැදගත් වේ. මෙහි ද අනිවාර්යයෙන් ම බටහිර වෛද්‍යකම් රෝගීයාට නොගැළපෙන ප්‍රතිකර්ම පිළිබඳ ව කෙරෙන හරවත් දේශන ජනතාවට ඇසීමට රට අදාළ විද්‍යාත්මක් ඉදිරිපත් විය යුතු ය. බටහිර වෛද්‍යකම අධිරාජ්‍යවාදයක් සමග අප රටට පැමිණි බලවිගයකි. ඒ තුළින් දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය ප්‍රබල බලපෑම් එල්ල විය. අද බටහිර වෛද්‍යකම ඒ රටවලට ම ප්‍රශ්නයක් වූ ඇති.

මෙම වනවිට ඇතැම රෝගාබාධවලට ආසියාකික රටවල්වලට ගොස් ආපුරුවේද වෙවදාය කුමය ඉගෙනීමට හා ප්‍රතිකර්ම ලබා ගැනීමට උත්සාහ කිරීම කුළුන් අප දේශීය වෙවදාය විද්‍යා ප්‍රතිකර්මවල වැදගත්කම සම්බන්ධයෙන් තවත් අවුවා විකා අවශ්‍ය නොවේ. මිට දෙක ගණනකට පෙර පෙරදිග වෙදකම මිථ්‍යාවක් ලෙස බටහිර වැසියන් විසින් හඳුන්වන ලදී. එහෙත් අද එහි සත්‍යාසනය බව හෙළි වී ඇත.

බටහිර වෙදකමේ කේත්දිය ඔඟය ලෙස පිළිගන්නා ප්‍රතිඵ්‍යුතු ඔඟයවලින් මිනිස් ජ්‍යෙන්වලට සිදුවන හානිය මේ වනවිට බොහෝ දෙනෙකු පිළිගෙන ඇත. ඉන් වැඩිදෙනෙකු ආපුරුවේදය හා කුවු විකින්සා වැනි පෙරදිග වෙදකමට නැමුණු වී ඇත්තේ ඒ නිසා ය. නිරතුරුව ම ප්‍රතිඵ්‍යුතු ඔඟය ගැනීමෙන් ප්‍රතිඵ්‍යුතු උගතාවය මෙන් ම වෙනත් විවිධාකාර රෝගාබාධවලට මූහුණ පාන්තට සිදුවන බව අද සැම දෙනෙකු ම දන්නා කරුණකි. එමෙන් ම බටහිර වෙදකම අද ජාවාරමක් බවට පත් ව ඇති නිසා අප ගත යුත්තේ මොන බෙහෙත් ද? අප කළ යුත්තේ කුමන වෙදකම ද යන්න තෝරා බෙරා ගැනීම ද අපහසු කාර්යක් වී ඇත. එසේනම්, අප යොමුවිය යුත්තේ දේශීය වෙවදාය කුමයට බව ඉතා පැහැදිලි ය. බටහිර වෙවදාය කුමයෙන් නිව්වාවට පුව නොවන බොහෝ රෝගාබාධ දේශීය වෙවදාය කුමයෙන් සුව කළ හැකි බව අද බොහෝ දෙනෙකු පිළිගැනීම සතුවට කරුණකි.

තව ද දේශීය වෙවදාය ප්‍රතිකර්ම රෝගය පමණක් නොව, රෝගියාගේ මහස ද සුවපත් කරන බව පැහැදිලි කරුණකි. පරිසර හිතකාමීන්වය හා මානව හිතකාමීන්වය එක් වී සැයුණු සුවිශේෂී බලවේගයක් ලෙස දේශීය වෙවදාය කුමය අගය කළ හැකි ය. රෝග පරික්ෂාව, රෝග විනිශ්චය, ප්‍රතිකාර කිරීම, ප්‍රතිකාර සඳහා හානිත කරන කුමවේද, උපතුම සියල්ල ම සරල බව මුල්කොට සිදුවන බැවින් රෝගියා හෝ රෝගියාගේ හාරකරුවන් ආර්ථික දුෂ්කරතා පිළිබඳ ව මානසික පිඩාවට පත් නොවීම ද දේශීය වෙවදාය ප්‍රතිකර්මයේ ඇති උදර ගුණයකි. අනීතයටත් වඩා ආර්ථික දුෂ්කරතාවලින් පෙළෙන ජනතාවට නිරෝගී සුවය ලබා වැඩිකළක් ත්වත්වීමට දේශීය වෙවදාය කුමයේ පිහිට අත්‍යවශ්‍ය බව ඉතා පැහැදිලි කරුණකි.

දේශීය වෙවදාය කුමය ගැන සෞයා බැලීමේදී අපගේ වැඩි අවධානයක් කැඩුම් හා විෂ වෙවදාය කුමය වෙත යොමු වීම වැදගත් වේ. පුරාවිද්‍යා කැළීම් මගින් සෞයාගත් පැරණි බෙහෙත් ඔරුවක නටුවුන් හේතුකොට ගෙන අනීතයේ පැවැති සරප විෂ වෙවදාය ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුව පැහැදිලි ටේ. තව ද පැරණි ඉතිහාස ග්‍රන්ථවල සඳහන් වන ආකාරයට සරපයින් ද්‍රීම කළ රෝගින් බෙහෙත් තෙල්වල හෝ යුෂ වර්ගවල ගිල්වා බෙහෙත් ඔරුවල සතපා ප්‍රතිකාර කොට ඇත. එමෙන් ම මිනිස් ගුමයෙන් අහස උසට ඉදිකළ ගොඩනැගිලි හා වැවි පද්ධතිය ගැන සිතන විට මිනිස්න් කැඩුම් බැඳුම්වලට නිරතුරුව ම ලක් වූ බව කාට වූව ද සිතා ගත හැකි ය. එවැන්නන් දේශීය වෙවදාය කුමයේ විස්කම් බලයෙන් සුව වූ බව පිළිගත යුතු ය. ඉහත ආනාරයට මිනිසාගේ ආපුෂ, බුද්ධිය සහ ගක්තිය සුරුකීමේ මහා කර්තව්‍යයක් දේශීය වෙවදාය විද්‍යාවෙන් ඉටුකළ හැකි බව සක් සුදක් සේ පැහැදිලි ය.

වෙදකම වැන්තියක් වශයෙන් නොසිතා ගොරවාන්විත සේවාවක් ලෙස එද පමණක් නොව, අද ද බොහෝ විට සිදුවේ. අද දියුණු යැයි සැලකෙන ඇතැම බටහිර ප්‍රතිකාරවලින් රෝගය සංවර්ධනය වීම හෝ රෝගය දායාද කරදීම දක්නට හා අසන්නට ලැබේ. එහෙත් දේශීය පැලැටි මත පදනම් වූ දේශීය වෙදකම අසිරීමන් ය. අප පැරණි මූත්‍රන් මින්තන්ගේ ජීවිත සහ සෞඛ්‍ය තන්ත්වය ආරක්ෂා කරමින් මේ වනවිට අවුරුදු තුන්දහසකටත් අධික කාලයක් අභාවයට පත්නොවී මතු පරපුරට දායාද වූ මෙම දේශීය වෙවදාය විද්‍යා ප්‍රතිකර්ම විද්‍යා තාක්ෂණය ද උපයෝගී කොටගෙන විවිධ පැතිකඩවල් ඔස්සේ ව්‍යාප්ත කිරීම වත්මන් පරපුරෙන් ඉවුරිය යුතු අගනා කර්තව්‍යයකි.

(iv) මෙරට ග්‍රාම සංවර්ධනය උදෙසා ගුම්දන සංකල්පය කිරීමෙන් ලද හැකි පිටුබලය

අප රටේ ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට දෙක ඇකට ආසන්න ඉතිහාසයක් ඇත. ග්‍රාම සංවර්ධනය කිරීමේ මුළු බීජය ප්‍රථම වරට ඇති වූයේ සිනවියන ධම්මාලේක නා සිම්යන් සින් කුළ බව ඇතුමුන් පවසන අතර, ලංකාවේ ග්‍රාම ප්‍රතිසංස්කරණය කොට සංවර්ධනය කිරීමට මුළු වූ ප්‍රථම ප්‍රදාන්තය විළ්බඳ පෙරේරා මහතා බව ගුණදස ලියනගේ ගුරින් ප්‍රවසා ඇත.

මෙහි සහාතක්ව කටරක් වුව ද මෙවන් සත් කාර්යක් ආරම්භ කිරීම සම්බන්ධයෙන් එම ග්‍රේෂ්‍යයින්ට අපේ ප්‍රණාමය නිමි විය යුතුම ය. එම අදාළ පූර්ණ වන්නේ විවිධ දුෂ්කරතාවලට මුහුණ පා ඇති ගම්වල සිටින අපේ සහෝදර ජනතාවට උසස් මට්ටමේ සේවාවක් ලබා දී ගම සංවර්ධනය කිරීමෙනි.

මෙම මහය කාර්ය සඳහා ග්‍රමදාන සංකළේපය ක්‍රියාත්මක කිරීම එහි සාර්ථකත්වයට බොහෝ යුතු වේ. ලංකා ඉතිහාසය පමණක් නොව ලෝකයේ මෙහෙත් රටවල ඉතිහාසය දෙය බැඳුවන් අපට පෙනීයන්නේ නැවත තාක්ෂණ දියුණුව තැකි කාලයේ ග්‍රමදානය මුල්කොට ගෙන සමාජ රටාවක් පැවැති බව ය. අද මිනිසා විස්මයට පත් කරන පුදුම නිරමාණ අතර, ඇති වින මහා ප්‍රාකාරය මිනිස් ග්‍රමය පමණක් යොදාගෙන කර ඇති ආය්ච්චර්යවන් නිරමාණයකි. මේ අනුව වැඩිදෙනාගේ නිත පුව පිණිස තම කායික ශක්තිය යොදා කරන සේවාව ග්‍රමදානය ලෙස අර්ථකථනය කළ හැකි ය.

කාමිකාර්මික රටක් තුළ ජ්‍රේවන් වූ අපේ මුතුන් මිත්තන් කුණුරක සි සැමේ සිට අය්වැන්න නෙමුම දක්වා සියලු කටයුතු කරන ලද්දේ මිනිස් ග්‍රමය මුල්කොට ගෙන ය. එසේ නම් වර්තමානයේ ගම් සංවර්ධනය කිරීමට අනිවාර්යයෙන් ම ග්‍රමදානය පිටිව්වලක් වනු ඇත. අඩු වියදුම්න් කෙටි කාලයක් තුළ ගමේ පාරක් තැනීම, වැවක් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම, ක්‍රිඩා පිටිව්වියක් සකස් කිරීම ආදි සැම කටයුත්තක් ම සාර්ථක ලෙස නිමාවට පත්වන්නේ එය තමන්ගේ ම කාර්යක් බව ගම්වායින්ට සිනෙන නිසා ය.

ග්‍රමදානය ගමේ සංවර්ධනයට මහත් උපකාරයක් බව සර්වේදය සංකළේපය තුළින් ද ඒ.ඩී. ආරියරත්නයෙන් හෙළි දක්වා ඇත. තව ද අප රටේ සැම ගමකට ම උරුම වූ විවිධ සම්පත් ඇති අතර, ඉන් ප්‍රයෝග්‍රහ ගැනීමටත්, ඒවා තුක්ති විදිමටත් ග්‍රමදානය තුළින් ඉඩක් සලසා ගැනීම පහසු වේ. අද පෙරට.වඩා ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය සඳහා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලැබෙන බව පෙනේ. ගමක් සංවර්ධනය විමෙන් ජනතාවට ලැබෙන වාසියක තත්ත්වය වඩාත් එලදායි වන්නේ ග්‍රමදානය තුළින් එම කාර්යන් ඉටු විමෙනි.

ග්‍රාම සංවර්ධනය ගැන සාකච්ඡා කිරීමේ දී අතිතයේ ගම කේන්දු කොටගෙන පැවැති උදාර සංස්කෘතිය හා සහාතත්වය ගැන ද සැලකිලුම් වීම වැදගත් වේ. සංවර්ධනය ආර්ථිකය මත පමණක් වීම සැබෑ සංවර්ධනයක් නොවේ. ගමේ තිබුණා වූ සාමූහික සහජ්වනය පදනම් කොටගත් සංවර්ධනය තුළින් ග්‍රමදාන සංකළේපය මතා ව පැහැදිලි වේ. ගැමී ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතා සපුරාදීමට මුවන්ගේ ආර්ථිකය සවිමත් කළ යුතු ය. මුවන්ගේ හැකියා හඳුනාගෙන ඒවා ඇගැමීමට ලක්කොට නිසි මග පෙන්වා ක්‍රියා කිරීමට ග්‍රාමසේවා නිලධාරීන් උත්සුක වීම ද ඉතා වැදගත් ය. ගමක සංවර්ධනය රටක සංවර්ධනයට සේතුවන බව අවබෝධ කරගෙන ක්‍රියා කිරීම ද මතකයට ගත යුතු ප්‍රධාන කරුණකි.

ගමට අවශ්‍ය මංමාවත්, පාලම් ආදිය ජල පහසුකම්, සේවා කාර්යාල, විද්‍යාලය, ආරෝග්‍යාලා, පාසල් ආදි ආයතන රැකියා ගැමී පරිසරයෙන් ලබාගත හැකි අමුදුවා මත පිහිටුවා ගැනීමේ දී ගමේ ඇති ග්‍රම බලකායෙන් උපරිම ප්‍රයෝග්‍රහ ගැනීමට හැකි ලෙස මෙම සංවර්ධන කටයුතු කිරීම කළ යුතු ය. තම ගමේ සංවර්ධනය මුවන්ගේ ම පූඛයාධනය උදෙසාය යන්න ගැමීයන්ට අවබෝධ කරදීමෙන් දුෂ්ණයෙන් කොර ව අරපරෙස්සමෙන් හා පැදියාවකින් වැඩ කිරීමට මුවන් පෙළඳීන බව වගකිවුයුත්තන් සිතට ගත යුතු ය. මෙසේ වූ කළ සංවර්ධනය හා සංරක්ෂණය එකට බැඳීමෙන් සංවර්ධනයේ ස්ථාවරත්ත්වය ඇතිවනු නොඅනුමාන ය. ගැමීයන්ගේ මූලිකත්වයෙන් ගම සංවර්ධනය වීම නිසා ගැමීයන් සතු සාරඛිම, විය්වාස, හිතවත්කම් ඒ අපුරින් ම රැකෙන අතර, අනෙක්තා සබඳතා වඩ වඩාත් වර්ධනය වේ.

එසේ ම තිරතුරුව ම ගමේ දියුණුව සඳහා සාමූහික ව ක්‍රියා කිරීමට සිදුවන නිසා සමාජ විරෝධී ක්‍රියාවන් තුළයෙන් අඩු වි නොර මැරකම් මෙන් ම සාපරාධී ක්‍රියාවන් ද අඩු වේ. එය ද ගමේ සංවර්ධනය ලෙස සැලකිය හැකි ය. තව ද ගම් මට්ටමෙන් ඇතිවන ප්‍රයේන වූව ද දුරදිග ගෙනයාමට ගමේ දියුණුවට සාමූහික ව වැඩ කරන ගැමීයේ නොසිනති.

ඉහත සඳහන් කළ කරුණු අනුව ග්‍රමදානය ප්‍රජා සේවාවක් වගයෙන් පමණක් නොව ගමේ සංවර්ධනයට අත්‍යවශ්‍ය වන අධ්‍යාපනික, ආර්ථික, සාමාජික ක්‍රියාවලියක් වගයෙන් ද අගනා සේවාවක් ඉවුකරන බව පැහැදිලි ය. ග්‍රාම සංවර්ධනය ජාතික මෙහෙරක් වන අතර, එය තව තවත් අර්ථවත් කිරීමටත්, සාර්ථක කිරීමටත් ග්‍රමදාන ව්‍යාපාරය මහෝපකාරී වේ. එම නිසා ඇතිතයේ සිදු වූවා මෙන් ම වර්තමානයේ ද ගමේ අනිවැද්‍යය සඳහා ග්‍රමදාන සංකළේපය ක්‍රියාවට නංවා විපුල එල නොලා ගැනීමට උත්සුක විය යුතු ය.

(v) සමාජ වෙබ් අඩවි මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පරපුර කෙරෙහි ඇතිවන බලපෑම්

තරුණ විය මිනිස් දිවිය තුළ හමුවන ඉතා වැදගත් සංයෝගීයයකි. මිනිස් සමාජය හා තමා අතර පොදුගලික ආකල්ප සකසා ගැනීමට හා සිය අනන්‍යතාව සාක්ෂාත් කරගැනීමට වෙර දරන තරුණයා පවත්නා සමාජ සම්මතයෙන් මිදී ස්වාධීන ව ජීවිතයට මූහුණ දීමට මාන බලන්නෙකි. ඔවුන්ගේ මෙම වින්තනය හා රැවිකත්වය කෙරෙහි සමාජ වෙබ් අඩවි කවරාකාරයකින් බලපාන්නේ ද යන්න අද විමසිල්ලට ලක්විය යුතු ප්‍රබල සමාජ ගැටුපුවකි.

වර්තමානයේ සන්නිවේදනයේ විකාශනය සමග ඇති වූ තාක්ෂණ පෙරපිය නිසා සමස්ත ලෝකය එක ම ජාලයකින් බැඳී විශ්ව ගම්මානය බවට පත් ව තිබේ. තොරතුරු තාක්ෂණයේ ව්‍යාප්තිය හා දියුණුව නිසා මුළු මහත් ලෝකයාට ම තම දෙනික ජීවිතයේ සියලු කාර්යන් ඉටුකර ගැනීමට තාක්ෂණය යොද ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබේ ඇත. නිරතුරු ව ම ස්වාධීන ව ක්‍රියා කිරීමට හා තීරණ ගැනීමට කැමැත්තක් දක්වන තරුණ පරපුර අනෙක් රටවල්වල මෙන් ම ශ්‍රී ලංකාවේ ද අන්තර්ජාලය තුළින් තම ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් සෙවීමට පුරුදු ව සිටිනි. වන්මුන් ලෝකයේ බහුතරයක් රටවල් ගිලගෙන ඇති 'ධනවාදය' ශ්‍රී ලාංකික තරුණ සින් යුරුණානා ලෝකවල අතරම් කරමින් ආත්මාර්ථකාම් බවෙන් හා අවස්ථාවා දී බවෙන් පුරවා ඇතු.

ශ්‍රී ලාංකිය යොවනයන්ගේ දැනුම හා රැවිකත්වය ඉහළ තලයකට ගෙන ඒමට අවශ්‍ය බොහෝ දැ සමාජ වෙබ් අඩවි මගින් ලබාගත හැකි වුව ද, එහි මුල් තැන ලැබේ ඇත්තේ දැනුම වෙනුවට ඕපදු ප්‍රවාරය කිරීමටයි. පළවන පුවත් බොහෝමයක පහළ මට්ටමේ පවතින අතර, එකිනෙකාට මඩ ගසා ගැනීම්වල ද කෙළවරක් නැත. තරුණ ජීවිත යහෙමගට ගැනීමට අවශ්‍යවන, ඉහළ රසවින්දනයක් ලැබෙන ගුණාත්මක අතින් පෝෂණය වූ වැඩ සටහන් ඉදිරිපත් කිරීමක් පෙනෙන්ට ඇත්තේ ම නැත. එද අප මූත්‍රන් මින්න් දිවි පරදුවට තබා රැකගත් අඩ්මානවත් ලාංකිය සංස්කෘතිය හා සඳවාරය පිළිබඳ ව අද තරුණයන්ට අමතක වී ඇත්තේ මුත් පුදකලා වී සමාජ වෙබ් අඩවි තුළ උන්මන්තකයින් ලෙස සැරිසරන නිසා ය.

මෙම සමාජ වෙබ් අඩවි අන්තර්ජාලයට මුද හරින්නන් තම පොදුගලික අහිමතාර්ථ ඉටුකර ගැනීමට සත්‍ය වසන් කිරීම පුරුදේක් කොටුගෙන ඇතු. තරුණ ජීවිත විනාශයට යොමුකරන විශේෂයෙන් අසහා ලිංගික දැරෙන විද්‍යා දක්වන වෙබ් අඩවි බොහෝ වශයෙන් සැරිසරන අතර, එවාට විරුද්ධ ව බලධාරීන් නිවැරදි ක්‍රියාමාර්ගයක් තොගැනීම නිසා තරුණ පරපුරේ වැඩිදෙනා අද විකාශී මානසිකත්වයෙන් පෙළෙන්නන් බවට පත් වී ඇත. මුදල් පසුපස හඩා යන ඇතැම් වැඩිහිටියෙන් තම දරුවන් විවිධ අපවාරයන්ට හසු වී ඇති බව දන ගන්නේ වැයදේ නිවැරදි කිරීමට තරම් හැකියාවත් නැති වූ විට ය. වීඩියෝ සූජ වැරදීමකින් හෝ ලෝකයේ ම සිටින අන්තර්ජාල පාරිභෝගිකයන්ට විවර වේ. එසේත් නැති ව තමාට පෙම කරන බව පවසා ලබාගත් පින්තුර මහු විසින් යැවීම ද ඒ තුළින් තමා බිඟ වද්ද අපුණු ප්‍රයෝගන ගැනීම ද සිදුවිය හැකි ය. මේ අනුව සමාජ වෙබ් අඩවි තුළින් තම ගෞරවය තමා විසින් ම පාවාදෙන තරුණයේ මානසික රෝගී තත්ත්වයට පවා පත්වෙති.

තව ද අන්තර්ජාලය හරහා කෙශ්වී කාඩ් ගනුදෙනු කොට අන්ත අසරන තත්ත්වයට පත් වූ තරුණ තරුණියන් ගැන ද බොහෝ විට අසන්නට ලැබේ. ඇතැම් තරුණයන් කිසිදිනක තොගුවු තරුණයින් හා ආදරයක පැවලි තම මවිපියන් අනාගතය උදෙසා අමාරුවෙන් බැංකු ගිණුම්වල තැන්පත් කළ ලක්ෂ ගණන් මුදල් සම්බන්ධ කෙශ්වී කාඩ් තොරතුරු දී මූහුණු පොගන් අතුරුදහන් වූ පෙමවතුන් නිසා අන්ත අසරන තත්ත්වයට පත් වී ඇත. මෙවැනි මූල්‍යමය ගනුදෙනු වෙබ් අඩවි හරහා කිරීමේ ද ඒ සම්බන්ධ අවශ්‍ය තාක්ෂණික උපදෙස් දැන සිටිය යුතු ය.

මිනුම රටකට ආවේණික වූ සාරධිර්ම පද්ධතියක ඇති අතර, ශ්‍රී ලාංකික වන අපට ද උදර හරපද්ධතියක් උරුම වී ඇතු. නව තාක්ෂණික නිපදුම් හාවිතයේ දී සිදුවන ආත්මාර්ථකාම් බව හා ක්ෂණික විසඳුම් සෙවීමට දරන උත්සාහය නිසා විශේෂයෙන් රටේ ඉදිරි අනාගතයේ තියමුවන් වන තරුණ පරපුර තොමග යුම නිසා සමාජයෙන් සාරධිර්ම ගිලිනී යන බවත් පෙනේ.

තරුණ කොටස් තොරුන්, මංකාල්ලකරුවන්, ස්ත්‍රී දූෂකයින් බවට අප තරුණ තරුණීයන් ජ්‍යෙෂ්ඨය වරද්ද ගත් අවස්ථා කොනෙකුන් අද අසන්නට ලැබේ. දරුණු මිලේවිජ සහ අධම හැඳිම්වලට වහල් වූ මෙම අගිංසයින් නීතියේ රහුනට හසු වූ පසු කරන්නා වූ පාපෝච්චාරණ තුළින් සමාජ වෙති අඩවි මෙම ජ්‍යෙෂ්ඨ උපත්‍රමයිල් ව ග්‍රහණයට ගෙන ඇති බව පෙනේ.

විද්‍යා තාක්ෂණ දියුණුවේ විශිෂ්ට ප්‍රතිඵලයක්. වන පරිගණකය බාල, මහඟ, තරුණ සැමට ම විපුල එල ගෙන දෙන උපකරණයක් වන අතර, එය බුද්ධිමත් ව හාවිත කළ යුතු ය. විශේෂයෙන් ම අන්තර්ජාල හරහා සමාජ වෙති අඩවි පරිහරණයේ දී එහි පවතින සීමා මායිම දැනගත යුතුම ය. අද තරුණ තරුණීයන්ට වෙති අඩවි තුළින් හමුවන අන්තර්ජාල පෙම්වතුන් අවංක සත්‍යවාදී අය ද යන්න තේරුම ගැනීම අසිරි කරුණෙකි. මවුන් සත්‍ය තොරතුරු තොදී පෙම්වතුන් ලෙස රගපාන්නේ බොහෝ විට තම පහත රුවිය සඳහා මෙන් ම මුදල් කඩා වඩා ගැනීමට ය. අද බොහෝ තරුණීයෙය් විවිධ ස්වරුපයෙන් පෙනී සිටින අන්තර්ජාල පෙම්වතාට රැවටි පොදුගලික තොරතුරු හෙළි කරනවා පමණක් තොව, දැනුවත් ව හෝ තොදැනුවත් ව තම නිරුවත් අන්තර්ජාලයෙන් පෙන්වීමට පවා එකගෙවති. එය ස්කයිජ් ඉදිරියේ නිරුවත් වීමෙන් හෝ නැතිනම් තම නිරුවත් ජායාරූප යැවීමෙන් සිදුවේ. තව ද ඇතැම් තුළා තරුණීයෙය් අන්තර්ජාලය ඇයන්, ඔහුන් පමණක් හාවිත කරන වෙති අඩවියක් තොවන බව තොදැනිති. අන්තර්ජාලයට මුදහරින පින්තුර අන් අය අතට පත්වීමට, ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ එකිනෙකා විවිධාකාර තාක්ෂණ මෙවලම් මූකින් විවිධය, විනෝදය ලබාගැනීමට තැකුරුවීම නිසා ය. මෙලෙස අභිජිත් වස්තුන් පමණක් මුදල කොටගෙන තම සුවය පැහැම හේතුකොට ගෙන එම පුද්ගලයින් ද හදවත් තැන්තන් ලෙස ක්‍රියා කිරීමට පෙළයි ඇතේ. අද බොහෝවිට සමාජයේ සිටින තරුණ තරුණීයන්ට තම මවගේ, පියාගේ සහෝදරයාගේ පමණක් තොව තම හදවත් රිද්මය පවා තේරුම ගැනීම අසිරි වී ඇතේ. මෙම තත්ත්වය දිගින් දිගට ම පැවතුනහොත් ශ්‍රී ලංකාවේ පරිභානිය වැඩි ඇත්තක තොවේ.

එසේ නම් අනාගත ලෝක ප්‍රජාව ඉදිරියේ ශ්‍රී ලංකාව අනිමානය හුවා දක්වීමට තරුණ පරපුර උදෙසා ගුණාත්මක හාවයෙන් පරිපුරණ වූ ද අර්ථ පුරුණ වූ ද වැඩ සටහන් සමාජ වෙති අඩවි මගින් ඉදිරිපත් කිරීමට උගත් වැඩිහිටි පරපුර ක්‍රියා කළ යුතු ය. තාරුණානු වල්මත් වීමට ඉඩ දී බලා සිටියනාත් අනාගතයේ උපදින දරුවන්ට ඇසුරට ලැබෙන්නේ අද රටේ සිටින තරුණයින් බව වගකිව යුත්තන් සිත තබා ගත යුතු ය. දැනුම රසවින්දනය තවතාවයකින් ඉදිරිපත් කොට තරුණ සින් සතන් සනසා මවුන් යහමගට ගැනීමට සමාජ වෙති පෙළගැස්වීම රට කරන්නන්ගේ වගකීම බව මෙහි දී අවධාරණය කරනු කැමැත්තෙමි.

(vi) විද්‍යුත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් (E - Learning) මෙරටට හඳුන්වාදීමේ යෝග්‍යතාව

විද්‍යුත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය විමර්ශනයට ලක් කරන විට විද්‍යුත් මාධ්‍යයේ වත්මන් තත්ත්වය ගැන ද අවබෝධයක් තිබිය යුතු ය. මේ වනවිට විද්‍යුත් මාධ්‍ය බහුවිධ වීම හේතුකොට ගෙන ලෝක ප්‍රජාව එක ම සමාජයක් බවට පත් ව ඇතේ. අන්තර්ජාල සේවා නිසාත්, විද්‍යුත් තැපෑල නිසාත්, සංකීර්ණ තාක්ෂණික සමාජයකට ජනතාව ප්‍රවිෂ්ට වීම පැහැදිලි ව ම දැකිය හැකි ය. අද ලමා ලෝකය තරගකාරීත්වයෙන් පිරි ගෞස් ය. කාලය සමග ලෝකය වේගයෙන් වෙනස්වීම ශ්‍රී ලංකාවියන් වන අපට පමණක් තොව ලෝකයේ සියලු ම රටවලට පොදු වූ කරුණෙකි. එබැවින් අප කළ යුත්තන් දියුණුවන ලෝකය තුළ සිදුවන වෙනස්වීම තුළින් අපට ගැළපෙන යහපත් දෙය පමණක් ගෙන ඉදිරි පරම්පරාවේ අහිවද්ධිය වෙනුවෙන් එය ලංකර ගැනීමයි. ඒ සඳහා විද්‍යුත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් (E - Learning) මෙරටට හඳුන්වා දීම යෝග්‍ය වේ.

දකුණු ආයියාවේ රටවල් අතර පරිගණක සාක්ෂරතාව අතින් ඉහළ මට්ටමේ පවතින රටක් ලෙස අප රට නම් කොට ඇතේ. මේ වන විට අන්තර්ජාල අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට ඇති අවස්ථා බොහෝ ය. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ මගපෙන්වීම, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ අධික්ෂණය හා උපදෙස් යටතේ රාජ්‍ය විවිධ නීතිගත සංස්ථාවේ වැයමක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වෙති පායිතාලා වැඩිසටහන පටන්ගෙන ඇතේ. මේ හේතුව නිසා විද්‍යුත් අධ්‍යාපනයක් ලැබේමේ හායා මෙරට දරුවන්ට උද වී ඇතේ. තව ද මෙම වැඩිසටහන් පාසල් විෂය නීත්‍යදේශයට වඩා අන්තර් ක්‍රියාකාරී අසුරින් හැදුරිමට අවස්ථාව සිපුන්ට ලැබේ ඇති අතර, මවුන්ගේ බුද්ධි වර්ධනයට එය මතා පිටිවහලක් වේ.

මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය යටතේ එව ක්‍රියාකාරී ලෙස සම්බන්ධ වීමට ගුරුවරුන්ට මෙන් ම දෙම්විපියන්ට ද ඉඩ ප්‍රස්ථාව සැලැයේ. විශේෂයෙන් දුෂ්කර ප්‍රදේශවල දරු දිරියන්ට මෙම වැඩ සටහන් හරහා ලබාගත හැකි ප්‍රයෝගන බොහෝ ය. සිසු දරුවන්ට අඩු කාලයක් තුළ වැඩි දැනුමක් ලබා ගැනීමේ හාගාය ද මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් ලැබුණු හාගායකි. කාලය මෙසේ ඉතිරි වීම නිසා වෙනත් ක්‍රියාකාරකමක යොමුව හැකිවන අතර, ජ්‍යෙන් කුපලනාවලින් පරිපූර්ණ වැඩිහිටියෙකු සමාජයට දායාද කිරීමට අවස්ථාව ද සැලැයේ.

මෙම අයුරින් දැනුම ලබාදෙන අන්තර්ජාල අධ්‍යාපනය ඉටුකරනුයේ වැදගත් සේවාවකි. පරිගණක ක්‍රියා පටිපාරියට සමගම් ව ක්‍රියාවත තැගෙන (E - Learning) නිසා ලෝකයේ තිබෙන ඕනෑම පොතක් පතක් කියවීමේ හැකියාව වත්මන් සමාජයට උද වී ඇත. මෙසේ තොරතුරු තාක්ෂණ ක්‍රමය වේගවත් වීම හේතු කොටගෙන අනාගත සමාජ කටයුතු වර්තමානයට වඩා සරල වනු තොඟනුමාන ය.

තව ද මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය හේතු කොට ගෙන සමාජගත සැම ප්‍රදේශලයෙකුට ම මෙම සමාජයේ හෝ ලෝකයේ වත්මන් ක්‍රමක් ද යන්න දැන ගැනීමේ හැකියාව ඇත. විවිධ විෂයන් සම්බන්ධ බොහෝ බුද්ධිමතුන් රික කාලයක් තුළ බිජිවීමට ද මෙම විද්‍යාත් අධ්‍යාපනය ආධාරකයක් වූයේ තොරතුරු තාක්ෂණය පෙරට වඩා දියුණු නිසාත්, එය ක්ෂණික ව ලබා ගැනීමේ මෝජන විවර වී ඇති නිසාත් ය. මෙසේ මිනිසුන්ගේ බුද්ධි වර්ධනයට අදාශ්‍යමාන හස්තයක් ලෙස පරිගණකය දැනුම ලබා දෙයි.

අනාගත සිසු පරපුර කවරාකාර ලෙස සිතන පතන ක්‍රියාකරන අය ද යන්න තීරණය වත්මන් වර්තමානයේ ඔවුන් ලබන අධ්‍යාපනය පදනම් කරගෙන ය. මේ අනුව සිතන විවිධ විද්‍යාත් අධ්‍යාපනය වත්මන් ශ්‍රී ලංකික සිසුවා අනිවාර්යයෙන්ම ලබාගත යුතු ය. එව හේතුව වත්මන් අප ද විශ්ව ගම්මානයට අයත් නිසාත් මෙම වන විවිධ අප ශ්‍රී ලංකික සමාජයට පමණක් තොට ලෝක සමාජයට ද අයත් වන නිසා ය. අන්තර්ජාල අධ්‍යාපනයෙහි ගුව්‍ය, දාශ්‍ය, ලිඛිත යන සියලු ම මාධ්‍ය මෙහි අන්තර්ගත ව ඇත. ක්ෂණික ව දැනුම ලබා ගැනීමට එය මහත් රැකුලකි.

මෙම අධ්‍යාපනයේ ඇති තවත් වැදගත් කරුණක් වත්මන් විවිධ ස්ථානවල සිට වුව ද තම මාධ්‍ය මෙවලම හාවිත කරමින් ඉගෙනුම ලබා ගැනීමට ඇති අවස්ථාවන් ය. ඒ ඒ ප්‍රදේශලයාට තොරතුරු තොරා ගැනීමට ඇති අවස්ථා විවිධ වීම ද මෙහි ඇති සාර්ථකත්වයට හේතුවකි. තුතන සන්නිවේදනය ඉදිරියේ තම රුවී අරුචිකම් අනුව සියලු විෂය තමාට රිසි සේ කවර වේලාවක වුව ද තොරා පරිහරණය කිරීමට හැකියාව තිබීම අන්තර්ජාල අධ්‍යාපනයේ වටිනාකම හෙළි කරන්නකි. ඒ ඒ ප්‍රදේශලයන්ගේ කාර්යයන්වල එලදිනාවයට අධ්‍යාපනය අනිවාර්යයෙන් ම බලපානු ලබයි. වත්මන් සමාජයේ විද්‍යාත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය මෙහි දී වැදගත් වේ.

මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ එලදිනාවය සම්බන්ධයෙන් සලකා බලන විට ප්‍රමාදයක්, නව පොරුෂයක් සහ නව ලෝකයක් කෙරෙහි කෙටි කාලයක් තුළ දී යොමු කරලීමට හැකියාව ඇත. හැරීම සංවර්ධනය, සමාජ අවබෝධය, සමාජ සම්බන්ධතා හා හාඡා වර්ධනය කෙරෙහි දියුණුව ලාභාකර ගත හැකි වේ. මෙසේ අධ්‍යාපනයට විශාල සහයක් වන අතර, සමාජය සමග අන්තර් ක්‍රියාකාරී ව හැකිරීම සහ සමාජ සහභාගිත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම්ලා (E - Learning) මුද්‍රණක් ගනී.

මෙරට දරුවන්ගේ අනාගතය යනු අපේ දේශයේ අනාගතයයි. ඒ අනුව සම්බුද්ධීමන් දේශයක්, හාගා සම්පන්න අනාගතයක් උදෙසා වත්මන් රුපයට කළ හැකි හොඳ ම ආයෝජනය දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් සිදුකරන ආයෝජනයයි. වෙනස්වන ලෝකයේ දියුණුවන තාක්ෂණයේ එල ප්‍රයෝගන මෙරට දරුවන්ට ලබාදීමෙන් ඔවුන් රටට දැයට ආගමට හිතකාම් බුද්ධිමතුන් වනු තොඟනුමානයි. එබැවින් විද්‍යාත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් (E - Learning) මෙරටට හඳුන්වාදීම යොග්‍ය බව පිළිගැනීමට ඉහත කාරණා හේතු වේ.

04. (අ) (i) නගරයෙහි ලුමින් සඳහා වෙන් කරන ලද එලීමහන් උද්‍යානයක් ඇත.
(ii) නිවැරදි වාක්‍යයකි.
(iii) දේශ ඉසබෙලා හෙවත් ගර්මන් හෝනා ප්‍රකට කිවිදියක් වූවා ය.
(iv) ප්‍රකට නවකතාකරුවකු වූ මාර්ටින් විතුමසිංහ දක්ෂ කෙටිකතාකරුවෙක් ද වෙයි.
(v) තායකයන් නිසි මග දක්වතියි මිනිස්සු සිතති.
- (ආ) (i) මූත්‍රාණුවන් විසින් ආරණ්‍යයේ දී තාපසයන් වහන්සේ විදින ලද සේක. / විදින ලදහ. / විදින ලද්දාහ. / විදින ලැබුහ. / විදින ලැබුවේ ය. / විදින ලැබුවාහ. / විදින ලැබු. / වැදුණහ. / වැදුණෝ ය. / වැදුණාහ. / වැදුණු.
- (ii) වැද්දා විසින් සිරවා ද කුවුව ද වළට පෙරලා දුමෙයි. / දුමෙ. / දමනු ලබයි. / දමනු ලැබෙයි.
- † මෙම වාක්‍යයේ ආබ්‍යාකය බහුවචන විය යුතු බවට ද මතයක් ඇත.
- (iii) ඇය විසින් තියුණු ස්වරයෙන් කිසිවෙක් ඇමතිණි. / ඇමතුණේය. / අමතන ලදී. / අමතන ලද්දේ ය. / අමතනු ලැබුවේ ය. / අමතනු ලැබේ.
- † ඇය විසින් තියුණු ස්වරයෙන් කිසිවෙක් ඇමතුණු / ඇමතුණාහ. / ඇමතුණෝ ය. / අමතන ලදහ. / අමතන ලද්දහ. / අමතන ලදු. / අමතන ලද්දේ ය. / අමතනු ලැබුවේ ය. / අමතනු ලැබුවාහ. / අමතනු ලැබු.
- (iv) රාජ්‍ය තායකයන් විසින් සම්මත්තුණ ගාලාවේ දී තොපි පැසපුණෙනු. / පැසපුණෙනු. / පසසන ලද්දෙනු. / පසසන ලදහු. / පසසනු ලැබුහු. / පසසන ලැබුවෙනු. / පසසනු ලැබුණෙනු.
- (v) රජවරුන් විසින් වහළුන් ලවා බලන් වැවි සැදුවෙයි. / සැදුවේ. / සාදවනු ලැබෙයි. / සාදවනු ලබයි. / සාදවනු ලැබේ.
- (ආ) (i) වැනිසෙති. (ii) මා (iii) එකි එකි (iv) ලැබෙති. (v) තායකයන්
05. (අ) (i) බලාපොරොත්තු බිඳ වැටීමට / බලාපොරොත්තු සූන්චීමට / බලාපොරොත්තු කඩ්චීමට / කැමති අදහස ඉටු නොවී විනාශ වීමට
(ii) කාන්තා අධිපතිත්වයට / ස්ත්‍රීන්ගේ ප්‍රධානත්වයට / මහිලාවන්ගේ මූලිකත්වයට පත් වීම.
(iii) අනුත්ගේ මත / අනුත්ගේ අදහස් / අනුත්ගේ දෘශ්‍යීය / බණ්ඩනය කිරීමට / කැඩ්චීමට / බිඳීමට
- (ආ) (i) අත්තුක්කංසන (ii) දන්තොශ්ස්යිජ / දන්තොශ්ස්යිජ / දන්තොශ්ස්යිජ
(iii) තීගාවර / තීසාවර
- (ආ) (i) ගුරී (ii) සුඩ (iii) ආපාන (iv) සුරී (v) ආපණ (vi) සුළ
- (ආ) (i) විසිවන සිය වස මුල් හාගයේ දී බඩි.ඒ. සිල්වා විසින් සිරියලතා නම් නවකතාව ලියන ලදී. (වර්ෂය)
(ii) කොනුකාගාරයට වදනු දෙරවුවේ ආරක්ෂාව තර කොට තිබුණි. (පිවිසෙන, ඇතුළුවෙන)
(iii) මිතුරා සෙවීමට ඔහුගේ පිය සටහන් අනුව අපි ගමන් කළේමු. (පාද)
(iv) ජයග්‍රාහකයේ දියුගොස නත් අපුරින් පල කළහ. (ජයග්‍රාහණය)
(v) ඇතැම් කුසලාකුසල කරම මෙලොව දී ම පල දෙයි. (විපාක)
(vi) ගැමිලිය තම දෙපුදර මූලිකින් මප කර ගන්නි ය. (තොල්)

	පදය	අංගය	අනුංගය
(i)	කමිකරුවා වනයේ දී මංමුලා	සමාස විහක්ති විහක්ති සන්ධි	කර්ම විහක්ති සමායය / කම් විබන් සමස් ප්‍රථමා විහක්තිය / පෙර විබන ආධාර විහක්තිය / අදර විබන ගානුක්ෂර ලෝප සන්ධිය / ගතකුරු ලොජ් සඳ
(ii)	රාජේෂ්න්ද්‍රයා මනුලොවට අගුතම	සන්ධි විහක්ති සමාස විහක්ති කද්ධිත	ස්වරාදේශ සන්ධිය / සර දෙස් සඳ / ගුණ සන්ධිය ප්‍රථමා විහක්තිය / පෙර විබන සම්බන්ධ විහක්ති සමාස / සබඳ විබන් සමස් ආධාර විහක්ති අර්ථය / අදර විබන් අරුත තම ප්‍රත්‍යාර්ථය / උත්කාෂ්ටාර්ථය / වඩාත් ම යන අර්ථය
(iii)	සෞරමුල රන් රිදී තාප්පයෙන්	සමාස විහක්ති සමුකාර්ථ සමාස විහක්ති	සම්බන්ධ විහක්ති සමාසය / සබඳ විබන් සමස් ප්‍රථමා විහක්තිය / පෙර විබන ප්‍රාණවාලීනවය දකාරුවර්ථ සමාසය / ද අරුත් සමස් අවධි විහක්තිය / අවදි විබන්
(iv)	මල වහවා ග්‍රාමසේවක	කෘදන්ත නිපාත විශේෂණ සමාස	අතිත කෘදන්ත සිපුර්පලයේ නිපාත ත්‍රියා විශේෂණ ආධාර විහක්ති සමාසය / අදර විබන් සමස්
(v)	නිරදේශී දුම්මොත් හෙට	සමාස උපසර්ග ත්‍රියා නිපාත	අවා සමාස / අවිය සමස් නිශේෂාර්ථය අනියමාර්පලයේ අසම්භාවය / ත්‍රියා නිපාත / නේපාතික ත්‍රියා කාලාර්ථය

07. (අ) (i) තැනේ හැරියට ඇණේ ගැසීම. / අවිව තිබෙන විට පිදුරු වේලා ගැනීම. / තැරිය රත් වුණු විට රොටිය "පුවිවා ගැනීම. / කල දුපු කල වල ඉහ ගැනීම.
- (ii) මූෂ්‍ය භන් ගවිච්නියා අමුඩය ගැසීම. / තුපන් දරුවන්ට කේත්දරය හදනවා වගේ
- (iii) ඉගුරු දී මිරිස් ගත්තා වගේ / කැහි ගැනී දී හොටු ගැනී ගත්තා වගේ
- (iv) සඳහා වනෙන් ඇතු උරුලුවෝ
- (v) අහස් මාලිගා තැනීම.
- (vi) කන්ද තැයෑගාට පසු හැරමිටය අතහැර දුම්ම. / වහළට තැය ඉනිමගට පසින් ගැසීම. / තැග්ග ඉනිමගට පසින් ගැසීම. / හෙළ පසු වුණාට පසු ව හැරමිටය අමතක කිරීම.

- (அ) (i) பிரெந் திட்டச் சீ கேட்ட பூதி சீ சீக்கரையேன் பலிடையீமுட ஆம்பினவு யகி சுமாரை கியதி.
(ii) அப அகமூதி விவாத குழுர விகிதீமுட மாமா அராதினவு அதிகி அமுமா கிவா ய.
(iii) ஜூலி வீச்சுத் தீவாத அப்புத் திவாத லித்துர விசித் தூஞ்சே ஹெங் ஹெங் லட்டுக் கு மு சித்தி.
(iv) ரவீ சுவர்த்தியை பாலக்கித்தே ஹெங்மூன முத்தீ லாவிவக் கீ. .
(v) குழுரே அடிய லூ கையீமுட கிய தாந்தா மேவர் தி விடுநேந்தே ஹெங்மூன அபு விது கு மு வீட்டாவேந் கிவீ ய.
(vi) அடி ஹெங்சே வெக்க் ஹைதி வ சீ கூபிமே விபாக அநிவார்யயேன் ம ஹெரி பரமிபராவுட விடிந்து சிடுவீ.
- (ஒ) (i) அர்ப்பயேன் சுதீப வா பா தெக்கு யேடிம்.
(ii) உகினேகுட வெநச் அராதீ திவாத பா தெக்கு யேடிம்.
(iii) பலமு பாடிய அர்ப்புத் தி தெவாத பாடிய அர்ப்ப விரகித வ தி (அர்ப்பயீ ஹைதி வ) யேடிம்.
(iv) அர்ப்பயேன் சுதீப வா பா தெக்கு யேடிம்.
(v) நோகூலபேந பா தெக்கு யேடிம். / அர்ப்பயேன் உகினேகுட விரகீத பா தெக்கு யேடிம்.
(vi) அர்ப்பயேன் சுதீப வா பா தெக்கு யேடிம்.
- (ஓ) (i) புமாட விம. (ii) அகிகரை விம. / மூரண்விடுதிய (iii) கரட்ரய / பிரிஹரய / ஹானிய
(iv) விவாஷய (v) மு கூலோ / கு கூலோ / மேரை கூலோ / வாய
(vi) குமிலையா / அலையா / குபிதயா / அசுமிர்ப்புயா
- (ஔ) (i) மஜ்ஞ மரந்தா / சிவரயா
(ii) மூக்குக் விண்ணப்பயீ
(iii) வாந்தாகார லெப ஗ோயும் தூந்பத் கிரிம். / மக்கிலாகார லெப ஗ோயும் தூந்பத் கிரிம். / வி கரல் உக ம தீஸுவுகு பிதிவுவு தூவிம்.
(iv) தேவ பூஞ்சுவலுட ஆஹார பிசிந்தா / ஊந்திகரமுவில் தி அந் தெவ தெவந்தா
(v) வநூர தெந யந லூ கூய
(vi) தமாட அதைக்கு கல வீசி சுதா பூந்துப்பகார விடயேன் கரந வீசி / அதைந்தா டும் ஹுவமாரை

08. (i) அனுராதபூர்யே (பூர்ம ராத்தாநியே) முமேலினா டுதாகார மதியைகி சிசில் செவ்வீன் பூஞ்சீ, கொல்தர அக்ஷீன் கூவுகி, அது பதர விதிடி மனரம் ரந்தெல்லு வாக்கையீ விய. உயுத அதிகாகித வ சுவர்ணமாலீ நம தெவிடுவக் விழுவு ய. ஆக் ரேமத் ய. சிரிமத் ய. பாஹூதத் ய. ஓ.வி. 382 - 406 காலயைகி ரஷ கல பூந்துமூசு ரஷநுமா மே ரந்தெல்லு வ (சுவர்ணமாலீயே வாஸ்தவநய) கபா உதாந வேவதையீ ஹெகிரிமுட சிதி ய. உய கூபிமுட சூரயைன் ம "அதே ! மு விழு விபத, அதே ! மு விழு விபத" கீ கியதீன் ஆக் குவா வீலபேந்து விவு ய. ரஷநுமா உகி தொச் "சுவர்ணமாலீயைகி, குமக் திஸா வீலபேந்தைகி தி ?'கி விவாலே ய. "மாஞ்ச வாஸ்தவநய வினாக கரந திஸா வீலபேநி"கி தெவிடுவ கிவா ய. "மே ரந்தெல்லு வ கபா மு மேகி மக்கூய வாலுமி. குமதி வரயீ ஹெல்லு'கி கிய. "உசே நம மக்காலத்துமதி, தீ வேவதையை மாஞ்ச நம தவினு மாஞ்சு"கி ஹெல்லா சிரியா ய. தீ பூந்துமூசு ரஷநுமா, அங்காரதேவ்யா, அசுகாய வெங்கீத பாலக்கா தெவிடுவு விது போரூந்துவு ஹெ கரதீன் "சுவர்ணமாலீ" யநுவேந தீ வேவதைய நம கெலே ய. மேசே யர்பாடி தர்பாகாரி (யமி சீ கியதி தி உசே கரந) ஹூஞயைன் பூஞ்சு ரஷவரை லோவ கொகி வேவைன் தி ?
- (ii) ராத்தாநியே, மதியைகி, அதிகாகித, வாஸ்தவநய, வெங்கீத
- (iii) கெரி அடிய / கெரி அடிபில்ல, ஹெபில்ல
- (iv) பேய்சி, சௌரதை, சௌநாந்திக, பேய்சு
- (v) சுவர்ணமாலீ